

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

காருட புராணமென்று வழங்குகிற

ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்.

இஃது

லெத்திராப் சித்திர படங்கள் அயிடுகபடி

நூதனமாகச்செய்து.

——

க வி த் த ல ம்.

ஸ்ரீமாந் துரைசாமிமுப்பரைவர்

மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பிரதிககிணங்க.

——

காஞ்சீபுரம்,

செங்கரவேலுமுதலியார் அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

——

புதுவை

நாராயணசாமிநாயுடு

அவர்களால்

பதிப்பிக்கப் பட்டது

——

1894.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமமயம்

ஸ்ரீமந்திகமார்த ருசவேகம்:

ஸ்ரீ ம தே ரா மா து ஜா ய ந ம:

ஸ்ரீகருடபுராண சாரசங்கிரகம்.

அகிலமங்களகுண சொருபனாகிய ஸ்ரீசர்வேசன் கருடபக
வானுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இப்புராணம், பின்னர்ச்சு
தமாமுனிவரால்நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச்சொல்லப்பட்டது
ஸ்ரீ கருடபகவான் கேட்டமையால் ஸ்ரீ கருடபுராண மென்னும்
பெயராயிற்று. ஜீவனிற்க்கும்விதத்தையும், இறந்தவுடனே வா
யுசரீரம் பெற்று யமதூதர்சனோடு யமலோகஞ்சார்ந்து, கணப்
பொழிதில் மீண்டு. சுவத்தின் அறுகேவந்து, இடம்பையடைத
லையும், கிருத்தியம்செய்யவேண்டியவிதத்தையும்பத்து நாட்பிண்
டங்களால்ஜீவன்சரீரம்பெறுதலையும், பதின்மூன்றாண்டின் யமதூ
தர் பின்டசரீரம்பெற்ற ஜீவனைப்பாசத்தால்பிணித்துநாளொன்
றுக்கு இருதூற்றாற்பத்தேழுநாடவழிதூரம் ஓராண்மவரை
யிலும் நடத்திச்செல்லுதலையும், பூலோகத்துக்கும் யமபுரிக்கும்
இடையிலுள்ளென்பத்து நான்மரங்காதவழியில் அபிபத்திர
வன்ம் அதாவது சூரியன்போன்ற இலைகளுடையவளமும், உரு
க்கிவிட்ட செம்புபோலக் காந்தும்இடமும் அதிக உஷ்ணமும், கு
ளிருமுள்ளஇடங்களும்இருளுள்ள இடமும் ; சிவாவருடமுடை
ய இடமும் ! இருத்தலையும், சியாலும்இரத்தத்தாலும் நிறைந்து
பாபிகளுக்கும் அப்பாபிகளை ஊறுசெய்யப்பலவகைச்சந்துக்களு
க்கும்ஸ்தானமாய்வைதாணிநுகிடத்தலையும், யாமியம், சௌரி,
கந்தருவநகரம், குருரம்கொளஞ்சம், வித்திரம். பக்வாபதம். துக்
கதம், நானாக்கிரந்தம், சுதப்தம், சீதாப்ரம் என்றபட்டணங்களி
ல்யமதூதர் கட்டளையால் ஜீவன் சிறிதுபொழுது தங்கிமாசிக
பின்டங்களை யுண்ணுதலையும், மேற்சொன்னவற்றில்விசித்திரம்
என்றநகரம் சார்ந்து ஊனஷாண்மாசிக பின்டத்தை யுண்டு, ஏ

மாமாசிபிண்டத்தை யுண்ணுங்காலே சிலபிசாசங்கள் வந்து அ
 ப்பிண்டத்தைக்கவர்த்து கொள்ளுதலையும், ஜீவன் யமபுரிக்கரு
 கில் சாரலும், பிண்டசரிசம் நீங்கிவுங்குஷ்டப்பிரமாணமாப் ஒரு
 வன்னி மரத்தில் சற்றுதங்கிக் கருமத்தாலாகிய சரிசம் பெற்று
 யமன் முன்புபோதலையும் யமபுரியின்தன்மையையும் யமனுடை
 ய அரண்மனையும் யமன்விற்திருக்கின்மண்டபமும், சித்ரகூப்த
 ன் அரண்மனையும் மகாரோகங்களின் கிருகங்களும் நரகங்களின்
 பெயரும், ஆகிய இவற்றின் பெற்றிமையையும், பாபம்செய்தஜீவ
 ர் உலக்கையால் மொத்துண்டும், ஆயுதங்களால் சிதைக்கப்பட்டி
 ம். சுரிகையால் சிலப்பட்டும். செக்கால் அரைக்கப்பட்டும் நெரு
 ப்பிஸ் வாட்டப்பட்டும் செம்பினுல்செய்யப்பட்டித்தத்தமாயிருகி
 ன்ற ஆண்பாவைபெண்பாவைகளோடு சேர்க்கப்பட்டும் கரும்பை
 ப்போல ஆலையில் கொடுக்கப்பட்டும் நரகங்களில் தள்ளி அழுத்த
 ப்பட்டும் துன்பப்படுத்தலாயும் இன்னபாபம்செய்தவன் இன்னச
 ன்மமடைகின்றனன் என்பதையும் இன்னபாபம்செய்தவன் நர
 கம் அதுபவித்து இன்ன குறிப்போடு பிறப்பான் என்பதையும்
 இன்ன திவினையால் கொடிய தாடியபிரேதசன்மம்வரும் என்பதை
 யும் நித்தியசிராத்தமும் வருடசிராத்தமும் செய்யவேண்டிய
 விதியையும் கருமம்செய்யாவிடின் மரித்தஜீவன் துன்பப்பட்டுப்
 பிரேதசன்மமடைந்து குலநாசம்செய்தலையும் கருமம்செய்யப்ப
 ட்டால் ஜீவன் இனிதாய்ச்சென்று இன்புற்றுச்சுவர்க்கவாசம்செ
 ய்து குலத்தோரை ஆசர்வதித்தலையும், நல்லவினையெய்த ஜீவ
 ன் உத்தமஉலகு அடைதலையும் ஜீவன் நல்லுலகடைய ஏறுவாச
 ய பூதானம் சொன்னதானம் கோதானம் பூதத்தித் தானம் சய்
 யாதானம் இரும்புத்தானம் திலதானம் தீபதானம் உப்புத்தான
 ம் கடதானம் பததானம் விருஷோற் சர்க்கம் நாராயணபலீ மு
 தலியவை செய்யவேண்டிய விதியையும் - பிறத்தலுக்கும் இறத்
 தலுக்கும்- ஆசௌசமுள்ள விதத்தையும் துன்மாணம் அடைந்
 தவனுக்கு இன்னகாலத்தில் இவ்விதம் கருமம்செய்யவேண்டும்
 என்பதையும் சந்திபாசமும் பிராயோபவேசமும் சக்கமனமும் ஆ
 கிய. இவற்றின் மேன்மையையும் பின்னும் ஜீவனுக்கு உறுதியாய்
 வற்றையும் விடபேற்றிற்கு நிமித்தமாயவற்றையும் இப்புராணம்
 புகலாின்றது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

கவித்தலம் கலவிசகலேத் தமிழ்ப்புலவர்

மு வை ஐயாதுரை ஐயாவர்கள்.

இ ய ற் றி ய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

—[0]—

புகளும்புனிமகளும்புகழ்மகளும்கலாதபுணர்ச்சினோக்கி, நா
மாகளுநோற்றவரினனிபுரிப்பெற்றதுரைசாமிநாமன், தூமகளு
நறுந்துளவத்தொனையலுஞ்சேரகலத்தான் நாயவன்பன், பாம
களுங்கிளிசிறப்பப்பைந்தமிழிற்காருடத்தைப்பகர்ந்தான்பாரிர்

உலசனிக்ருந்திருமார்பனுவந்துவணப்புள்ளாசுக்குரைத்த
நூலை, பலகலையுந்ருணர்ந்தசவுனகாதுயர் கேட்பப்பகர்ந்தான்
குதன், அலகில்புகழ்கு வித்தலத்திலவதரித்ததுரைசாமியருளி
ற்றந்தான், நிலவலயத்தோருவப்பக்கருடபுராணந்தமிழினிகழ்
த்திமன்னோ

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநம:

சென்னைச் சருவகலாசாலைத்தமிழ்த்தலைமைப் புலவர்

கோமளபுரம்

இராசகோபால பிள்ளையவர்கள் செய்த

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்

பொன்றிதழிப்புரிசடையோன்புண்டரிகவானவன்முதல்

அன்னுராகுமலமலாராமியவனென்றறையுன்மை

இங்கானிலமீயிசையாருயினிதுணர்ந்துய்வானிபமுன்

பன்னுவழைப்பவந்தவன்கண்டைகொள்வதுவண்கவித்தலமே

கன்னற்கமுகவேலிநனிததழும்பண்ணைக்கருமேதி
உன்னக்குழவிமூலவழித்தாழுகுதிம்பாலொண்டிவலை
நன்னாக்கதிர்வெண்டாளமெனநாகுநன்குதெருளாமே
முன்னிமருண்மாலின்னவனமொக்குநாடுகவித்தலமே.

இறந்துபாடுபிறந்தையனுமிடர்வெம்பவத்தினுலையாமே
சிறந்துபாடுதிருமறையாற்சிவனவ்விரிஞ்சிதேவரெலாம்
துறந்துபாடுதூயர்பலர்துவன்றிவழிபாடியற்றியுளம்
மறந்துபாடுபடாதேத்துவளமாநாடொண்கவித்தலமே.

இந்தத்தொனமாணகர்க்கேலினியகருணையன்புனடமை
உந்தற்கரியவாய்மைபொரையுணாவாதுயற்குனனெருங்குயான்
வந்துற்றொருமானிடப்படிவம்வாய்ந்தாங்கமைந்தபெருந்தகை
கிந்தைத்தூயனெனலென்னேசெயலுந்தூயன்றெரிக்கினம்மா.

இறுதிவேலைத்தனிமுதல்வயினிதுபுக்குக்குக்கியிடை
அறுதியாகவோர்புடையினங்கிமற்றுமுமிழமையத்
துறுதிமேயவ்வெச்சில்பெழும்பாச்ச்சிரிதும்பேணுமே [பான்
பெறிதின்பேறித்தெனத் திருமாற்பேணிப்பாராய் வாழ்பேரியல்

பொய்மைதினைக்கும்புறச்சமயப் பொருவெம்முரட்கார்மதக்களி
வெம்மைதணந்துவிற்றமுங்கியிரியல்போகவெகுண்டடர்த்துரு
மெய்மைதெரித்தவிறற்சீயமுக்கோர்பகவர்தேவந்தென்னம்
எம்மையுடையாளுணையின்கீழியைவொழுகும்பெற்றிபான்

தெனதுகுமரிவடாதுவரைதிருவேங்கடமென்சிலம்பூடு
தனதுபுகழ்மைநிறுவியுயர்தமிழ்மாப்புணரிவாய்மதித்தோன்
பிணுதுமின்பென்றுபொருளைப்பெட்டிற்காப்போமுகங்கிழ
மனதுமனதென்றிரவலர்க்குவாய்ந்துபுரவுசெயும்வள்ளல்.

என்னுஞ்சிமாநதுரைசாமியேந்தலிருநீர்நிலவரைப்பில
மன்னுமுயிர்சென்முருமைக்குவகுக்குங்கருமற்றில்லை
இன்னபுரிகமன்றவெனவியம்புகருடபுராணமுரை [யார்த்தே
தென்னன்சொல்லிற் செய்தனித்தான் வறளிசொல் வசனந்தெரி

ஸ்ரீ

ஸ்ரீவம்ஸ்நுமயம்ஜகத்

ஸ்ரீ ம தே ரா ம ா நு ஜா ய ந ம்

ஸ்ரீமதே வேதாந்த குரவேநமம்.

ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்.

முதலாம் அத்தியாயம்

நூ ன் மு க ம்.

அறுசீர்க்குழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

திருவடிகள்.

கைம்மமுமுனிலையெஃகங்கதிர் டிலாச்செஞ்சடைகார்க்கள
ன்காந்து, மைம்மலிகார்க்குழலியஞ்சற தேவிமணிவயிறுவந்த
தோன்றல், தெம்மலிமுப்புரமெரித்தசெயலெற்றென்றும்பருமே
செப்பிவாழ்த்த, விம்முறநீளிலிங்கையிற்பல்புரமெரித்தவிறலெந
ன்றாள் விரும்பிவாழ்வாம்.

பெரிய திருவடிகள்

வரிய திருவடிபுளையும் விழியுடைய விந்தையணிவயிற்று வந்து
கரிய திருவடிவுடைய மறைமுதலியவரும் வாகனமாயோன் [சே
உரிய திருவடி யவன்றான்கணவன் சந்தியென உனாத் தேநெஞ்
பெரிய திருவடி யை பிணிப்பேனு தியேற்பிறவாத பேறுற்றாயே.

ஸ்ரீமத வேதாந்தாசாரியா

திருமான்மெயப்பரனேனோ திறனிவாவுயிரகளைனச்செய்
யவேதம், ஒருவாமலுளையெவு மஃதுணராதிமுதையர்செய்குறு
வாதத்துய், பெருவாதமுன்படுமா தயற்றிவயம் பெறுநங்கள் பி
ராவெப்பிலாக, கருமாதவன்சமயங் கழுமவரு தூய்மலம்மாற்
சருதிவாழ்வாம்

ஸ்ரீமத பாஷ்யகாரா

முதுமறைநீனெறியோடு முரணியிகன்மொயச்சமய முர
ணித்தேச, மதுவிரிபைந்துழாயவசன் மணிவண்ணன்சமயநெ
றிமலிந்திட்டோங்ச, எறுபொருளுமுணராருளு செப்பொருளை
யினிதினுணர்துய்யயாணர்ப், புதுவெயில்கூழ் மணிமாடப் பூத
புரி புங்கவன்றன்போற்றியெயவாம

ஸ்ரீமத பராங்குசர்.

விண்ணவாக்குஞ்செவிபூந் நாவுறவிரிதமிழ் மாமறைவிரித்
து மண்ணவாக்குவகுத்தவம்மான்மலிபொருநற்றிருக்குரு கூர்
வந்தவள்ளல், எண்ணவற்குந் தந்துபிற பெண்ணனைத்துமிழுக்
குறவாணிமையோர்க்குந்திக், கண்ணவற்குமெட்டாதகதி பெற
யாமவன்கழல்கள் கருதிவாழ்வாம்.

ஸ்ரீமத் தெய்வநாயகியார்

நய்யாத நான்மறைகணவீற்றுமொருசெழுமுத்தனன்றி
த்துவைகிமெய்யாய், தவம்புரிந்தோர் விதுவணிவோன விரிமல
ரோன் விண்ணோராகப், பொய்யாதுப்புரிந்தவரைப் புரந்தளிங்
குங் கடைக்கணருளமொழிந்துபுண்கண், செய்யாளையெழில்பி
ந்திரபுரத்திலமர்செய்யாளேச் சிந்தித்துய்வாம்.

ஸ்ரீமத்தெய்வநாயகப் பெருமான்.

நயந்தரிக்கும்படைக்குமளிக்குந் தொழில்புணற்குணக்கு
க்கடலாய், நல்குவியுந்தரிக்கு முக்கணேன்க னாயிரங்கனுடை
யார்க்கும்விபுதராகுந்தன், சயந்தரிகுந் துகிர்சீரம்பொரிக்கிம
யிந்திரபுகத்துத் தலத்தின்மேய, வயந்தரிக்குந் தெய்வநாயகப்
பெருமானடிவைவழுதல்செய்வாம்.

பெரியாஅருளிச்சேயல்.

வாணிலாமுறுவற் சிறுறுதற்பெருந்தோண மாதாரவன
முலைப்பயனே, பேணினேனதனைபிழையெனக்கருகிப்பேதை
யேனீ பிறவீநோயறுப்பான், ஏணிலேனிருந்தே னெண்ணினே
னெண்ணியிளயவர்கல்விபின்றிறத்தை, நாணினேன்வந்துன்றி
ருவடியடைந்தேனைமிசாரணிங்கத்திலெந்தாய்.

ஏதம்வந்தனுகா வண்ணநாமெண்ணியெழும்னோ தொழு
துமென்றிமையோர், நாதன்வந்துறைஞ்சு நைமிசாரணியத்தே
ந்தையைச் சிந்தையுள்வையத்துக், காதலேமிகுந்த கலியன் வா
யொலிசெய் மாலைதான் சுற்றுலால்லார்கள், ஓதநீர்வைய மாண்டு
வேன்குடைக்கீழும்பருமாகுவந்தாமே.

நா ல்.

திருவுறையும் திருமார்புகிய திருமாலினது உத்தியில்
தோன்றியநான்முகக்கடவுள் படைத்த இடம் அகன்ற இப்புவி
யின் கண்ணே, தவம்புரிதற்குத் தகுந்த தானமாயபுராணங்களெ
ன்னும் பைங்கூழ்விளையும் நல்லச் சய்நிலனாய், அடவிசளுக்கெ
ல்லாம் அரசெனற்பலதாய், விளங்காநின்ற 0 கைமிசாரணியத்தி
ல், வசிக்கின்றவர்களும், வேதவேதாந்தங்களை ஐயந்தீற உணா
ந்தவர்களும், பிரயருத்திரேந்திராதிதேவர்களை நேரானவர்களு
ம், சோரூபத்தியானமசெய்கின்றவர்களும், ஸ்ரீ அரிகதாசங்கீர்த்த
ன சிலர்களும் ஆகிய செளனகாதிமகருஷிகளைச்சேவிக்கவிரும்பி
ப் புராணம்புகல்வோரில், தலைமைபெற்றவராகிய சூதமாமுனிவர்
அந்நைமிசவனம்வந்து அச்செளனகாதி அருந்தவர்களைக்கண்டு
தண்டஞ் சமாப்பித்து, அம்மாமுனிவர்கள் உகந்து நின்ற ஆசன
த்தில்விநயத்தோமி விற்பிறுந்தனா.

பின்னர் ஆங்கிருந்தருஷிகளெல்லாரும் சூதபுராணிகளைப்
பார்த்து அஞ்சலிசெய்து சூதமாமுனிவரே! தேவரீர முகமாய்
வைணவத்தைவ புராணங்களைக்கேட்டு மிக்ககளித்தோம். பிர
ம்மனைக்குறித்தவை இராசதபுராணமாகலாலும் சிவனைக்குறித்
தவை தாமதபுராணமாகலாலும். முகற்கடவுளைக் குறித்தவை
சாத்துவிக புராணமாகலாலும் அவ்விஷ்ணுபுராணமே தத்துவ
ம் சொல்லுமாகலாலும் விஷ்ணுபுராணம் ஒன்றனை இன்னும்கே
ட்க விரும்புகின்றோம், தேவரீரோபகவதமிசராகிய வேதவியாச
பகவானுடைய மாணக்கராயினீர் அல்லதூஉம் அப்பகவான்
யாவற்றையும் ஒதுவித்தருளத்தெளிந்திராயினீர். நீர் அறியாத
து ஒன்றும் இஃது. தர்மார்த்த காமமோகங்களைக் கொடுப்ப
தாகிய ஒருசரத்துவிகபுராணத்தை எங்கட்குச் சொல்லும்படிக
ருளைக்கோ ரில்லமாய் எழுந்தருளி யிராநின்ற தேவரீரைப் பி
ரார்த்திக்கின்றோம். ஓ சூதமாமுனிவரே! உலகில் ஜீவர்களுக்கு
ச்சனனமும் மாணமும் எக்கராணத்தால் உண்டா கின்றன?

0 கைமிசாரணியம் நூற்றெட்டுத்திருப்பதியில் ஒன்று.

எந்தச் செய்கையால் நாகம்சுவர்க்கமும் வருகின்றன? எக்காரணத்தால் திராப்பிணிவரும்? எப்போது)(பிரேதசன்மம்வரும்? எதனால் அச்சன்மம்நீங்கும்? எதனால் முத்திகிடைக்கும்? இவற்றை எல்லாம் எங்கட்குத்தெளிவுறுச்சாற்றவேண்டும் என்று வேண்டினர்.

உடனே சூதமாமுனிவர் வியாசபகவானுடைய சீர்பாதுங்களைத்திருவுளத்தில் தியானித்து உச்சமேல் காங்குவித்துச்சர்வஜகத்காரணனாகிய ப்ரீமந்நாராயணனைத்தொழுது செளனகாதிமுனிவர்களைநோக்கி அந்தணர்களே! யாவற்றையும்முற்றும் உணர்ந்தநீர் நன்குவினவினர் உங்களுடைய வினாவிற்குவிடைபாக ஒருநல்லகதை சொல்லுகின்றேன். மனத்தைஒருவழிபடுத்திக்கேட்பீராக. ஓமநாருஷிகளே! அயனரானுதிதேவர்கட்கும் தேவனும்சர்வாந்தர்யாபியும் சிருஷ்டிஸ்திதி சங்காரங்களை லீலையாகச்செய்கின்றவனும், புருஷோத்தமனும், பரமபதவாசியும் ஆகிய ப்ரீமந்நாராயணனை முன்னொருசாலத்தில் கருடபகவான் பணிந்துநீர் இப்போது வினவியதுபோலவே உலகநன்மையின் பொருட்டுவினவி விடைபெற்றனன் அவற்றைச்சொல்லுகின்றேன் கேண்மின் அக்கருடபகவான் பரமனைநோக்கி ஐ ஜகந்நாதா! பரந்தாமா! எள்ளினுள் எண்ணையபோலஎங்கும் நிறைந்தவனே! அயனரானுதியரும் இன்னதன்மைபென்று அறியாத ப்ரீஹரி யே! ஜீவா உலகிலயாது சாரணத்தால்பிறந்து இறந்து சுவர்க்கநாகங்களை அடைகின்றனா? எந்தப்பாபத்தால் பிரேதசன்மம் அடைத்து எந்தப்புண்ணியத்தால் அதுநீங்குகின்றனர்? எக்கருமத்தால் நிராதிசய இன்பவீடாகிய நினது உலகையதுவர்? முன்செய்தபாவங்களை மாணகாலத்தில் எதனால் நீக்கி நல்லவகுபெருவர். பாபங்களெல்லாம் எக்கருமத்தால் நிவர்த்தியாகும்? ஓபரந்தாமனே! மரிக்குங்சாலத்தில் யாவரைநினைத்தால் நற்கதிகிடைக்கும் இவற்றையெல்லாம் அடியேனுக்குச் சாற்றியருளவேண்டிமென்று பிரார்த்திக்க, பிரபுவும், நாகத்தில் அயனம் செய்கின்றவனும் நாரசமுகம் கொள்கின்றவனும், எல்லாருடைய மனத்திலும் உறைந்துயாவற்றையும் பார்க்கின்றவனும், சகலசெயல்சளுக்கும் காரணமாகியவனும் ஆகிய அவ்வர்பகவான் கருணைபு

)(பிரேதசன்மம் பூதப்பிரேத பைசாசாதி சன்மங்களிலென்று

ரிந்து வைனதேயனைப்பார்த்து மகாபராக்கிரமசாலியாகிய கருடா! நன்குகேட்டனை. நீகேட்டவையெல்லாம் உலகில் இரகசியமாபுள்ளன. அவற்றைக்கூறுகின்றம்கேண்மோ. பஸ்நாள்வாழ்ந்தாலும்கூறாநாள் இறப்பது சத்தியம் என்பதை ஒரு சேதனனாயினும்நினைக்கின்றான் இலன். பிறத்த லுற்றபின்பு இறத்தல் உண்மை என்று நினைக்கின்றவன் கோடியில் ஒருவன் உளனோ? இலனோ? உயிர்கவரும் கூற்றுவன் ஒருவனுளன். இறுதிக்காலத்தில் அவன்கையில் அகப்படவே வேண்டும் என்று அடுத்தித்து நினைத்துத்திடுக்கிடுக்கின்றவன்யாவனோ அவன் ஒருவனேயின்று போயிற்று நானேபோயிற்று என்றுவாணான் விண்ணாய்க் கழிக்கின்றதே, நமன்வந்து விடுவனே. ஐயோஎன்செய்வோம் என்று அஞ்சிநல்லறம்செய்வான். ஒருவன் தனக்கு உரியகருமங்களைச் செய்வானேல் அக்கருமங்களே அவனைகாப்பாற்றும். இன்ன மாயிப்பிறந்தவனுக்கு இன்னகருமங்கள் தாம்உளவென்றுவேத சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. கலுழனே! அவற்றை யுணர்ந்து தான்பிறந்தகுலத்திற்கு ஏற்பனவாகிய கருமங்களைத்தவிர்த்து மேலினம் சிறிலும்செல்லாமல் உரியகருமங்களையே யாவன்புரி கின்றானோ அவனே எவ்விடத்திலும் மேன்மைபெறுவன்.

பிரமசூத்திரியவையிய சூத்திரர் என்றுநான்குவருணத்தார்உளர். அவர்களில் பிராமணருக்குத்தானம்கொடுத்தலும், வாங்கலும், யாகம் செய்தலும், செய்ய உரியவர்கட்குச் செய்வித்தலும், வேதமோதலும், ஓதஉரியவர்களுக்கு ஓதவித்தலும்ஆகிய ஆறுகருமங்கள் உளவாம், சூத்திரியருக்கும் வையியருக்கும் தானம்கொடுத்தலும் யாகம்செய்தலும் வேதம் ஓதலும் ஆகிய மூன்று கருமங்கள் உரியவாம். சூத்திரருக்கு முதல் வருணத்தோர் ஏவும்தொழில்களைப்பணிந்துசெய்தலே உரியதாகும் ஓகருடா! அவரவர் மறபிற்குரிய ஒழுக்கத்தில் நின்றனே அவரவருக்குப்பெரியதவமாகும். அத்தவத்தில் வழாது ஒழுக்குவார் யாவரோ அவரோ மோகமும்கோகமும் ஒருங்கெய்திநெடுநாள் வாழ்ந்தஇறுதியில் நல்லுலகடைவர். ஆகையால் யாவரும்அத்தமக்குரிய ஒழுக்கத்தில், நிற்பதுவே சிறப்பாகும். யாவராயினும் எப்

பொருளையும் விழையலாகாது எத்தன்மைத்தாய மாதவத்தையும் அந்த இச்சைகெடுத்து விடும் அவாபொழித்தவரே பேரறிஞராகுவர் என்றருளிப்பின்னும் அருளிச்செய்கின்றனன்.

முதலாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

சூதம்காமுனிவர் நைமசாரணிய வாசிகளே! பின்னர் வாசுதேவன் பறவைக்கரசே! உலகில் எண்பத்துநாலுலட்சம்யோனி பேதங்களுண்டு. அவாவை அண்டசம், உற்பிசம், சராயுசம், சவேதகம் என்றநான்குபிரகாரமாயுள். அந்தநான்குவகுப்பினமுட்டையினின்று இருபத்தொறு லட்சம்பறவை முதலியவைகளும், பூமியினின்று இருபத்தொரு லட்சம்மரம்முதலியவைகளும் கருப்பையினின்று இருபத்தொரு லட்சம் மனிதர் முதலானவர்களும், வேர்வையினின்று மிருபத்தொரு லட்சம்கொசுரு முதலியவைகளுந் தோன்றுவனவாகும். கலுழனே! சன்மங்களில்மானிட சன்மம் கிடைப்பது அரிதிலும் அரிது. அச்சன்மமே புண்ணியசன்மமாம். ஒருபொருளைப்பார்க்கக் கண்ணும், கேட்கச்செவியும், இனிமையையுணரநாலும் நாற்றமறியநாகியும், காம விற்பத்துக்குமெய்யும், நன்மைதிமைகளைப்பகுத்துணர உணர்வுமுளவாயினபடியால், மானிடசன்மமே சிறப்புடையதாகும் அம்மானிட சன்மத்தில் பிராமணர் சுஷத்திரியர் வைசியர் சூத். திராஸன்று நான்குசாகியாருளர் ஆடையொலிக்கும் வண்ணரும்தோல் தைப்போரும் நாட்டிய மாடுவோரும் ஓடும் விடுவோ

கும் கம்மானும் () துறையரும் வேடரும் ஆசியவிவர்கள் அச்
சூத்திரசாத்தியாரினும் தாழ்ந்தசாத்தியாராவர். உணவும் உறக்கமு
ம் அச்சமும் புணர்புமாகியவிலைகள் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
இயற்கையாயுள்ளனவாகும் ஞானமாத்திரம் எல்லாவுயிர்களுக்
கும் பொதுவன்று. சிலதேசங்களில் மாணிடர் ஒளோகாலுடைய
வரையும், இரண்டுகால்களுடையவரையும். அநேககால்களுடைய
வரையும் இருக்கின்றனா. கிருஷ்ணசாரமென்ற மான் எந்தப்பூமி
யி லிருக்கின்றதோ அப்பூமியே புண்ணியபூமியாகும் அப்பூமியி
ல் தேவர்களையும், மகருஷ்களையும், பிதிரர்களையும் பூசப்போ
ருக்கு அதிக நன்மைபுண்டாகும், அப்புண்ணிய பூமியில் முப்ப
த்து முககோடிதேவர்களும் எப்போதும் சந்திக்கொண் டிருக்
கின்றாராகா.

கலுழனே! பூதப்பிதோத பைராசாதிபுள்தேகம்பெற்றசெவர்
சிரேஷ்டர், அச்சுவருள் பசுபட்சென்மமடைந்து சிறிதுஅறிவி
னால் சிவிப்போர் சிரேஷ்டர் அவருள் மனிதர் சிரேஷ்டர். அம்
மாணிடருள் பிராமணா மிகச்சிரேஷ்டர், அப்பிராமணருள்வேத
சாஸ்திரமுணர்ந்தவா சிரேஷ்டர். அவருள் அப்படியோ இப்ப
டியேவென் றையப்பட்டாது உபசாரவழக்கை நீக்கிவேதார்த்தங்
களை உளாபடி உணர்ந்தவாசிரேஷ்டர் உணர்ந்தவாழியிலேயே
நிற்பவர் உணர்ந்தவாநிஜம் சிரேஷ்டர், அவருள் பிரம்மஞான ம
டைந்தவரோ மிகச்சிரேஷ்டராவர் ஓ கருடா! அநேககோடிசன்
மங்களாலே பெறப்படுவனவாகிய சுவர்க்கமோட்சங்களை அடை
வதற்குமானிட ஜன்மமே உரணமாகியது அர்ச்சனம்ததை அ
டைந்தும் நல்வினை செய்து நல்லுலகுபெறாமல் நாகம்புகத் தி
வினையேபுரிந்து அச்சன்மத்தை வியர்த்தமாக்குவோரோ உலகி
ஃபலருள் புண்ணியத்தா லடைந்த அம்மானிட சன்மத்தால்
பேறுபெறுதோர் தமக்குத்தாமேவஞ்சனைபுரிவோராவர். மண்
ணசை, பெண்ணசை, பொருளாசையாகிய இவற்றிலேயே தூலை
ப்பட்டுத்தன்மங்களையறியாது உழல்பவன்யாவனோ அவன்மிரு
கங்களோடொப்பாவனேயன்றி நன்மக்களோடுகூசரான். அல
னுந்தியன் ஒருவனுமின் ஆசைப்பெருக்கத்தினாலே பிணிக்கப்

() துறையர்- நெய்குளிலமாக்கள்..

ட்டமனமுடையான் இவ்வளவு அவ்வளவென்பதில்லாமல்யாவும்
 நிறம்பக்கிடைத்தாலுமின்னும்வேண்டும்வேண்டு மென்றே அலை
 வானே யல்லாமல்கிடைத்தமட்டில்தாலுமென்று தீர்ப்தியடை
 யான் தூறுபொன்பெற்றானேல் அவன்திருப்தியடையாது ஆயி
 ரம்பொன்னையிச்சிக்கின்றான் ஆயிரம்பொன்னடைந்தவன்லட்ச
 ம்பொன்னையிச்சிக்கின்றான் லட்சம்பொன்னடைந்தவன் கோடி
 ப்பொன்னையிரும்புகிறான் கோடிப்பொன்னையடைந்தவன் ஒரு
 தேயத்தைவிரும்புகிறான், தேசமடைந்து அரசனுயினவன் புனி
 முழுதுக்குஞ்சக்கரவர்த்தியாக விரும்புகிறான்சக்கரவர்த்தி தே
 வனுக் கிழைக்கின்றான்தேவர்களோ இவ்விரளுகவிரும்புகின்றார்க
 ள் அவ்விதம் இச்சைமேல் மேல்பெருகுமே யன்றி ஒருவர்க்கும்
 அதுஒழியாதுஇந்தஇச்சையை பொழிக்காதவன்கண்டவரையெ
 ல்லாங் கரங்குவித்து இரந்து அவாகளால் இகழப்பட்டு நரகத்
 துக்கேக் ஆளாவன் கொடுங்கேடுயாவும் ஒருயகெய்துவதற்கு அ
 வாவே-கிரணமென்று அத்தனையோறுத்த மகான் ஈயாவராலு
 ம்போற்றப்பட்டு அந்நியகாலத்தில சுவர்க்கலோகம்சார்வார்கள்
 புலன்சென்றவழி மனத்தைவிடாது அடக்கிசுதந்தரனாய்வா
 ன் இருக்கிறானே அவனே எல்லா உலகங்களுக்கும் உரியனாவன்
 சுதந்தரமில்லான் பாலியபருவத்தில்தந்தைதாயரது சொற்கே
 ட்பான் யெளவனபருவத்தில மோகசூழிக்குழுதேவியாகியதன்
 தேவியினது கட்டையிடுதலைபணிந்து தலைமேற்கொள்வன்வா
 ர்த்தவியபருவத்தில புத்திரபௌத்திராசினந்து கிழப்பினையே
 வாய்புதைத்து கிவறுமனேகிடப்பாபென்று அதட்டிச்சொல்லு
 மொழியைக்கேட்டுப் பொருமிக் கிடப்பன் ஆதலால் கற்றுணர்
 ந்த ஞானமில்லான் பெண்களைப்போலவே என்றுஞ் சுதந்தரமி
 ல்லாதவனே யாவன்

கலுழனே ! கலைமான்புள்ளாங்குழலின், இசையை கேட்டு
 இருப்பிடம்விட்டுப்போரதுஇருந்துவேடனாற் பிடிக்கப்படுதலா
 ல் அக்கலைமாண்காதாஸ்கெடுவதற்கும், யானேபுணர்ச்சியை விழை
 ந்துபெண்யானையைத்தொடர்ந்துகொன்றுயானைப்பாகர்கள்நோ
 ண்டியகுழியில் விழுதலால் அவ்யானை பரிசுஇன்பத்தால்லகெடு

தாரும் விட்டிற் பூச்சி விளக்கைக்கண்டு நல்லகனியென்று நினைத்துவிழந்து அவ்விளக்கில் சாகின்றமையால், அப்பூச்சிகண்ணால் கெடுவதாகும் வண்டு உண்ணக்கருகிறுலில் தேனைச் சேர்த்து அதிலிருக்கும் போது நறுந்தேன்கொள்பவன் தியால்கொருத்துகின்றமையால் அவ்வண்டினாவல் கெடுவதாகும் மின் தூண்டிலின் முனையில்கோத்த இறைச்சியின் நாற்றத்தைவிடும்பி உயிர் நீப்பதால் அம்மீன் நாசியால்கெடுவதாகும் ஓகருளே! அங்ஙனம் ஓர் இத்திரியத் தாலேயே அவைகள் நாசமடையுமேல்பஞ்சேந்திரிய வாஞ்சைகளை யுமுடைய மனிதன் அருங்கேடுற ஐயமுளதோ. இலவாழ்க்கையில் சுததுக்கவகனில் எதுமிருதி யானாலும், பெண்டிபிள்ளைகளாகிய வன்மயிற்றால் கட்டுண்ட மனிதன் என்றும் நற்கதியடைபான் பாலியனாபினும் யுவவாபினும், விருத்தனாபினும், நாள்கழிதலை எண்ணும்பிருத்தியுருவன் உளனென்றுணர்ந்து நடப்பானிலன் உலகிப்பிறந்துபிறந்தே இறக்கின்றான் கேளாதே வந்துபிறப்பது போலவே பெண்டிபிள்ளை மனைகளிவிட்டி யாவரும் பார்த்திருக்கசொல்லாமலே போகின்றான் தாய் தந்தையர் பெண்டு பிள்ளைகள் ஒருவரும் துணையின்றித் தானொருவனாகவே எப்படி வந்தானோ அப்படி அவன் மாத்திரம் ஒருதனியேபோகின்றான் ஒருவன் மரித்தவுடனே அவன் தேகத்தைக்காஷ்டம் போலப் புலியில்கிடத்தி உறவின சொல்லாரும் ஆ! ஆவென்று அறற்றுகின்றனர், அவரழகின்றமையால் இறந்தவனடையும்பயன்யாதுளது, பொய்பத்திரமெழுதுதல் பொய்க்கரிசுறுதல் வழிப்பரித்தல் கொலைபுரிதல் முதலிய தீத்தொழில்களைப் புரிந்து ஒருவன் பொருள் சம்பாதிக்க அப்பொருளை, அவனைச் சார்ந்த எல்லாரும் அனுபவிப்பார், பொய்யோலையெழுதுதல் முதலிய அத்தியனிகளைச் செய்ததால் வரும் கொடியபாபத்தில் அப்பொருளை யனுபவிக்கிறவர்களுக்கும் பங்குண்டோ வெனில் ஒரு சிறிதும் அவர்களுக் கில்லை அப்பாபச் செயலைச் செய்து பிறப்பொருளைக் கவர்ந்தவன் யாவனோ அவனொருவன் வனைபாவம்முழுதுக்கும் பாத்தியனாகித் தீவாய்நாகமெய்துபின் அங்ஙனம் தீத்தொழில் புரிந்து ஈட்டிய பொருள் இறந்த அவனோடு செல்லுமோ வென்றால் ஒரு சிறிதுந் செல்லாமல் அவனைவிட்டி மனைக்கண்ணே யிருப்பதாகும் உறவினர் முதலி

யோரே சுவத்தேரடி மயானம் வரையிலேசென்று உடனேயின்று
வர் இறக்குமுன்னமே அவன்செய்த பாபபண்ணியங்களே அவ
னுடன் செல்வனவாகும் எந்தப்பொருளானது எங்குத்தொண்
டனாகிப் பிறையொருபுறமாய்க் கொடுக்கப்படவில்லைபோ அப்
பொருள் உடையவனது பொருளென்று உலோபபரிடத்தி லிரு
ப்பதாகியபெறும்பொருள் ஐயோகாப்பிராமணர் கையில் கொடு
க்கப் படவில்லையே, திருவணை முதலிய யாததிரைகளிலும் செ
லவுசெய்யப் படவில்லையேபுழுமலக் கூடாகியதேசம அரித்திய
மாயிற்றே ! நம்மைபுடையான் அதனையறிவாணிலனே ! அவனி
றந்தபின்பு நம்மையாவன் கவர்ந்து கொள்வனோ ? ஒருங்குகவர்
ந்து அவன்எந்தவிலைமகள் கையிலொடுப்பானோ வென்று கத
றுவதாகும் பூர்வஜன்மத்தில் தானதர்மங்கள் செய்தவனே மறு
சன்மத்தில்மகாபாக்கியவானாகின்றமைபால் அச்சன்மத்திலும்அ
ப்படியே செய்தால் மறுசன்மத்தில் அதிக தனவானாவான் ? யா
வன் அத்தானதருமங்களைப் பத்தி சிரத்தையோடு செய்கின்றா
னோ அவனே தர்மார்த்த காமமோகங்களைப்பெறுவன் பத்தி
சிரத்தையின்றி அவற்றைச் செய்தவன்செய்யாதவனே யாவன்,
தர்மதானங்களைச் செய்கின்றமைபாலே எண்ணி யவற்றையெல்
லாம்எண்ணியப்படிப் பெறலாகும் அரும்பெறலாகியமோட்சமு
ங்கிடைக்கும் பக்தியோடுசெய்யுந் தருமத்தினையினுஞ் சிறிதாயி
னும் மலையினும் பெரிதாகும் ஒருபொருளுமில்லாத நஷ்டிகளெல்
லாம் தம்மனைச் செய்கையாலேயே விதிசி வேந்திராதி யருக்கும்
அரிய பிரதிசயஇன்பவிடாகிய எம்முலகு பெருகின்றனர்ஆதலால்
ம்னத் தூய்மையும் பத்தியும் இல்லாமல் தானம் தருமம்மவம்மு
தலிய வற்றைச் செய்தால் அவைசிறிதும் பயன் தாரா,முத்திகசா
தனங்களாகிய பத்தியேனும் பிரபத்தியேனும் செய்தலும் பத்
தியோடு தரும தானங்களைச் செய்தலுமேஉத்தமமாம் என்றோ
தியருளினன்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்,

முன்றும் அத்தியாயம்

பூகருடபுராணிகர் மாமுனிவர்களே! பின்னர் பெரியதிருவடி
பூமிநகராசனனைத் தொழுது எநாதா! மனிதர்களுக்கும்கா
கொடியதாகிய பிரேத சன்மம் எதுதான் வராமல் ஒழியும் அகளை
அருளிச்செயலேனெனும் என்றுபிரார்த்தித்தாலும், சாவார்திரிபா
மியாகியபகவான் ஓ கருடா. மனிதாஇறந்தவுடனே செய்யவே
ண்டிய கருமங்களைச்சிறிதுநவீகினாரும் கேண்மோ, பிரேதசன்
மத்தை நிவர்த்திக்க விருப்பியாவாரும் இறக்குமுன்னமேதமது
கரத்தாலே விருஷோச்சரம் செய்தலவேணமும் ஸ்திரீகுத்திரரா
பினும் தவிராதுஅதனைச்செய்தலவேணமும் ஐந்துவயதுக்குமே
ற்பட்ட வயதுடையாரில் ஆண்பெணயார மரித்தாலும்அவருக்
குப் பிரேதசனமம் வராமையினைபொருட்டுக் கருமம் செய்கின்ற
வன் விருஷோச்சரம்செய்தலவேண்டும் பிரேதசனமம்அடையா
மைக்கு விருஷோச்சரம் செய்யவேண்டியதனை வெறொன்றுமி
லது உயிரோடிருக்கும் காலையினும் இறந்தபின்பாயினும் யா
வனுக்கு விருஷோச்சரம் செய்யப்பட்டதோ அவனுக்குப்பிரே
த சன்மம் வருவதிலது இந்தவிருஷோச்சரம் செய்யாமலேவேறு
எவ்விததானம் கொடுத்தாலும் விரதங்கள்செய்தாலும், யாகம்
இயற்றினாலும் அப்பிரேதசனமம் பீடியாமாய ஒழியாது என்று தி
ருவாயமொந்தருளினன்

பெரிய திருவடி சாவேசனை வணங்கி ஓ தேவதேவ, விரு
ஷோச்சரம் இறக்காத முன்னர் எசகாலத்தில் செய்ய வேண்டி
யது? இறந்த பின்னர் எச்சமயத்தில் செய்ய வேண்டியது,
அதற்கு இன்னும் பலன் யாது அவற்றைக் கூறி யருளவேண்
டும் எனலும்அயனா னாதியாககு அரியனும் நம்போலியஅடியா
ருக்கு எளியனும் ஆகிய கருணையங் கூடவுள், கலுழனே, இறந்
தவனைக் குறித்து, விருஷோச்சரம் செய்யாமல் கிராத்த முதலி
ய யாவும் செய்தாலும் சிறிதும் அவனுக்குப் பயனில்லை மரித்த
பதி னென்று நாள் எவனுக்கு, விருஷோச்சரம் செய்யப்படவில்

லையோ அவனுக்குப் பிரேதசன்மம் உறுதியாகும். விருஷோச்சுநம் செய்யப்பட்டால் இறந்தவன்பிரேதசன்மம் அடையாதுபெரியோர்கள்சேரும் உலோகம் சேர்வன், முத்திசேத்திரங்களில் மாந்தவன் எமனால் பீடிக்கப்படாமல் நல்லுலகு சேர்வன். விருஷோச்சுநம் யாவனுக்குச்செய்யப்பட்டதோ, அவனும் அவ்வுலகுசேர்வன். புத்திரானுபினும், மனைவியாபினும், பெண்வயிற்றுப் பிள்ளையாபினும், பெண்ணுபினும், விருஷோச்சுநம்செய்யலாம். புத்திரன் இருப்பானால் வேறுயாரும் செய்யலாகாது என்றருளினன். வேதவுறுவனாகிய பறவைக்கரசன் ஓ வாசுதேவா ? புத்திரன் முதலிய ஒருவரும் இல்லாதவனும், இல்லாதவனும், இறப்பின் அவர்களுக்கு உத்தரகிரிபை யாவர் செய்ய வேண்டியது, அருளுகவெனலும், எம்பெருமான் ஓ கருடா ? பிள்ளையில்லாதவன் நரகமன்றி நல்லுலகடையான், ஆதலின் எவ்விதஅரிதாகிய கருமம் செய்தேனும் ஆண்மகவுபெறுதல் வேண்டும். ஒருவன் தனக்கு நல்லவினையொன்றும் செய்துக்கொள்ளாமல் இறந்தாலும் அப்படி மரித்தவனுக்கு அவனுடைய புத்திரர் திருத்தியம்செய்யாவிட்டாலும், அவன் இராப் பகல் பசிதாகத்தோடு ஐயோ ? ஐயோ ? என்று இரைந்து உலகெங்கும் நெடுங்காலம்அலைந்து பின்பு புழுமுதலிய சன்மமெடுத்து மீண்டும்விதருள்கடையோன் வயிற்றில் பிறந்து பிறந்துமறிப்பன், ஆதலால்ரோகத்தால் பீடிக்கப்படுவதற்கு முன்னரும், வயோத்திகம்வருவதற்குமுன்னரும், செயல்ஒடுங்குவதற்கு முன்னரும், ஆயுசுகுறைவதற்கு முன்னரும், தெரிந்தவன்தான் அந்நிபகாலத்திலுலகுஅடைய வேண்டியதற்கு நல்வினைகளைச் செய்யக்கடவன் அப்படிச்செய்யாமல பிண்ணிட்டுச் செய்வோமென்று ஆனோசிப்பது தீப்பற்றி இல்லம் எரியும் காலையினை அளிப்பதற்குக் கூபத்தோண்ட எத்தனிப்பதை ஒப்பாகுமென்றருளினன்.

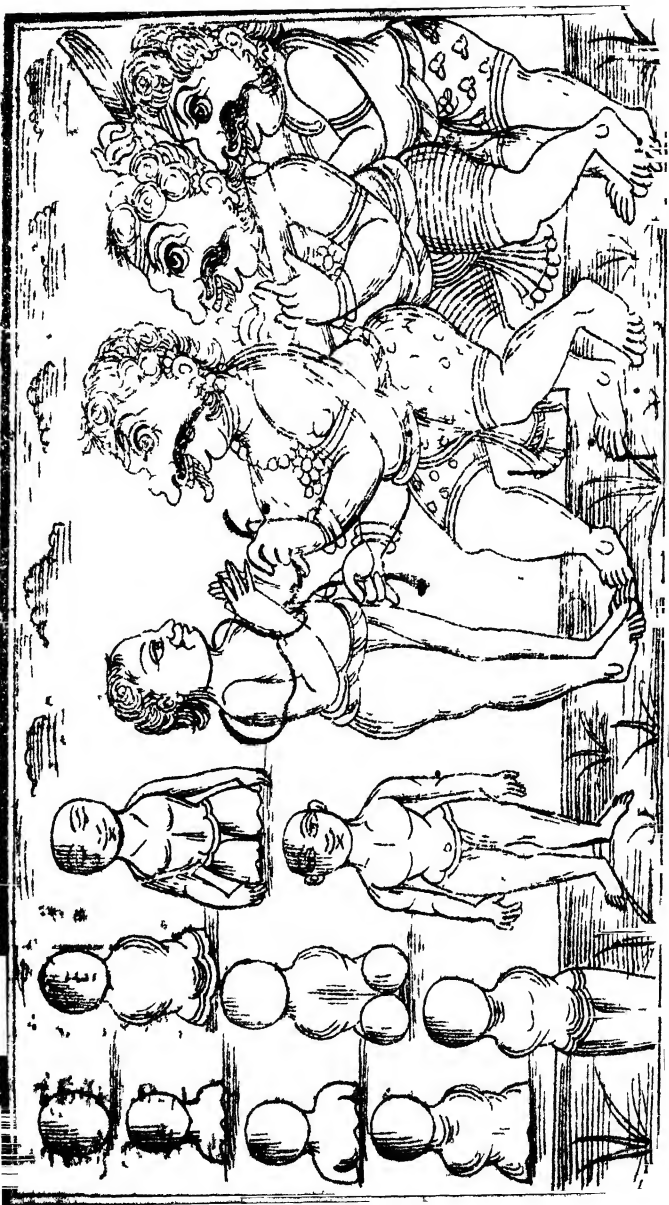
மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம் அத்தியாயம்

—o—

சூதர், அருந்தவர்களே ? வேதவுருவனாகிய கருடன் சர்வ
 லோக நாதனைவணங்கி, ஏ பரந்தாமா ? தானதருமங்களை ஒரு
 வன்மனத்தூய்மையோடு தன்கையாலேசெய்யின், பயன்யாது ?
 அவனுக்காக அவன்புத்திரன் முதலியோர் செய்யின்பலன் என்
 னை ? செய்யும்முறைபிறழ்ந்து செய்யின்பலன்என்னை இவற்றை
 மொழிந்தருளுக எனலும், பாப்பனைப்பரமன் கலுழனே ? மன
 த்தூய்மையில்லாமலும் உறுதியில்லாமலும்செய்யப்படும் தூறு
 கோதானங்கட்கு எவ்வளவு பலனுளதோ அவ்வளவுபலன்சித்த
 பரி சுத்தத்தோடு சாஸ்திரத்தில்துதித்த வண்ணம்ஒருகோதா
 னஞ்செய்யின் அதற்குளதாகும். ஒருவன்மரித்தபின்புஅவனைக்
 குறித்துச் செய்யும் லட்சம் கோதானங்கட்கு எவ்வளவு பல்னோ
 அவ்வளவுபலன் அவன்இறக்குங்காலத்தில் ஆயிரங்கோதானஞ்
 செய்யின் உளதாகும் கலுழனேஅங்ஙனமாதலால், மரணகால
 த்திலேயே கோதானம்முதலிய யாவற்றும் செய்தல் மிகநன்றெ
 ன்று தெனிக, நல்லதானமும் நல்லபாத்திங்மும்நல்லசேத்திர
 மும் கொடுப்போனுடைய தூயமனமும்ஒருங்குறிநின்றோனாகோ
 டியாகும். சுற்றுணர்ந்த பெரியோர்களிடத்தில் கொடுக்கப்படும்
 தானம் காஸ்தோறும்விருத்தியடையும், வாங்குவோர் உத்தமரா
 னுக்கொடுப்போனுக்கு அதிகபண்ணியமுளது விஷத்தைப்போ
 க்கும்மந்திரமும், குளிரைப்போகரும் அக்கினியும்தம்சத்தினின்
 று குறைவுபடாத வாறுபோலத் தானம்வாங்கும் அபுத்தமரு
 ம், அவருடையநற்கருமத்தால் குற்றமிலாவார். உத்தமபலனைய
 டையவேண்டிமென்றுவீரும்புவோன் கோதானமுதலியவற்றை
 வேதசாஸ்திரங்கையுணர்ந்த உத்தமபிராமணனுக்குக் கொடுத்த
 ல்வேண்டும் அவ்வேதசாஸ்திரங்களை ஓதாமலும் ஒழுக்கத்தில்நி
 ல்லாமலும் பிராமணன் என்றபெயரைமாத்திரம் உடையவனுக்
 குக்கொடுத்தால்அக்கோதானமே கொடுத்தவனுக்குநரகம்கொ
 டிக்கும். அன்றியும் தகுதியில்லான் வாங்குவானேல் அவன் இந்
 புத்தகொரு தலைமுறையுள்ளவர்களோடுநரகம்பகவன். வருகோ

(34)

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

வைஒருவனுக்கே கொடுத்தல் வேண்டும், எக்காலத்திலும் ஒரே வினைப்பலருக்குக் கொடுக்கலாகாது, அப்படிக்கொத்துத்தான் ம் வாங்கினோர் விற்றுத்தொகையைப்பங்குசெய்துக் கொண்டாலும், ஒருவர் ஒருமாதம், மற்றொருவர் ஒருமாதம்அதுபவித்துக் கொள்ளுகிறதென்றுவிதித்துக்கொண்டாலும் தானங்கொடுத்தவன் அவனுடைய ஏழுதலைமுறையோடு நெடுங்காலம்நரகவாசஞ்செய்வன். சாதுக்கள் கரத்தின்பொருள் முதலியவற்றைப் பத்தி சிரத்தையோடு கொடுப்போன் அசசன்மத்திலேயோமறுசன்மத்திலேயோபயனை ஐயமின்றிஅடைதலால் அவைபெட்டியிலவைத்துப் பூட்டியபொருளே யென்றுவினைக்கத்தக்கது, அதிகதனமுடையோன் இறந்தபின்னர் அவனுடையமக்கள் அப்பனுக்கென்று பத்தி சிரத்தையோடு செய்யும் கிருத்தியங்களால் அவன் அடையும் நல்லுலகினும் மேலாகியஉலகைப் புத்திரனில்லாதவனும் தரித்திரம்சொற்ப தருமத்தை ஆர்த்தியோடுதமது கரத்தால் செய்வாரானால் ஐயமின்றியடைவர்.

கருளா? அயலாருக்குப் போவோன் கட்டமுது கையிற் கொண்டு செல்வானேல் வழியில்வருத்தமின்றி இனிதாய்ச்செல்வான்ல்லனோ? அவனும் உயிரொடிருக்குங்கால் அன்னதானமுதலியவற்றைத்தனது ஸையால்செய்தவன் இறந்துசெல்லும்போது பசிதாகத்தால் வருந்தாதுநல்லுலகிடைவன்.கையில்கட்டமுது இன்றிவழிச்செல்லவோன் பசிதாகத்தால் வருந்துவதுபோலத் தான் தருமங்களைத் தானே செய்யாதவன் இறந்துசெல்லும்போது அதிகமும்துன்பப்படுவன் புண்ணிய சேஷத்திரத்தில்புண்ணியகாலத்தில் செய்த நல்வினை நெய்யினால் அங்கு ஒங்குதல் போல வளர்வதாகும். புண்ணியசேஷத்திர மல்லாதவ்விடத்திலேனும் புண்ணியகாலமல்லாத எக்காலத்திலேனும் விருஷோச்சநம் செய்து நற்சிலைல்லாய் பார்ப்பானுக்குத்தானம் கொடுப்பினும் அவ்விருஷோச்சநத்தின் மகிமையால் உத்தம சேஷத்திரத்தில் உத்தம காலத்தில் உத்தம பிராமணனுக்குக் கொடுப்பின் எப்பலனோஅப்பலன் தவிராதுகைகூடும்மானிடன்நற்கதியடைவதற்கு முத்தங்காரணம் விருஷோச்சநமே யென்றுணர்க. கருடனே! தேகம் அபித்தியமாதலால் நல்வினைகளைநானேச்செய்வோ

மென்று நினையாமல் நாளும் ஒல்லும்கையாலேசெய்தல் வேண்
 மும், புத்திரனுடையோன் தன்கையால் ஒருதருமமுஞ்செயாமல்
 இறப்பானேல் நந்தியுடையான். புத்திரனிலாதவன் நல்வினை
 களைச்செய்து மரித்தானேல் நந்தினை அடைவன் மகம்பூயற்
 றுதலினும், கோதான முதலிய மகாதானம் செய்தலினும் விரு
 ஷோச்சநம்செய்தல்பிகவுத்தமமாம். கார்த்திகைமாதத்தின்பௌ
 ர்ணமியிலாயினும் உத்தராயணத்தில் சுக்கிலபட்சத்திலாயினும்
 கிருஷ்ணபட்சத்திலாயினும், துவாதசியிலாயினும் மற்றந்தப்
 புண்ணியதினத்திலாயினும், தூயமனத்தோடு உத்தமகேசத்தி
 ரத்தில் நல்லநட்சத்திரத்தில் நல்ல இலக்கினம்வேதசாஸ்திரங்
 களை யுணர்ந்து ஒழுக்கமுடையதெய்வப் பிராமணங்களை வருந்
 தியழைத்து ஈபம், ஓமம் முதலியவைசெய்து தன்னைப்பரிசுத்த
 னாக்கிக்கொண்டு, நவக்கிரகபூசை செய்து மாதூர் தேவதைகளை
 அருச்சித்துப் பூர்ணவுதிசெய்து மகாவிஷ்ணுவைக் குறித்துச்
 சிரார்த்தம்செய்து மந்திரநீரால் இடபக்கன்றை மஞ்சனமாட்டி
 வஸ்திரம்சந்தனம் புஷ்பம் ஆபரணம் ஆகியவற்றால் அவங்கரி
 த்து நான்கு ஆன்கன்றுக ளோடு அக்காளிக் கன்றை அக்கிளி
 யைவலம்வறச்செய்து வடக்குநோக்கின்று அவ்விடபக் கன்றை
 ப் பார்த்து. தருமமே யிடபமாயினே ? பிரமனிலே ஆதியிலே ப
 டைக்கப்பட்டனே என்று சொல்லிஇரந்தவனுக்குச் செய்யின அ
 வனைக்குறித்தும், செய்பவன் தனக்கேசெய்து கொள்வானு டினே.
 தன்னைக்குறித்தும், அதன்வாலில் புனல்விடுத்து அந்நீரைக் கர
 த்திலேந்திச் சிரசில் புரோஷிதனாக்கொண்டு ஆன்கன்றுகளோ
 டி அவ்விடபக் கன்றை விடுதல்வேண்டும்.

கலுழனே? விருஷோச்சநம் இறந்தவனைக் குறித்துச்செய்
 யப்பட்டதானால், உடனே ரகோதிஷ்ட சிரார்த்தம் புரிதல் வே
 ண்மும் இறவாதிருப்போன் தனக்குத் தானே செய்துக் கொள்
 வானேல் தனக்கு அநுகுணமானவற்றைப் பிராமணர் களுக்கு
 ஈதல்வேண்டும். விருஷோச்சநம் செய்யாவிடின் பிரோத சன்ம
 ம் பற்றா தொழியா தாதலால் அவ்விருஷோச்சநம் செய்யா
 மலே மற்ற நல்வினைகளைத்தானே தனக்குச் செய்து கொள்ளி
 னும் மரித்த பின்பு புத்திரர் முதலியோர்கள் பல நல்வினை

களை மாத்திரம் செய்யிலும் அவைகளால் பயனிலதென்று
ணர்க. மரித்த பதினென்ற நாளிலேனும் பன்னி ரண்டா
நாளிலேனும், ஷோடச சிராத்தம் சீபிண்டி கரணத்திற்கு மு
ன்னமேசெய்து சத்பிராமணர்சனை எழுந்தருளச்செய்து ததியா
ராதனஞ்செய்து பலதானம்கொடுத்தல்வேண்டும். பருத்தியின்
மேல் செய்பின்வட்டில் சாளத்திராமம்வைத்து விஸ்திரமுதலி
யவற்றால் அலங்காரமும், ஆராதனமும்செய்து, சத்பிராமணனுக்
ருக்கொடுத்தல்வேண்டும். வைநரணி என்னுந்நினைவிலுனிது நட
க்கும்பொருட்டிக்கு நரும்பினால் ஓடஞ்செய்து, பட்டினால் அதனை
ச்சுற்றி செய்வார்த்தவெண்கலப்பாத்திரத்தை அதனுள் வைத்
து, ஸ்ரீமந்நாராயணனை அருரசித்த, அவ்வோடத்தைப் பிராம
ணனுக்குத்தானம்கொடுத்தல்வேண்டும். கலுழனே? எள்ளும்பு
ரும்பும்பொன்னும்பருத்தியும் உப்பும் சப்ததானியங்களும் தனி
ராது பிராமணருக்குக்கொடுத்தல்வேண்டும். செய்வோன் எனி
யனாயின் அவற்றில் ஒன்றுகொடுப்பினும் அமைவதாகும் பக்தி
யை யதுசரித்துப்பொருள்கொடுத்துதலிதானமும், சய்யாதா
னமும்செய்தலவேண்டும். இவ்விரண்டு தானங்களுக்கும் தட்ச
ணைம்குதியாய்க்கொடுத்தலால் பிராமணன் உகந்தருளச் செய்
தலவேண்டும். சய்யாதானம் வாங்கும்பிராமணனை அச்சேக்கை
யிலிருக்கச்செய்து தானம்செய்தல் மிகுவிசேடமாம் புத்திரனில்
லாமல் மரித்தவனுக்குப் பௌத்திரன் முதல்யோர் யானேனும்
இவ்விதம்செய்பின் நற்கதியுளதாகும் தன்சக்தியை யதுசரித்து
பித்தியதானம் செய்கின்றவன்யாவனோ? அவன் இறுதியில்நற்க
திபடைவான், சரிமதிடமாயிருக்குவ காலத்திலே திருவணையா
த்தினாயும், கங்காயாத்தினாயும்செய்தல்வேண்டும். தாய்தந்தை
யா இறந்தபின்பு ஆண்டுகள்தோறும் அவர்களுக்கரசு சிராத்தம்
புரிதல்வேண்டும். மாதாபிதா குருக்களுக்குத்தன்னால் இயன்ற
புண்ணியம்செய்து கொடுத்தல்வேண்டும். கலுழனே? மரித்தவ
னைக்குறித்துக் கிருத்தியம் செய்யும்போது பிராமணர்களுக்கு
யாவன்பூரிகொடுக்கிறானே அவன்வேண்டிய நல்லவையாவும்பெ
றுவன். அவன்பிரோதசன்மம் அடையான், சந்நியாசியின்யோகி
கள் முதலியோர்கள் எந்தலோக மடைவார்களோ அப்புண்ணி

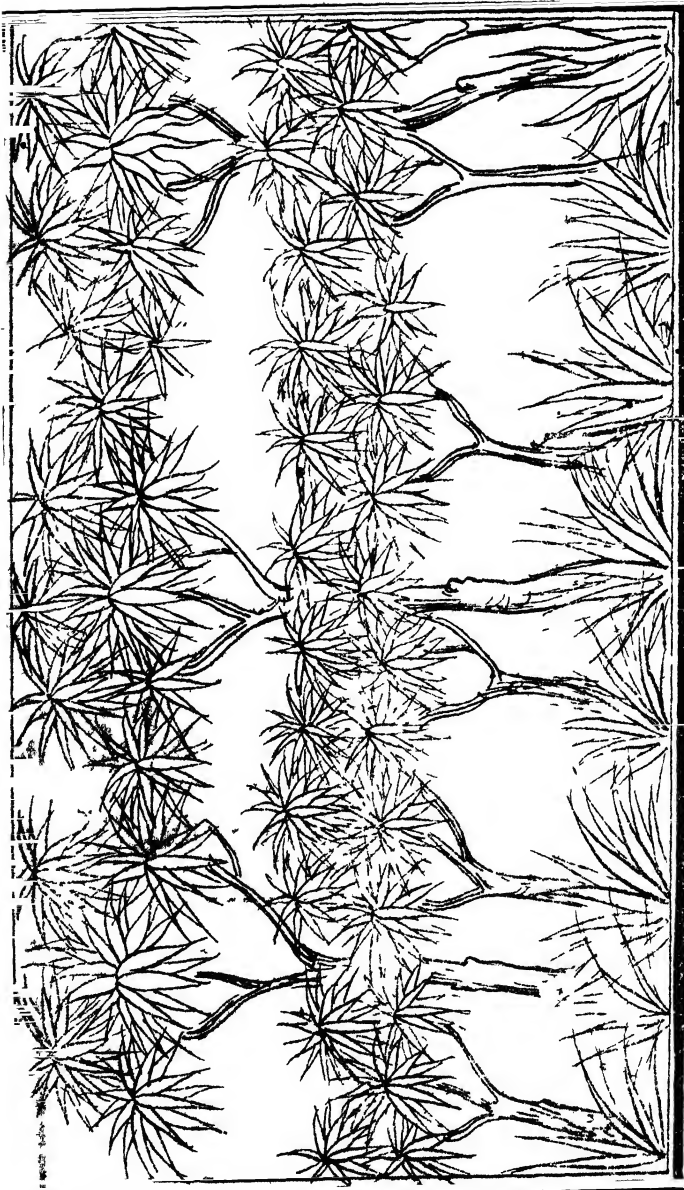
யலோகம் அவன்கையதாகும். மரித்த பின்புசெய்யவேண்டியவற்றை ஒருவராய் நினைகரு நவின்னோம் என்றருளினன்.

நான்காம் அத்தியாயம்- முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

ஸ்ரீ விபாசர் மாணாக்கர் நைமிசாரணியவாசிகளைநோக்கி ஒருணமாண்டோரோ? கருடபகவான் திருமகள்கேள்வினைப்பணிந்து சர்வலோக சரணியா? யமலோகம் எவ்வளவு தூரத்திலிரா நின்றது? அதன்தன்மையாது? அவற்றைப் புகன்றருளவேண்டுமெனலும், நங்கருணையங்கடல் கலுழனே? கேட்டி மனுஷலோகத்திற்கும் யமபுரிக்கும் இடையில் எண்பத்தாரூயிர காதவழியுளது. அப்புலியில்வாழ்கின்ற கூற்றுவன் சீவரால முடிந்த சீவனைப்பிடித்து வருமாறுயாரும் அஞ்சத்தக்க உருவமுடையவர்களும், கனையும்காயும் சினமுடையவர்களும். பர்சம் முகூலம். உடையவர்களும். கானொனக்கருத்த ஆடைதரித்தவர்களும் ஆகிய மூன்று தூதர்களையாண்டும் ஏவுகின்றான். அம்மூவரும் சென்று ஆயுசுமுடிந்த சீவனைப்பிடித்து, காற்றருவமாகியதேகத்தில் அடைத்துக் கொண்டுபோய் யமபுரிக்குநாயகனாகிய காலனுக்கு முன்னே நிறுத்தி ஓ தருமராஜனோ? தாம்கட்டளை யிட்டாங்கு வாணாளற்றவனைத் தமது சந்நிதிமுன்னர்க் கொண்டுவந்தோம். இனி யாங்கள் செய்யவேண்டிய என்னை? கட்டளையிடுவீராயின் பணிந்து செய்கின்றோமென்பர். மகிடவாகனன் அத்தூதரைப் பார்த்து ஓகிங்கரனோ? நன்று, அச்சீவனைப்பிண்டுங்கொண்டுபோய் அவன்மனையின் டாட்டேவிடுத்துப்பன்னிரண்டாநாள்கழிந்த பின்னர்க்கிரமமாய் அவனை நமக்குமுன் கொண்டுவருக என்பன்

புதுச்சேரி - 21

தூதர் அதனைக்கேட்டு நொடிக்குமுன்னரே அச்சீவனைக் கொண்டு எண்பத்தாராயிர காதவழி கடந்துவந்துசேருவர். இறந்தவுடனே சீவன்யம்புரிசென்று மீண்டுமிவருகின்றமையால், சரீரத்தை உடனே தகனம்செய்யாமல் சிறிதுபொழுது கழிந்தபின்னரே செய்கல்வேண்டும். முய்தூதர்கள் அடைந்த வாபுதேக முடைய அச்சீவன் சிதைக்குபபத்துமுழத்துக்குவேலேறினுதிப்பற்றிக் கொழுந்து விட்டெரிகின்ற தனது மெய்யைப்பார்த்து ஐயோ? ஐயோ என்று ஓலிடுவன். அச்சீவன் புண்ணியஞ்செய்தவனாயின் இவ்வுடல் கழிந்ததேநன்றென்றுவப்பன் கலுழனே? தலைவேருங்காரும் சிவனுக்கு அச்சரீரத்தில் ஆசையொழியாது சிசுமுதலியதேகமெல்லாம் வெந்து சாம்பராயினவுடனே சீவனுக்குப்பிண்டத்தாஹ்தேகமுண்டாகும் புத்திரன்முதல் நாளில் போகும் பிண்டத்தால் சிசும், இரண்டாநாட் பிண்டத்தால் கழுத்துந்தோளும், மூன்றாநாட் பிண்டத்தால் மார்பும், நான்காநாட்பிண்டத்தால்வயிறும், ஐந்தாநாட் பிண்டத்தால் உந்தியும் ஆறாநாட்பிண்டத்தால் பிட்டமும், ஏழாநாட் பிண்டத்தால் குகியமும் எட்டாநாட்பிண்டத்தால் தொடையும் ஒன்பதாநாட்பிண்டத்தால் காலமுண்டாகிப் பத்தாநாட் பிண்டத்தால் சரீரமுழுதும் பூரணமாகும். சீவனஇறக்குமுன்னமே மனைவி மக்களோடுவாழ்ந்தமனைக்கண்வந்து உள்ளேசெல்லாமலே பசிதாகத் துன்புறுத்தி ஆ? என்றுகதறிபோவோர் வருவோர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு, அவ்விட்டிவ்வாயிலிலேநிற்பான். பின்பு அச்சீவன்பதினொன்று நாளிலும் பன்னிரண்டா நாளிலும் புத்திரனால் பிராமணமுகமாய்க்கொடுக்கப்படுவனவற்றையுண்டு, பதின்மூன்று நாள் யமபடர்கள் பாசத்தால்பிணித்திழுக்க விட்டடைத்திருப்பி ப்திருப்பிப் பார்த்துக்கொண்டு கதறியவண்ணமே யமலோகம் சார ஏகுவன் கருடனே? அக்கிங்கரர்களோடு நாளொன்றுக்கு இருதூற்றுகிறப்பத்தேழு காதவழி. இரவிலும்பகலிலும் நடப்பன். அவன்செல்லும்நெறியில் நர்வாள்போன்ற இலைகளைபுடையதாகையால் அசிபத்திரவனமென்று நாமமுள்ள ஓர் கானகம் இருக்கின்றது. ஓ கருடா? மரங்கள்நெருங்கியவனத்திச்செல்வதுயார்க்கும் அரிதாகுமன்றோ? சூரியிலைகளாகிய வனத்தில் எங்

வனஞ்செல்வது? அல்லது உம் அக்காட்டினாடு நடங்குங்கால்
 பசி தாகத்தாலும் மிகவருந்துவன் மார்க்கத்தில் சீவன்படுந்து
 ன்பையாவர் சொல்லவல்லார்? அஃது நிற்கவைவசு பட்டணம்
 உயர்ந்தமானிகைகளால் நெருங்கிபதாகும், யார்க்கும் அச்சந்தரு
 ம் கோருபமுடைய அநேகபிராணிகளுக்கு இருப்பிடமானதா
 யுந், துக்கத்தையே கொடுப்பதாய் மிருக்கின்றது. பாபஞ்செய்
 தோர் அநேகர் அவணிருந்து அண்ட முகமிகுதிய எப்போதும்
 ஆ! ஆ! வென்று ஓய்மிகின்றனர். வெப்பத்தால் உளதாகிய
 பேபத்தோர் புனலுளதுபோல ஆங்குக்காட்டிம பருகொருநிறுதி
 வலையுங்கிடைக்காது. மேகங்களெல்லாம் அருந்த அருகமற்றி
 றுத்தம் முதலியவற்றையே பெய்யாநிற்குந். இறந்தசீவன்புகின்
 மூன்றுகள் புறப்பட்டியமபுரிக்குச்செல்லுகின்றனென்று மே
 லேபுகன்றோமே, குரங்கைக் கையிற்றால் கட்டிவாத்துச் செல்வ
 துபோலக் கிங்கரர் பத்தாராட் பின்டத்தால் தேகம்பெற்றசீவ
 னைப்பாசத்தாற் பிணித்து இழுத்துக்கொண்டு செல்லுங்கால் அ
 ச்சீவன்தனது புத்திரனை நினைத்துறுபோ அருமைமகனே! க
 ஷ்டப்பிடுகின்றேனே என்செய்தோ! என்செய்தோ? சர்வேச
 ன்ருவனுளன் நன்னினைதவினையுள்ள அவர்க்கநாகமுள, அவ
 ற்றிற்றுச்செல்ல நன்னெறி திறையுள- என்று இதுஞ்சொன்ன
 வர்களோடு ஸ்ரீ பப்பதி என்றும் ஒரு வனுளனோ? மற்றவை மு
 ளாவோ? பிராந்தியால் பிதற்றுகின்றிர்வன்று வன்கண்ணைபெரி
 ச் சாதுக்களையே பரிசாசம்புரிந்தேனே அவற்றன்பலனா ரூப
 போது அனுபவிக்கின்றேன். மலைபொருமத்திகையால் கிங்கரர்
 இரக்கமின்றிப் புடைக் கின்றனறே. அநதோ பெரியோர்களுக்
 குலர்உதவியுஞ்செய்தேனல்லேன். யாகமுதலியசெய்தேனல்லே
 ன். செய்வோர்க்குஉதவினல்லேன். தீர்த்தபாத்திரைசெய்தேன
 ல்லேன். செய்வோரைப்புகழ்ந்தேனல்லேன். மாதவம்புரிந்தேன
 ல்லேன். புரிவோரைப்போற்றினேனல்லேன் நீரில்லாஇடனில்த
 ண்ணீர்ப்பந்தர்உண்டாகினனல்லேன். ஒருகுளந்தோண்டினே
 னல்லேன், ஒருகிணறுகட்டினேனல்லேன். கோக்கள் மேய்வதற்
 குப்பசும்பில்வளரப்பயிரிடாமல் பூமியை வைத்திருந்தேனல்லே
 ன். இயன்றமட்டில்நித்தியதானஞ்செய்தேனல்லேன்வேத சாஸ்
 திரங்களைக் கற்றேனல்லேன். கற்போர்க்குக் கல்விச்சாலை உண்

பித்தகக் கூட்டு

(அண்ணாபட்டினம்)

வெள்ளினேனும் ? நாம்செய்த வஞ்சனையைச் சிறிதும் அறியாமல்
 நம்மைநம்பிச் சீவாதரமாகிப் ! பொருளை இழந்தோருடையவ
 யிறுபோல நம்வயிறு எரிநின்றதே என்செய்வோமென்றுதான்
 முன்னமேசெய்த தினினைகளை எண்ணிலும்மெவன், அப்போது
 யமபடர் அலவனுடைய கன்னத்தில்புடைத்து அடாபுடா ? இப்
 போதுதான் புத்திவந்ததோ ? மனைவிமக்களே கதியென்று அற
 ம்செய்யாது பாபம்செய்து வாழ்ந்தனையே ? அவர்கள் நினக்கு
 இப்போதுசெய்யும் உதனியாதடா ? நீசெய்தபுண்ணிய பாபமே
 நினக்குஇன்பையும்துன்பையும்கொடுக்கின்றன பிறர்பொருளை
 அபகரித்தல்முதலிய அதருமம் செய்யாது தருமஞ்செய்தவனாயி
 ன் நினக்கேன்குக்கேகெவருகின்றது எங்கள் கையிலகப்பட்டுவன்
 விழிக்கிறாய் என்று கோடையிடிபோல [] உற்றறி மீண்டும்பாச
 த்தால் விசித்துப் புடைபுடை என்று முசலத்தாற் புடைப்பர்.
 ஓ கருடா ! தீத்தொழில் புரிந்தோர் அடைகின்ற கதியையேநோக்
 காய்பின்னர் அச்சேதநன் சிறிது தூரம் வாயுமார்க்கத்திலும் சி
 ரிதும் தூரம் புவிவழியிலும் யம தூதர்களோடு சென்று ஒறிடத்
 திற் றங்கி இறந்த இருபத்தெட்டாநாளில் புத்திரனால் செய்யப்
 படும் ஊணமாகிக் கிரார்த்த பிண்டத்தைஉண்டு முப்பதாநாள்
 யாமித்மென்ற நரகம்சேர்வன். அப்பட்டணத்தில் பிரேதக்கூட்
 டங்கள் மகுதுயாபுருகுகின்றன. புண்ணிய பக்கினைன்ற நதி
 யும், வடவிருக்க மொன்றும் இருக்கின்றன சிறிதுகொப்பரிசா
 த்தின் பொருட்டுமே கிங்கராது உத்தரவால் அவ்யாமமென்
 ற நரகத்திலதங்கி இரண்டாமாசபிண்டத்தை அருந்தி, இரவி
 அப்பகலிலும் தூதர்களாலே இழுக்கப்பட்டு, யார்க்கும் அச்ச
 ம் தருவதாகிய அரணியத்தினாடு சென்று, வழிநடக்கும் வருத்
 தத்தால் ஒவென்றுஒலமிட்டித் தூதர்கள்செய்யும்கொடுமையா
 ல் துன்பமுற்றுச்செல்லும்மார்க்கத்தில் திரைபகலிகமாசகபின்
 டத்தை அயின்று, சங்கமனென்றும் காலதூஷகனென்றும் பெ
 யருடைய ? ஓராசனுக்கும்செளரினன்றநரகம் சார்ந்து அப்பட்
 டினத்தில் மூன்றாமாசிக பிண்டத்தைபுண்டுஅப்புறம்சென்று, சு
 ந்தநவநரகமென்னும்பட்டினம்சார்ந்து, அப்புரியில்நான்காமாசி

[] உற்றல் பேரொலிசெய்தல்.

கபிண்டத்தையுண்டு, அப்புரம்நடந்துமார்க்கத்திலேபொருக்கக்
வொண்ணாத குளிரினால் அதிகமும்வருந்துவ் ஆங்குயமதூதர்
ள் அநேகர்கூடிவருந்து அச்சீவன்மேலேமேகம்போலக்கற்களை
ப்பெய்வார்களை அக்கால்மழையினால்வருத்தமுற்றுக் குருநென்
ன்ற நாமமுடைபவேந்தன்புரக்கும்குருபுரமெனும்பட்டினம்பு
ருந்து, அவ்விடத்தில் ஐந்தாமாசிகபிண்டத்தைஉண்டு, அப்பால்
நடந்து சிரௌஞ்சமென்னும் புரிக்கண்ணென்று, அந்நகரத்தில்
ஆறமாசுபிண்டத்தைஅயின்று அரைமுசுர்த்தகாலம் அவ்னி
ருந்து மெதிசுரமபரிகார மடைந்து, பின்பு எழுந்துயாவரும்அ
ஞ்சும்படியாகிய மார்க்கத்தில் செல்வன், வழியிலசெல்லும்போ
து முன்னேதான்வாழ்ந்ததை நினைத்துவாயாற்புலம்புவன் யம
படர் சினந்து அவ்வாயில்புடைப்பர். அடுத்தித்து யமகிங்கரா
களால் சீவன் துன்பப்பட்டு வருந்திச்செல்லும் போதுமார்க்க
த்தில் ஓடும் கிடுவோகன் ஆயிரம், பதினாயிரம்பேர்கள் கூட்ட
ங்கூட்டமாய் அஞ்சத்தக்க ரூபர்களாய் அச்சீவன் முன்னடி வந்
து தியெழிவித்து எ சீவனே ! வைகாணிகோகாணம்மின்னுக்
குறித்துச் செய்யப்பட்டதாயின், இவ்வைதரணி நத்யை நதினி
துகடக்க உதவிசெய்வோம், இல்லாவிடின் அந்நதியில் நின்னைத்
தள்ளிப்பாதாளம் வரையிலும் அழுத்தித் துன்பப்படுத்தினவோ
ம் ஓ சீவனே ! அவ்வைதரணி என்றநதி தூறுயோசனை- அகல
முள்ளதாயிருக்கின்றது. நீர் இன்றிச் சீ இரத்தங்ளாலேயே நி
றைநதிருக்கின்றது. அல்லதூஉம் தீமைபுரியும்துஷ்டப் பிராணி
களுக்குத்தானமாயிருக்கின்றது- நாற்றம்அறியும்நாசியிலலாப்பி
ராணியும் அந்நதியின் தூர்ககந்தத்தைப் பொறுப்பது அரிது
சீவனே ! நினதுகையாலேநீகோதானம்செய்தவனுயினொருகோ
வந்து நின்னை இந்நதிக்கப்புரம் சேர்த்துவிடும் நீசெய்யாதவனு
யின், ஆன் வரமாட்டாது. நீஇவ்வாற்றிலே விழுந்து நெடுவ கா
லம் மூழ்கிக்குடித்தல வேண்டும் என்பர்

ஓ வைனதேயனே ! வைகாணிகதியை இனிதாய்க் கடக்கு
ம் பொருட்டு யாவரும் தவிராது கோதானம் செய்தல்வேண்டும்
சீவன் அவ்வைதரணி கோதானம் செய்தவனுயினும் அவனைக்கு
றித்துப் புத்திரரால் செய்யப்பட்டதாயினும், அச்சீவன் அந்நதி

பைக்சுடந்து நமனுக்கு இனையவனுயி விசித்திர நென்போன்
 பரிபாலனம்செய்யும் விசித்திரமென்ற பட்டணத்தைச்சார்ந்து,
 ஊனஷாண்மாசிக பிண்டத்தை உண்டுசென்று, ஏழாமாசிகபிண்டத்தை உண்ணுங்காலே சிவபிசாசுகள்வந்து அச்சிவனைப் பார்த்து
 அடாமூடா ! நீபுவியில்வாழ்ந்தபோது நின்மாட்டுவந்து நின்
 னையாசித்தவாகளை ஒன்றும்கொடேனென்று துறத்தினையே இப்போது இப்பிண்டத்தைக் கொடுவென்று பலவந்தமாய்ப் பிடிங்கிக் கொள்ளும். புள்ளாசே ! ஒருபொருளு மில்லா வறிஞனுயினும், தன்னை இரந்தவர்க்கு இல்லைன்று சொல்லாது இயன்றமட்டில் ஏதேனும் கொடுத்தலேவேண்டும். கொடுக்காவிடின் புத்திரன்கொடுக்கும் பிண்டம் பிசாசுக்கையதாகும். பின்னர் அச்சிவன் வந்நி அப்பேய் பிடிங்கியபோது தனது கையிற் சிதிரிய பிண்டசேஷத்தைஉன்மி, ஐயோசேட்டவர்களுக்குயாசகம்கொடாமல் மறுத்தபாபத்தின் பயனோ ? இதுவழிநடந்து வந்தேன் வயிறுபசிக்கின்றேன் என்றவருக்கு அரைவயிறு அன்னமேனும் கொடுத்தேனோ ? சாக்காடென்பது ஒன்றுச்சியமாய் உளது என்றுகினைத்தேனோ ? என்றுதுக்கப்பிவன் அப்போதுயம் தூதர் சிவனைக்கண்ணுக்கு முழுமூலே ! மானிடசன்மத்தைச் சிவனுக்கு வேண்டியவற்றைஎல்லாந்தருவதாகியநற்பகவிருகூழ்மென்று சொல்லத்தக்கது. மானிடசன்மம் பெற்றசிவனுக்கு அரிது யாதுளது ? வேண்டிய நல்விளைகளை யெல்லாம் அச்சன்மக் கால் புவியில் கொள்ளையடிக்கலாமே. அதனை அறியாது புகழறறையே. மானிடசன்மத்தால் புவியில் செய்த நல்வினை நூல்களின் பயனைமற்ற உலகங்களில் அனுபவிக்கலாமேயலது, அவ்வுலங்களில் ஒன்றும்செய்யக்கூடாது. உத்தம உலகடைந்து இன்பம் அனுபவித்தலும் அதம உலகடைந்து இன்பம் அனுபவித்தலும், மண்ணுலகில் சினிகைஊர்தலும், அச்சிவிகைசுமத்தலும் அப்பூவுலகில் செய்த புண்ணியபாபங்களின்பயனுலேயென்றுணர்க அவற்றை இப்போது உணர்ந்து என்செய்குவை என்பர். கருடனே ! உதகரும்பதானம்செய்யப்பட்டதாயின் சிவன் அவ்வுதகத்தைப் பருகிச்சிறிதுவிடாய்தவிர்து ஏழாமாதத்தில் அப்புறம் நடப்பன். ஏ பட்சிராஜனே ! சிவன்பாதிவழி சென்றானுகையால் அம்மாதத்தில் பராமணர்களுக்கு அன்னதானம்செய்தல் வேண்டும். பின்பு அச்

சீவன்பக்வாபதம். ஏன்னும் பட்டணத்தைச் சார்ந்து எட்டாய்
சிக கிராத்தபிண்டத்தை உண்டு, அகனிநின்று நடந்து துக்கதம்
என்னும் நகறணைந்து மகாதுக்கமடைந்து ஒன்பதாய்சிகபிண்டத்தை ஆங்கு அயின்று, அதனை நீங்கி ந: நாகக்கிரந்த மென்னும் பட்டணம் நண்ணி, பத்தாமாசிகபிண்டத்தை உண்பன், கிருஷோச்சநம் செய்யாமையால் அநேகசீவர் பிரேத சன்மத்தோடு கூட்டங் கூட்டமாய் அப்பட்டினத்தில் எப்போதும் ஒவென்று கதறிக்கொண்டிருப்பர். அவர்களைப்பார்த்து அர்சீவனும் கதறி அப்பாஸநடந்து சுதந்தமென்னும் புரியைச்சார்ந்து, பதினொன்றாய் மாசிகபிண்டத்தை அவ்விடத்தில் அயின்றுசென்று, சீதாபரம் என்னும் நகறணைந்து, ஆங்குச் சீதத்தால் வருந்தி, பன்னிரண்டாமாசிக பிண்டத்தையுண்டு அதனின்று புறப்பட்டுச் சென்று துக்கத்தோடு நான்குதிக்கையும் யமதூதர்களுடையபார்த்துக் கிங்கரர்களே! என்மனைவிமக்கள் ஒருவரையும் காணேன், ஏழையேன் என்செய்வன் என்பன். காலதூதர் சீவனைநோக்கி முழுமகனே! மனைவி மக்கள் எங்கு முளரோ? அவர்மேலாசை இன்னும் ஒழியவில்லையோ? நீ செய்தபுண்ணியபாபங்களின் பயனையே இங்குக்காண்பாயென்று அறைகுவர், சீவன் அதனைக்கேட்டு ஐயோமுன்னேநின்றமை மூட்டாகையாலன்றோ இந்தத்துன்பத்துக்குள்ளானேனென்று மனம்பழுங்கிநடந்து, வைவசுவீதபட்டினம்சேரும்முன்னரே ஊனுப்திக பிண்டத்தைஅருந்தி அப்பட்டினம்சார்வன். அவ்யமபுரிதூற்றுநாற்பத்து நான்குகாதவழி அகலமுள்ளதாய், கந்தருவாப்சாசுகளோடு கூடியதாய், எண்பத்துநான்காயிரம் பிராணிகள் ஒருங்குற்றதாய் விளங்காபிற்கும், சீவர்கள்செய்யும் பாபபுண்ணியங்களைத் தெரிந்து நமக்குவிண்ணப்பஞ்செய்யச் சிரவணர் என்போர் பன்னிருவர் அந்நகரில் இருக்கின்றனர். சீவரெல்லாரும் அப்பன்னிருவரையும் ஆராதித்தல்வேண்டும். அச்சிரவணரை ஆராதித்தசீவன்இறுதிக்காலத்தில் யமபுரிசேரும்போது அவன்செய்த பாபங்களைல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லாமல் புண்ணியங்களையே அச்

செவணர்வெளிப்படுத்துவர். ஆதலால் செவணரை ஆர்தித்த
ஃமிச நன்மையென்று உணர்க என்றருளினன்.

ஆறும் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்,

எழாம் அத்தியாயம்

சூகபுராணிகர் செளனகாதிபரைப்பார்த்து மசருஷிகளே
கேளீர். பின்னர் இருக்கு, எசு, சாமவேதங்கள் அவயவங்களா
கிய கருடன் பரமகாருண்ணியனாகிய எம்பெருமானைத் திருவடி
தொழுது எந்தையே! முன்னமே புகன்றருளிப் செவணர் பன்
னிருவரும் யாருடைய புத்திரர்? வைவசுவத பட்டினத்தில் அ
ன்னவர் இருப்பக்காரணம் யாது? மானிடர் செய்யும்பாப புண்
னியகளை அச்செவணரை எப்படி யறிகின்றனர். அவற்றை அடி
யேனுக்கு நவீன்றருளுக வென்றுவேண்டலும், ஆதிபகலன் ந
ன்றென்று மகிழ்ந்து புள்ளரசே! கேண்மோ இறுதிபுற்றருள்
று தன்னந்தனியனாகி பமகாவிஷ்ணு அயனரனாதிதேவரோம்பா
ரும்யாவும் தன்னுள்ளே ஒடுங்குகெடும்புனலில் பள்ளிகொண்ட
ருளினன் அவ்விஷ்ணுவின் உந்நியினின்று நான்முகன்தோன்
றி அவ்வரியைக்குறித்து நெடுங்காலம் மாதவம்புரிந்து வேதத்
தையும், படைப்புத்தொழிலையும், உணர்ந்து யாறையும் யாவற்
றையும் படைத்தனன் படைத்தவுடனே உருத்திரன் முதவிய
தேவரெல்லாரும் அவரவர் தொழிலில் தலைப்பட்டனர். யாவரி
னும் வலியாகிய தருமராஜனும் சைபமினி என்னும்நகரமடைந்
து ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து ஜீவர்கள்செய்யும் பாபபுண்ணியங்க

சுதி (உருவம்) சரீரம் (முனையுடன்) வைத்யரகரணம்

ஹே யதிரியத்தொடங்கினன் தொடங்கிய அவனுக்குச் சேதவ...
கள்செய்யும் பாபபுண்ணியம் தெரியாமையால் அவன்வருந்திய
மனத்தோடு சதுமுகளைக்கண்முவணங்கி ஓங்காதேவனே! அடி
யேன் சையமினிநகரடைந்து ஜீவர்களைது புண்ணிப பாபங்களை
யுணர்ந்து சிதைஷ ரதைஷசெய்ய எத்தனித்தேன். அச்சீவர்கள்
செய்யும் பாபபுண்ணியங்கள் இன்னவென எனக்குத்தெரியவில்
லை அவற்றை யறிந்தல்லவோ ஜீவரைக் கண்டித்தலும் காத்த
லும் செய்தல் வேண்டும்.

ஆதலால் அவற்றையான் உணருப்படி அடியேனுக்குஅரு
ள்புரிக என்னுன். பதுமாசனன் அதனைக்கேட்டித் தருப்பை
எடுத்தெரிந்து தேககாந்தியுடையாரும், நீண்ட கண்ணுடையா
ரும், மனக்கண்ணுலே யாவற்றையும் அறிகின்றருமாகிய பன்னி
ரண்டு புத்திரரைப்படைத்து, நமனைப்பார்த்து ஓ தருமா! ஜீவ
ரொல்லாரும் நினைப்பதையும், பேசுவதையும், நடத்துவதையும்
ஒக்க இருக்கின்றவார்போல இப்பன்னிருவரும் உணர்ந்து நன்கு
வெளிப்படுத்துவார், அவரால்நீ யுணர்ந்து, சதைஷ ரதைஷசெய்
தியென்று விடுத்தனன். காலன்பிரமனைத்தொழுது அச்சிரவண
ரோடு தென்புலன் சார்ந்துசேதனர்களுது புண்ணியபாபங்களை
அறிந்து தக்கவாறு புரிவானாயினன்பகூடிராஜனே! இறுதியடை
ந்தவுடனே அங்குஷ்டபரிமிதமான வாயுருபமாகிய ஜீவனைத்தா
தர் யமபுரிகொண்டு செல்வர் தருமாரத்தகாமமோட்சங்கள் என்
றவற்றில் தருமம்செய்தஉத்தமமொல்லாரும் தருமமார்க்கமாக அ
ந்நகரம்செல்வர். பொருள்முதலிய வற்றைப்பெரியோர்களுக்கு
க் கொடுத்தவர் விமானங்களின் மீதுசெல்வர் பெரியோர்கள் வி
ரும்பிபவற்றை அவர்களுக்குக் கொடுத்தவர் கொய்யுளை குதி
ரைமேலேறிச்செல்வர் மோகஷ இச்சைகொண்டு வேதகாஸ்திர
ரங்களை யறிந்து பத்திபுரிந்தவர் அம்சங்கள் பொருந்திய விமா
னத்தின்பேரில் செல்வர்! இன்னுன்கு விதத்தினும் சம்பந்தப்ப
டாதபாவின்கள் காலால் நடந்துசெல்வர். அவ்வழியில் மாத்தின்

விஷ்ணுவெல்லாம் உடைவானே ஒத்தனவாயிருக்கும் மணல்களே
வளரம் வறுத்து வித்தியபரல் போலக்கிடக்கும் அம்மார்க்குத்தி
ல் நடக்கும்போது அதுகும்வருத்தமுண்டாகும். ஜீவன் சிரவண
ரைப் பூசித்தவ னாயின் அசிரவணர் அசஜீவனுடைய பாபத்
தைச் சொல்லாமல் புண்ணியத்தை மாத்திரம் யமுனுக்குச் சொல்
வர். சிரவணரை ஆராதிக்கும் ஜீவனைப்பாபம் என்றும் அணுகா
து சிரவண பூசை செய்தவுடனே, பன்னிரண்டு கலசங்களிலுள்ள
லோகி அன்னம்பெப்து நிறைத்து அக்கலசங்களை அந்தச்சிரவ
ணரை உத்தேசித்ததுப் பிராமணருக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும்
அப்படிக்கொடுத்த ஜீவனுக்குச் சிரவணா யமலொகத்தில் சகல
நன்மையும் செய்வா கலுழனே ! சிரவணாகளுடையதோற்ற மு
தலியவற்றைச் சொல்லும் இப்புண்ணியசு தையைப்பத்தியோடு
கேட்போன் பாபத்தின்று நீங்கிப் புனிதனாவன்னெறருளினன்.

ஏழாம் அத்தியாயம் முறற்று

புராமதாசாகள் இருவடிகளே சரணம்

எட்டாம் அத்தியாயம்

சுதபுராணிகா செளனகாதிமசுருஷிகளே ! முதற்கடவுள்
கருட பகவானை கண்ணுற்றுவைனதேயனே ! ஜீவன்செய்யும்
பாபபுண்ணியங்களைச் சித்திராகுப்தன்சிரவணரால் உணர்ந்து, யம
னுடைய உத்தரவின் படிதக்கது செய்கின்றனன். ஜீவன் வாக்கால்
செய்த பாவபுண்ணியங்களை வாக்காலும் சரித்தால் செய்தவற்
றைச் சரித்தாலும் மனத்தால் செய்தவற்றை மனத்தாலும் அனு
பவிப்பன். பெரியோரைப் புகழ்தல்வேதசாஸ்திரங்களைப் படித்த
ல் முதலியவற்றைச் செய்தவன் யாண்டும் வாக்கால் வெற்றிபெ
றுவன் பெரியோரை இகழ்த்தல், நீசங்களைநினை உச்சரித்தல் மு
தலிய பாபங்களைச் செய்தவன் வாயால் தீயம் சொல்லின் புண்

பிதாசு மிகை

பிணை ச. சி. சி. மெழுகுவரை

சாமகி கிரகம்

ணிய தீர்த்தமாடல், பகவதற்குத் தண்டட்சமர்ப்பித்தலுமுதலிய நல்லினை புரிந்தோன் நல்லிலக்கணமுடைய சரீரமபெறுவன் பரஸ்திரீகமனம்செய்தால், பிறவுயிரைவருத்துதல் முதலியவற்றைப் புரிந்தவன் குரூபமான தேகமடைவன் ஆகிபசவானுடைய நித்திபதிவ்நியமங்கன விக்ரகத்தைத் தியானித்தல், யாவருக்கும் இதத்தையே நினைத்தல் முதலியவற்றைச் செய்தவன்என்றும் உவப்புடைய மனமுடையோனாவன் எப்போதும்யாவருக்கும் அதித்தையேநினைத்தவன் வருந்தும்மனமுடையோனாவன் ஏ கருடா ! யமபுரியின்தன்மையையும். அப்புரிக்குச்செல்லும்மார்க்கத்திலுள்ள இன்பதன்பங்களையும் நினக்குச்சொன்னோம். இறங்கவளைக்குறித்து அன்னதானம் முதலியவைகள்செய்தல்வேண்டும். அத்தானபலனால், இறந்துசெல்லும் ஜீவன்மார்க்கத்தில் வருந்தாது செல்வன் தீபதானம் செய்யின்ஜீவன்இருள் மார்க்கத்தில் வழிதெரிந்து இனிதாய்ச்செல்வன். கார்த்திகைமாதத்தில் சுக்லபட்சத்தில் சதுர்த்தசியில் தீபதானம்செய்யின் அதனாலும் விருஷோற்சர்க்கம் செய்யின் அதனாலும் சீவன்நல்லுலகடைவன், பதினென்றானுள் செய்யும் பிண்டத்தால் சொசுரோம முதலியவற்றே மிகன்குஅமைவதாகும், தண்ணீர்குடம்தானம்செய்யின் யமதூதர்கள் இருப்தியடைந்து ஜீவனைவருத்தார். சையாதானம் செய்யின் ஜீவன்விமானத்தின் மேலே நல்லுலகுசேர்வன். இறந்தவன்பசிதாகத்தோடுமனைக்கு முன்னேவருந்தி நிற்பனாகையால் பதினென்றானிலேனும் பன்னிரண்டா நாளிலேனும் அவனைக்குறித்துத்தானதருமங்கள் செய்தல்வேண்டும் என்றருளினன்.

பெரியதிருவடி பத்தவச்சலனைத் தொழுது ஏ ஆகிபரமா! பததானம் செய்வீவன்மென்றுபுகன்றருளக்கேட்டேனே. பததானமாவது என்ன? அதனைஎவ்விதம்கொடுத்தல்வேண்டும் நின்றறருகுவெனலும், கண்ணன்கலுழனே? குடையும்மாடியும்தண்டமும், வஸ்திரமும், மோதிரமும், உதககும்பமும், ஆசனப்பலகையும், அன்னமும், பூசாதிரவியமும், பூனாலும் தாமிரச்செம்பும், ஆரிசியும், ஆகியவற்றைச் சரீரமணருக்குக்கொடுத்தல்வேண்டும். குடைதானம்செய்யின் ஜீவன்யமபுரிக்குச் செ

ல்லுங்கால் குளிர்த்தமிழல் மார்க்கத்திலேசெல்வன். மராமதானம்செய்யின்பரிமேல் இவர்த்துசெல்வன், அங்ஙனமேசெய்யும்தானங்களின்பலினைடக்கும்வழியில் அதுபவித்து, இனிதாய்ச்செல்வன் அவற்றில்கிலதானங்களால் யமதூதர்கள்சந்தோஷித்துச் சீவனைவருத்தாமல் ஆதரவோடு அழைத்துப்போவாரன்றறுளினன். ஓ ! நையிசாரணியவாசிகளே ? பின்னர்ப்பறவைக்கரசன் சர்வலோகசாரணியனைச் சரணம்செய்து கருணையியே ! நரகங்கள்எத்தனை இருக்கின்றன ? அவற்றின்பெற்றிமையாது ? அடியேனுக்குக் கூறியருளவேண்டிமௌனம், பாப்பிணைப்பறமன், கலுழினை ! பாவம்செய்வோர் புகும் தீவாய்நரகம், ஆயிரம், பதினாயிரமல்ல. எண்பத்துநான்கு லட்ச மிருக்கின்றன. அவற்றில், தாமிசபைரம், செளகசம், கிரௌஞ்சம், மகாசிவம், சால்மலி, ரௌரவம், குட்மளம், பூதி, மிருதகம்காலகுத்திரகம், சங்காதம்லோகதந்தம், சம்விஷம், சம்பிரதாபனம், மகாநரகம், காடோளம், சஞ்சீவனம், மகாபதம், ஆவித்திரயம் அந்ததாமிகிரம், கும்பீபாகம், அசிபத்திரவனம், ஆகியஇருபத்தொரு நரகங்களும் மிகக்கொடுமையவாகும், மரித்தவனைக்குறித்துத்தினந்தோரும் கொடுக்கப்படும்உதகும்பத்தைத் தூதர்கள்பெற்றுத்திருப்திஅடைவர்.மாகமுதலியவற்றைச் சீவன்அடைந்து திருப்தனவன். தூதரும் அவற்றால்உவப்படைவர், ஓ கருடா ! வருஷமுடிவில் சீவன் பிண்டத்தாலாகிய சரீரத்தோடியமபுரியடைவான்ன்றோமே, அச்சீவன் யமபுரிமடையுமுன் அப்பிண்டசரீரத்தைத் தவிர்த்து அங்குஷ்ட பரிமாணமாய் ஒரு வன்னி மரத்தில், சிநிதுகால் மிருதுபின்னர்க் கருமத்தாலாகிய சரீரம் பெற்றுயமனிடம் சார்வன் என்றருளினன்.

எட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

—0—

சூதபுராணிகர் கைமிசாரணிய வாசிகளே ! வாசுதேவன் கருடபகவானைப்பார்த்துப்பறவைவேங்கே ! அங்குஷ்டபரிமாணமாயுள்ள சீவன்கருமத்தால் உளதாகிபசரீரம்பெற்று, வன்னிமரத்தைவிட்டி யமதூதரோடு இருபதுகாதவழி விஸ்தாரமுள்ளித்திரகுப்தனது பட்டணத்தாடு சென்றுயம்புரிசார்வன் அந்தநமன்பட்டணம் புண்ணியம் செய்தோருடைய கண்ணுக்கு மிகவும்ரம்மியமாய விளங்கும், இரும்பாலாகிய ஊன்றுகோலும், உப்புப் பருத்தியும், எள்ளோடு பாத்திரமும், ஆகியஇவற்றைத் தானம்செய்தலவேண்டும் இந்தத்தானங்களால் யம்பரிசாராகள் அதிகம்சந்தோஷமடைந்து சீவனஆங்குப்போனவுடனே தாமதப்படுத்தாமல் தருமராசனுக்குத் தெரிவிப்பாந்ருமத்துவசன் என்றுபெயருடையஒருவன்சாராவகாலமும் யமனுடைய அரண்மனையிலிருப்பான். கோதுமையும், கடலையும்மொசசையும், எள்ளும், கொள்ளும், பயலும், துவரையும்ஆகிய இந்தஏழுதானியங்களைப்பாத்திரங்களில வைத்துத்தானஞ்செய்யின் அந்தத்தருமத்துவசன் திருப்தனது இந்தச்சீவன்நல்லவன், புண்ணியம்செய்தவனென்று யமனுக்குவிண்ணப்பம்செய்வன்வைனதேயனே ! பாவம்செய்த சீவனுக்குத்தருமராஜன்யாவரும் அஞ்சத்தக்கரூபத்தோடு தோன்றுவன் அச்சீவனும் அவனைக்கண்டு அச்சங்கொண்டிருக்கமுற்று ஒலமிடுவன் புண்ணியம்செய்த சேதநனுக்கு நல்லரூபத்தோடு தோன்றுவன், அச்சீவன் அஞ்சாதுஅவனைப்பார்த்துகளிகொள்வன் தருமராஜன் ஒருவனைப்பாபிகுக்கெட்டரூபத்தோடும். புண்ணியனுக்குநல்லரூபத்தோடும், தோன்றுவன்புண்ணியம் செய்தஜீவன்சேர்வானாயின் இச்சீவன் மகாபுண்ணியமணியம் செய்தஜீவன்சேர்வானாயின் இச்சீவன்மகாபுண்ணியம்செய்தமையால் சூரியமண்டல மார்க்கமாய்ப் பிரம்மலோகமடையத்தக்கவனென்றுயமன்தான்வீற்றிருந்த ஸ்தானத்தினின்றுபொருக்கெனஎழுந்துநீற்பன். யமலோகத்தில்கிங்கரொல்லா

ரும்பாசம், உலக்கை முதலியவற்றைக் கரத்திற்கொண்டு உலா
யிழிற்பா. மரித்தஜீவனுக்குமாசிகசோதரும்பு முதலாகியவும், ப
லதானமும்செய்யப்படாவாயின், அச்ஜீவன்வருத்தபூற்றுக்கிங்
கார் சுயிற்றினுல்கட்டி, உலக்கையாலோச்சி ஆயிமாடுபோலஇழு
க்கக் காலன்சம்பம் சேர்ந்து பூர்வசன்மத்தில்செய்தபுண்ணியபா
பங்களை அதுசரித்து ஒருசன்மம்அடைவன். அதிக புண்ணியஞ்
செய்த ஜீவனுயின் தூதர்களாலே துன்பப்படாமல் யமன்முன்
சென்றுதேவனுவன், பாவம்செய்தவனுயின் துன்பப்பட்டு நடுக்
கத்தோடு சென்று நரசத்திலீழ்ந்து பின்புகிரும்முதலியசன்ம
மடைவன். பாவபுண்ணியம் மிதமாயிருக்குமாயின்முன்மானிட
சன்மம் பெறுவன். தானதரும்செய்தவன் எக்காரணத்தினாலே
னும் எச்சன்மம் பெறினும் அத்தானதரும்த்தின் பலனைஅச்சன்
மத்தில் அடைவன் ஜீவன்நீங்கியவுடனேசீரத்தைக்குழியிற்று
தைப்பின் மண்ணோடு மண்ணாகும். கண்டம்செய்து எரியின் நரி
முதலியவைதின்று பவ்வீரூபமாகும், தகனம்செய்யின்சாம்பலா
கும் மெய்யின் தன்மை அங்ஙனமாயினும் ஜீவனுக்குமானிடதே
கம் கிடைப்பது அரிது. மானிடதேகம் கிடைத்தாலும் பிரமகு
லத்தில் ஜனிப்பது அதனினுமரிது பிரமகுலத்திலுஜனித்தும் ஒ
ழுக்கத்தினின்று பெறவேண்டிய விடுபெறானேல் தவம்முதலிய
வை செய்து வருந்தித் தான்கரத்திலடைந்த அமிர்தம் நிறைந்
த பொற்கலசத்தைச் சித்தக் கெடுதியால் புவிபில் கழிந்தவனை
ஒப்பாவன் என்றேதியருளினன்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம் அத்தியாயம்

சூதர் சொனகாதி மகருஷி ஸ்வே! ஈருடபகவான் கௌவணை
 த்தொழுது என்றன் சுவாமிவே! எவ்விதபாபஞ்செய்தவன்பிரோ
 தசன்ம மடைகின்றனன்? அப்பிரோத சன்மத்தினின்று எப்படி
 நீங்குகின்றனன்? பிரோத சன்மத்தோடு உலகிய சஞ்சரப்பாறோ
 அல்லது மமனுடைய காவலிற்கிடப்பாறோ? அடிபேணுக்குப்பு
 கன்றருள வேன்மென்று வேண்டலுட், நம்மாதியங் கடவுள்
 புள்ளரசே! பிறனுடையபொருளையும், மனைவியையும் அபகரிக்கி
 ன்றவன்யாவனோ? அவனே சரீரமடையாமல் காற்றறுபுமமானபி
 ரோதசன்ம மடைந்து பசிதா தீதாடு வருந்திபமனுடைய காவ
 லினின்று நீங்கி யாண்மும்பிரிதருவன, ஒருவனமரித்துச் சரீரம்
 வீட்டிற்கிடக்கும்போதே அவன் இறந்தனமகுறித்துத் தாகசப்
 படாமல் உற்றவர் மற்றவல்லாடையும் வஞ்சித்து அவனுடைய
 பொருள்களை அபகரித்தவன யாவனோ? அபகரிக்க இச்சித்த
 வன் யாவனோ அவனே தீவாய் நாகவகையெல்லாம் அனுபவிப்
 பன். மரித்தவன்பொருளை அவன் வழியிலுள்ளோர் அடையா
 மல் மோசஞ்செய்து அபகரித்த பாவிபிணுவகொடும்பாவி ஒருவ
 னாம் இலன். இவ்விதபாபஞ்செய்தவனே பிரோதசன்ம மடைந்து
 தன்னுடைய குடும்பத்திலுள்ளவர்களையும், பந்துக்களையும் து
 ன்பப்படுத்தவன். பிதிர்தினத்தில் வருகின்றபிதிராகளிடமிட
 னுள்ளேவிடாமல் வாசலிலின்று தடுத்த தூரத்துவன் பிதிர
 ற்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அவிமுதலியற்றை அவனே தின்பான்
 மனையிலிருக்கின்றபொருள் முதலியவற்றைக் குடும்பஸ்தர்கள்
 அதுபவிக்காமலும் பிறருக்குக்கொடுக்காமலும், வீணேகிடக்கச்
 செய்வான். தன்னுடையபுத்திரன்முதலியோருக்குச்சந்ததி உண்
 டாகாமல் வமிசநாசமடையும் படிசெய்வான். சீதகரம், தாபகர
 ம், வைகூரி முதலியரோகங்களையும் அப்புத்திரன் முதலியோரு
 க்கு உண்டாக்கி வருத்தாவனபுத்திரன் முதலியோர் வாயினின்று
 உமிழ்ந்த எச்சில்நீரையே உண்பான் என்றருளினன்! பற்றவை

வேந்தன் ஆதிமூர்த்தி? பிதோதசன்ம மடைந்தவன் இன்னும் என்னசெய்வன்? எவ்விதமாகத்தோன்றுவன்? குலத்தில் ஒருவன் பிதோதசன்மமடைந்திருக்கின்றனென்பதை எப்படி அறியலாகும். நவின்மருளுகவெனலும் நம்பகவான் வைனதேயா! பிதோதசன்ம மடைந்தவன் தனதுகுலத்தையே அதிகம்பிடிப்பன். தரும் செய்பவனுக்கும், அரிநாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்பவனுக்கும், பிதிரர்களை உத்தேசித்துச் சிராத்தாதிகள் செய்பவனுக்கும், திருவணை முதலிய தீர்த்தயாதிகளைசெய்பவனுக்கும், பிதோதசன்ம மடைந்தவனால் துன்பம்நேராத நற்கரும் ஒன்று ம்செய்யாதவனுக்கும், பாகவதரை நிந்திப்பவனுக்கும், தெய்வ பத்திசெய்பாதவனுக்கும், புராலுண்போனுகும் மதயருந்துவோனுக்கும், பொய் சொல்லுவோனுக்கும் பிதோதசன்ம மடைந்தவனால் அதிகத்துன்பம் நேரிடும் பாபங்களுையே செய்தலும் ஆண்மகவைப்பெறும் பெண்மகவையே பெறுதலும் ஆண்மகவுகளைப்பெற்றுப்பெற்று இழத்தலும். சுற்றத்தாரோடு ஒன்றுமைபில்லாமல் வேற்றுமை யுறுதலும் பசுக்கள் முதலியவைஇல் லாமலிருத்தலும். துண்ணெனத்துன்பங்கள் உண்டாதலும், நண்பனோடு விரோதம் நேர்தலும், வைதிக உபவாசநிர்மாபிய ஏகாதசியில் உபவாசமில்லாமல்அன்னம் உண்ணுதலும் அரிபத்திசெய்யாமலவாணர் விணுளாதலும். ஜப ஓமங்கள் செய்யாமலிருத்தலும். தனக்குக் கீழ்ப்பட்டகுலத்தானே நேசித்தலும் சுரையும் பூசுரையும், தாய்தந்தையளையும், இகழ்தலும். அயலானைக்கொல்ல எத்தனித்தலும், பயிர்கள் நல்விருத்தி யடைந்தும் பண்ணிடைக்காமல் அழித்தலும், தனக்குத்தாழ்ந்தமரபில் பெண்கொள்ளலும் கொடுத்தலும், இழந்தவர்க்கேயும் கருமத்தை செய்தலும் எப்போதும் அதர்மங்களுையே எண்ணுதலும் என்றும்தைனியமடைதலும், அக்கினியால் அரசனால் பொருள்முதலியவை அழித்தலும் வழியித்திருடர்களால் துன்பப்படுதலும், வயிற்றுவலிமுதலியமகாரோகங்கள் வருதலும் கருதித்திகாச புராணங்களைப்பொய்யென்றலும், தெய்வபக்திபிராமணபக்தி செய்யாமலிருத்தலும், முகத்தில் நல்ல தோற்றமில்லாமலிருத்தலும், பிதிர்கருமங்கள், விக்கினத்தால் குறைவுபடுதலும்,

புத்திரன் பகைவனைப்போலத் துவேஷித்தலும், ஆமுடையா
ளைச்சேர்ந்து வாழாமலிருத்தலும், அடுத்தித்து அவனைமுனி
தலும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஒருவனுக்குத்தானு குலத்திற்
பிறந்து இறந்துபிரோதசன்ம மடைந்தவனுலேயே உண்டாகின்
றன, ஒ! கருடா? எந்தந்தக்குலத்திற் பிரோதசன்மதோஷம் நே
ரிட்டிருக்கின்றதோ? அந்தக் குலத்திற்குத் துக்கமே மிகுதியா
யிருக்கும் பிரோதசன்ம மடைந்தவன் பபங்கரமான முகத்தோ
டும்வாள்போன்ற எயிற்றோடும் தன்குலத்தோரிடத்தில்கொப்ப
னத்திற் தோன்றி ஐயோ? என்னைக்காப்பாற்றுகின்றவன் ஒருவ
னுமில்லையோ? பசிதாகத்தோயிருந்துகின்றேனே, பிரோதசன்மம்
நீங்கவில்லையே என்று கதருவன் என்றருளிப் பின்னும் மொழி
ந்தருளுகின்றனன்.

பத்தாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பதினொன்றாம் அத்தியாயம்

சூதபுராணிகர் நைமிசாரணியவாசிகளே! பின்னர்க் கருட
பகவான் முகுந்தபிரானைத் தொழுது ஏ ஜகந்நாதா! பிரோதசன்
மமடைந்தவன் அதனினின்று எப்படி நீங்குவன் எவ்வளவுகா
லம் ஒருவனைப்பிரோதசன்மம் பீடியாணிற்ரும மொழிந்தருளவே
ண்டும் எனலும். மெய்த்தேவன் ஒ பட்சிராஜனே! பிரோதசன்ம
மடைந்தவன் தன்குலத்தானுக்குச்சொப்பனத்தில்தோன்றினு
ம் தோன்றுவான் தோன்றாமலேகுலத்திலுள்ளோருக்குத்துன்
பங்களைமாத்திரம் வினைப்பினும் வினைப்பான். சொர்ப்பனத்தில்தோ
ன்றினனானுபினும், துன்பம்புரிந்தானுபினும், பெரியோர்களுக்
குத் தெரிவித்து, அவர்கள்விதித்தபடிதருமத்திலேசுத்தம்வை
த்து,தேமா தெங்கு, சண்பகம், அரசமுதலியவிருக்கவேவை

தனது பலபுஷ்பாதிக்களை உண்டாக்கவேண்டும். பிராமணருக்குப் பூக்கான் முதலியவைகொடுத்தல்வேண்டும் பசுவின் கூட்டங்கள் விபிராராமேயும் பொருட்டுப் பசும்பூல் வளரும்படியிலம்விடவேண்மும். தண்ணீருண்ண குளம் அமைத்தல்வேண்டும் பகவத்கைந் கரியம். பாகவதகைங்கரியம் செய்தல்வேண்டும் கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களிலே நீராடித் தானதரும் செய்தல்வேண்டும் துன்பங்கள் எப்போது நேரிடுகின்றனவோ அப்போது அவசியம்இ வற்றை யெல்லாம் செய்தல்வேண்டும்செய்யாவிடின் துன்பம் விருத்தியாகும் பிரேதசன்மதோஷத்தால் அத்தரும்ச் செயல்களி ல் புத்திகாடாது. பத்தியுள்வராதுபுத்திராடாவிடினும். பத்திவா ராவிடினும், எவன்முயன்று அவ்வறச் செயல்களைச் செய்கின்ற னோ? அவன்துன்பமடைவன். பிரேதசன்மமடைந்தவனும்துன்ப மடைந்து பூலோகம்விட்டு யமலோகம்சார்ந்து அச்சன்மம் நீங்குவன். தனதுகுலம் விருத்தியடையும்படி புத்திரனுண்டாகச் செய்வனென்றருளினன்- கருடபகவான் ஓ! ஆராவமுதே! கு லத்தில் பிரேதசன்ம மடைந்தவன்ஒருவனுள்ளென்று தெரியவி ள்லை அப்பிரேதசன்ம மடைந்தவன் சொப்பனத்தில்வந்துசொல் லவும்இலை அங்ஙனமாகக்குலத்திற்கு துன்பமாத்திரமடண்டா கின்றது. பெரியோரைக்கேட்பிள் பிரேதசன்மதோஷத்தால்து ன்பம்புறுகிறதுஎன்கின்றனர். அப்போதுஒருவன்செய்யத்தக்க வையென்ன? சொல்லியருளுகவெனலு மாதிபகவன் ஓ புள்ளரே! பெரியோர்சொல்வதைச் சத்தியமென்றே உறுதிக்கொள்ளவேண் மும். ஸ்நாகம், ஜபம், ஒமம், தானம்முதலியவைகளால்ஒருவன் தனதுபாவவிவர்த்திசெய்துக்கொண்டு நாராயணபலிசெய்தல்வே ண்டும். பாபநிவர்த்தி செய்துக்கொள்ளாமல்நாராயணபலி செய் தலுக்கு எத்தனித்தால்அதுநிறைவேறுமையின்பொருட்டு பூத ப்பிரேதபைசாசர்பெரியதடையுண்டாக்குவர். ஆகையால்முதலி ல்பாபநிவர்த்திசெய்துகொண்டு. மற்றதுசெய்தல்வேண்டும்புண் ணிய காலங்களில் புண்ணிய சேஷத்திரங்களில் பிரதீரகளை யுத் தேசித்து யாவன் தான தரும் செய்கின்றானோ? அவன் பூத ப்பிரேத பைசாசர்களால் ஒரு சிறிதும் துன்ப மடையான். மா னிடிலுக்குத்தந்தைதாய் குருக்களே மூதற்றையவ்மாவார். சரீர

த்தைபுண்டாக்கலாலும், நன்னெறியைக்காட்டலாலும் அப்மூவ்ருமே முதன்மையாவா. எககாலத்திலும் அவர்களைப்பூசித்தல் வேண்டும். அவர்கள்சொற்படி நடக்கவேண்டும். தாய்தந்தையரைப்பூசித்து நடக்கின்ற ஒருவன் தேவதாராதனம், பிராமணபக்திதீர்த்தபாத்திரை, திவ்வியதேசபாத்திரை முதலிய ஒன்றும் செய்யாவிடினும் பெருங்குற்றமன்று. தாய்கந்தைபரைப்பூசிக்காமல் அவர்கள்சொற்படிநடக்காமல் அத்தருமங்களை யெல்லாம் தவறாதுசெய்யினும் வியர்த்தமாருமேபன்றி அவற்றால்சினிதும்பயனில்லைதாய்தந்தைபர் மரிதபின்னர் அவர்களைக்குறித்துத்தானதருமங்களாய்வன்செய்கின்றானோ? அவற்றின்பலனை அவனையடைகின்றான், புத் என்கிறநாகத்தினின்று காயதந்தைபரைக்கரையேற்றுகின்றமையால், மகனுக்குபுத்திரன் என்றுபெருண்டாயிற்று யாவன்தாய்தந்தைபர் சொற்படி நடவாமல் பெண்டு பிள்ளைசொற்படி நடக்கின்றானோ அவன் புலையனினும் புலையனாவன் ஒருடா! கூபத்திலேனும், நதியிலேனும்விழுந்துமரித்தவனுக்கும். வாளினால்வெட்டுண்டிறந்தவனுக்கும், தற்கொலைசெய்துக்கொண்டவனுக்கும் ஒருவருளும் வரையினும் கிரியைசெய்யலாகாது கருமம்செய்வதற்குள் கலியாணமும் தீர்த்தபாத்திரையும்தான். விசேஷதருமங்களும், செய்யலாகாது வருஷமுடிவில் கருமம்செய்து பின்புயாவும் செய்யலாம் என்றருளினன

பதினொன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராம தாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்,

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

—0—

வியாசர் மாணக்கர் ஸ்ரீவைஷ்ணவாசாரமகருஷிகளே! பின்பு கருடபகவான் கருதி நாயகனைத்திருவடிதொழுது! அநந்தகல்யாணகுணநிலையனே! சீவன்எப்பாவங்களால் பிரேதசன்மம் அ

டைகின்றனன். அப்பிரோதசன்மம் அடைந்தவன் யாதையுண் னு வன்? எங்கே வசிப்பன்? அடியேனுக்குப் புகன்றருளவேண் டிமெ னலும், பரமபதநாதன் வைனதேயா ! பூர்வசன்மத்தில்காபா பம்செய்தவனே பிரோதசன்மமடைவன். ஒருவன் கிணறும், நடை வாறியும், குளமும், பூஞ்சோலையும், தண்ணீர்ப்பந்தலும், சத்தி ரமும். தேவாலயமும், உண்டாக்கிப்படுருக்கு உபயோகமாய்த் தருமம்செய்யஅவனுடைய குலத்தில்தோன்றினவன், பின்புஅ வற்றைவிலைக்கு விற்பாணியின் அவன்மரித்தவுடனே பிரோதசன் மம்அடைவன். செய்தவன்தானே அவற்றைவிற்பானேல் அவனு ம் பிரோதசன்மம்பெறுவன். பிறர்பூர்வையடிபகரித்தவனும், கிரா மத்தின் எல்லையையும்வயலின்எல்லையையும்பூங்காவினஎல்லையையும், அரணியத்தின்எல்லையையும், புரட்டித்தன்னிலத்தோடு அ ந்நிலத்தைச் சேர்த்தவனும், குளத்தைத் தூர்த்து நிலச்சேர்த் தவனும், சண்டாளனால் அடிப்பட்டிற்றந்தவனும், சலத்திலமாய்ந் தவனும்பாம்பேனும், காயேனும்சுடித்து மரித்தவனும்இடிவீழ் ந்துமாண்டவனும் நெருப்பாந்துஞ்சினவனும், மாடுமுட்டிமரித் தவனும், கழுத்தில்குருக்கிட்டு நானுமாண்டவனும், பாஷாண ந்தின்று உயிற்றுறந்தவனும், ஆயுதத்தால்மாய்ந்தவனும், சம்ஸ் காரம்செய்யத் தன்குலத்தில் ஒருவனும் இல்லாமல் இறந்தவனு ம் தேசாந்திரங்களில் ஒருவனும் அறியாமல் துஞ்சினவனும். கு ஷ்டமுதலிய மகாரோகங்களால் இறந்தவனும், திருடனால்மாய் ந்தவனும் விருஷோற்சகம் செய்பாமல் மாண்டவனும், தாய்தற் றையருக்குச் சிராத்தம்செய்பாம, விருந்து இறந்தவனும். பிரோ தசன்மம்அடைவர் ஓ கருடா ! பிராமணன் உயிர்மாய்வனேல்அ வன்கிரியையின்பொருட்டு யாவும்பிராமணனே செய்தல் வேண் டும். சூத்திரான்றிறப்பனேல்யாவும் சூத்திரனே செய்தல்வேண் டும், அவ்விதமன்றி இறந்த பிராமணனுடைய சம்ஸ் காரத்தின் பொருட்டு நெருப்பு. எருமுட்டை, வைக்கோல், அரிசிமுதலிய வற்றைச் சுடுகாட்டுக்குச் சூத்திரன் கொண்டு செல்வனேல், இ ரந்த அப்பிராமணனும், கொண்டுபோகும் அச்சூத்திரனும் பிரோ தசன்ம மடைவர் இறந்தசூத்திரனுடைய சமஸ்காரத்தின்பொ ருட்டுமேற்றசொல்லியநெருப்பு முதலியவற்றைப்பிராமணன்கொ ண்டிசெல்வனேல், இறந்த அச்சூத்திரனும் கொண்டுபோகும்,

அப்பிராமணனும் பிரேதசன்மடைவர். பருவத்தினின்று விழுந்து மரித்தவனும் சுவரிடிந்து விழுந்து இறந்தவனும், கட்டிலிலே படுத்திருந்த படியே துஞ்சினவனும், மேல்விட்டில் உயிரீர்த்தவனும், இராமகிருஷ்ணத்திருநாமங்களை உச்சரியாமல் மாய்ந்தவனும் ரசஸ்வலைப்பெண் சண்டாளன் முதலியோரைத் தீண்டி. ஸ்தாநம்செய்யாமல் சூதகத்தில் இறந்தவனும், ரசஸ்வலையா யிருக்கும்போது மரித்தவனும், பிரேதசன்மடைவர் தாய்மனை வி, பெண், மருமகள் முதலானவர்களுடைய சீர்தோஷத்தைக் கண்ணற்பாராமலேபிறர் வார்த்தையைக்கேட்டு அவர்களைச் சாதிப்பிரஷ்டம் செய்பவனும். மனுநூலுக்கு விரோதமாய்த் தீர்மானம் செய்பவனும். சினேகிதனுக்குத் துரோகம் செய்பவனும், பிராமணனையும் கொக்களையும் கொல்பவனும், கட்டுடிப்பவனும், குருபத்தினியைக்கூடுபவனும், வெண்பட்டையும் சொன்னதையும் திருடுபவனும். பிரேதசன்மடைவர் பிரேதசன்மடைந்தவரெல்லாரும், பாலவனத்தில், எப்போதும் சஞ்சரித்து வருந்துவர் என்றருளினன்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்

சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய வாசிகளே ? பின்புகருடபகவான் ஆறுபகவனைத் தொழுதுசர்வேசா ! பூவுலகில் பிரமகூத்திரிய வையிய சூத்திரர் என்று நான்கு குலத்தார் உளரல்லரோ ? அவரல்லாமல் மலேச்சரென்று ஒருவகுப்பாகும் உளரல்லரோ ?

அவர்களில் பாலியனாயினும், விருத்தனாயினும், தனவானாயினும், தரித்திரனாயினும் கருணையுடையோனாயினும், அஃதில்லானாயினும், வித்துவானாயினும், அவித்துவானாயினும், ஞானியாயினும், ஞானசூனியனாயினும், தருமனாயினும், அதருமனாயினும் தவத்தனாயினும், அவத்தனாயினும், தின்மையனாயினும், அஃதின்மைபனாயினும், உலகாளும் அரசனாயினும், உத்தமபிராமணனாயினும் பின்னுமயாவராயினும், ஒவ்வொரு காலத்தில் இரங்கின்றனரே. இரத்தல் அகிக்கக் காரணம் என்னே ! நவீனருளுக வெனலும். நிலங்கடத்தெடுமுடியண்ணல், ஓவையனேயா ! நன்குவினவினை செபுக்கின்றோம் கேட்டிமரிக்குங்காலத்தில் சீவனைக்கவருவதற்குக் காலன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றான். சீவரது பலவிதமான தோஷங்களால் அச்சிவர ஆபுசு குறைந்து மாய்கின்றனர் மரித்த வீட்டில் போசனம் செய்கின்றவரும். பிறன்மனைவிபைப்புணர இச்சிக்கின்றவனும், தனக்குத்தகாத இழிதொழிலைப் புரிசின்றவனும், வாணஸிழப்பர் ஓசபரகதுக்கு உறுதியாயநல்லினையேச் செய்யாதவனும் பெரிபோர்களைப் புரியாதவனும், தூய்மையில்லாதவனும், தெய்வபகதியில்லாதவனும், பாபங்களேபேசெய்கின்றவனும், யமலோகத்தில் எப்போதும் நரசுவாசம் செய்வா பிறன்கேடு சூழ்கின்றவனும், பொய்சொல்லுகின்றவனும், சீவகருணையில்லாதவனும், தாஸ் தீர்ப்படிநடவாதவனும், தனக்குறிய கருமத்தைத் தீர்த்துப் பிறனுக்குரிய சருமத்தைப் பூர்கின்றவனும் யமலோகத்தில்வாதனைப்பதிவர் புண்ணியதீர்த்த டாடாத நாளும் ஜபஓமங்கள செயயாதவிவசும் தேவதாராதனம் செய யாததின்மும்புனிதரை, வழிபாடியற்றத பகலும்சாஸ்திரமுண் ராதகளும் வீணனோயாகும் சூத்திரமரபிலபிறந்தவன்பிராமண ரேதெப்பவமெனலுவினாததுப்பத்திமைசெய்து அவரிட்ட தொழி ல்புரிந்து தாசனயொழுதுவனேல்அசகூத்திரன் நற்குறியடைவன் அவன்வேறொரு கருமமும் செய்யவேண்டுவது மல்லையாந்தசா தியாருக்குறிய கருமங்களை அச்சுததிரன்செயவானேல்நரகமே பெருவன் ஓ கருடா ! தேகமோ நிச்சயமற்றது நிராதாமாயு ள்ளது சுக்கில சோணி தங்களால் உண்டாயது அன்ன பாணதி களால்விருத்தியடைவது காலையில் உண்ட அன்னம்சாயங்காலம் நசிக்கும் உடனேபசிக்கும் மீண்டும் உண்ணுவிடின்மெய்கூலையும்

ஆதலால் சரீரம் அநித்தியமென்றும் அதுகீருபத்தால்வருவதென்றும் எண்ணிசன்மடையாடையின் பொருட்டி நற்சருமம்செய்தல்வேண்டும். ஓ வைனதேயா! கருமத்தால் வந்ததேகத்தை யாருடையதெனலாப? அதனைவினே சுமந்து மெலிகின்றசீவனது எனலாமா? அன்னவஸ்திரம்சொடுக்கும் தலைவனது எனலாமா? கருப்பமுண்பெண்ணும் தந்தையினது எனலாமா பத்து மாதம் சுமந்துபெற்றதாயினது எனலாமா தாபப்பெற்றவனாகிய மாதாமகனது எனலாமா? பிதாமகனது எனலாமா? விலை கொடுத்து அடிமைகொண்டவனது எனலாமா? சாம்பாசெய்யும் அங்கினதுஎனலாமா? அல்லது ஈர்த்து அயிலும் நரிபினது எனலாமா? சீவன்போயினபின்பு புழுவாகவும் எிஷ்டையாகவும் சாம்பராகவும் அழியும் சரீரம் ஒருவரதும் அன்றென்னு ருற்றுறுதியை யாவரும் ஓந்து சரீரத்தின் ஆனாவைக்காமல் பகவத்பாகவதாசாரிய ஷைவகரிபங்களைப் புரிதலவேண்டும் பாபங்கள் மனோவாக்குகாயங்களால் செய்யப்படுகின்றன அதிகபாபம்செய்த சீவன் நாயநரிமுதலிய இழிந்த சன்மமடைவன் அதிசம் செய்யாதவன் பூர்வசன்மமேபெறுவன், சீவன் கருப்பவாசஞ்செய்யுங்காலை தாயினுடைய மலமுத்திராதிசுளாலே அகிசம் துன்புறுவன் இறத்தலினும் பிறத்தலில் உளநாயகன்பதத்தையும் கருமாதிபையும் எண்ணிக்ஞாற்றில் ஒழுக்குத் வேண்டி. தாய்வயிற்றினின்று பிரகதவன பாலியத்திலவண்டவனையாட்டயர்தலால் தனக்கு உறுதியாயதை அந்கின்றானின் பௌவனத்தில் மனமதசேஷ்டையாலந்கின்றானின் முதுமையப்பருவத்தில் சோராவாலும் கிலேசத்தாலும் ஒன்றனையும் உணாகின்றானின் இயவனமே உறுதியுணராமல் ஒழிவோரோ பலருளா பூர்வசன்மபுண்ணியத்தால் உறுதியாயதை புணர்ந்து செய்கின்றவன் யாவனோ அவனே பிரதிசயமின்பலீடாகிய நம்முலகுசாராவன். கருமத்தாலேயே சீவன்பிறந்து பிறந்து இறக்கின்றான் பிறந்து அதிக வயதிராமல் ஐந்து வருடத்திற்குள் மரித்தல் மகாபாபத்தினு லென்றிக கொடுப்பாபம்செய்தவனே பிறந்து உடனே மரித்துமின்மும்பிறந்து மரிக்கின்றான் அவன் பிறத்தலுக்கும் இறத்தலுக்கும் கணக்கிலது, பூர்வசன்மத்திலநன்னொரியில் ஒழுசித் தானதரு

மஹக்ஷன் செய்ததேதன்ன புனியில்தோன்றினுல்கெடுங்காலம்பனை விழக்களோடு சுகமாப் வாழ்ந்து இறுதியில் நல்லுலகடைவான்.

ஓ! கருடா? கருப்பம் தரித்து ஆறுமாதத்திற்குட்பட்டி எந்தமாதத்திலேனும் அந்தக்கருப்பம் கரைந்து விழுந்த தாயின் விழுந்தமாதம் ஒன்றாயின் ஒருநாளும் இரண்டாயின் இரண்டுநாளும் மூன்றாயின் மூன்றுநாளும் நான்காயின் நான்குநாளும் ஐந்தாயின் ஐந்துநாளும் ஆறாயின் ஆறுநாளும் கருவுற்றமாதாவுக்குமாத் திரங்குதகம் உளதாகுபிதாவுக்குருககம் லலை அவன் செய்யவேணியகருமமும் ஒன்றுமில்லை கருவழியாமல் பிறந்துமூன்று வயதிற்குள் மாண்டால் மாண்ட அக்குழந்தைபை உத்தேசித்துப் பாற்றோறும் தபிற்றோறும் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்தலவேணியம் மூன்றுவயதிற்குமேல் ஐந்துவயதிற்குள் இறந்தால்மேற் சொன்னபடியே பாலாகளுக்கு அன்னவகொடுத்தல்வேண்டிம இவ்வனமன்றிப்பிறந்து ஒரு மாதத்திற்குள்ளே மாய்ந்தால் அந்தந்த வருணத்திற்குச் சொல்லியபடிசெயது தீர்த்தமும் பாலும் பாயாசாதினும் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும் உலகிபிரந்தவன இறப்பதும் இறந்தவன்பிறப்பதும் திண்ணமாசலால் இறந்துபின்பு மீண்டும் பிறக்காமல் மீளாவுகெய்த முயலுதல்வேண்டும் அவ்வனமுபலாமலும் தான தருமங்கள்செய யாமலும் வாணனை வீணாகுகி மாயந்தசேவன் பிரம ஷத்திரிய வைசிய ஆத்திர குலங்களில் எககுலத்திற் றேன்றினாலும் ஒரு குளில் ஒருவேளையேனும் வயிரூ உண்ணக் கூதியற்ற தரித்திர னுகருப் புத்திரனாய் தோன்றிக் கூழ்க்கும் வருந்தி, சீக்கிரத்திலே மரித்து குலத்தில் பிறப்பான். ஓ திண்ணதேயா! மஹசன் மத்தில் உயர்ந்த குலத்தில் பிறப்பில்வேண்டும் உலகமுழுமை யுமாள்வேண்டும் சகலசாஸ்திர சம்பன்ன னுகவேண்டும் எனக் கோரு ஒருவன அவற்றிற்குரிய கருமங்களைச் செய்வதினும் சன்மமே வாராமைக்குரிய கருமம் செய்வது மிகவுன்றும். தீர்த்த யாத்திரை செய்பவன் மனத்தூய்மையானவன் பொய்யுரையாமல் தாழ்மையாய் இன்சொல் பேசுகின்றவன் சகலசாஸ்திர

திர சம்பன்னனாவன். சம்பத்திருந்தும் தானதருமம் செய்யா
தவன் மறுசன்மத்தில் தரித்திரனும் ச சனிப்பன் அத்தரித்திர
த்தால் மகாபாபம்செய்வான் அப்பாபத்தாலஇறுதிநாகமெய்து
வான் பின்பு இவனினும் தரித்திரன் ஒருவனும் இவனென்றுகொ
ல்லும்படி மீண்டும்பிறப்பான் ஆதலால் ஒருவன் அவனுக்குள்
ளசம்பத்திக்குத் தக்கபடி தானதருமம்செய்தலே வேண்டும் எ
ன்றருளிப் பின்னும் அருளுகின்றான்.

பதினமூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராம தாசர்கள் திருவாடினோ சாணம்.

பதினான்காம் அத்தியாயம்

—[0]—

குதமகாமுனிவர் மகருஷிகளே! பின்னர் ஸ்ரீயப்பதியாகிய
எம்பெருமான் கருடபகவானேனோக்கி ஓ காடியபதனயா! மேற்
சொன்னவற்றைக் குறித்தே இன்னும்சில கூறுகின்றோம்கேண்
மோபூர்வசனம்த்தில்செய்த பாபத்தினாலேயே சிவன் மரிக்கின்
றான்? கருப்பத்திலேயே கருத்தழிந்தால் ஒருகிரியையும் செய்ய
வேண்டிவதில்லைஐந்துவயதிற் குட்பட்டுஇறந்தால் சாஸ்திரத்தி
ற்சொல்லியபடிசெய்து குழந்தைகளுக்குப்பால், பாயாசம், போ
சனம் முதலியகொடுத்தல்வேண்டும் பதினொன்றாநாளும் பன்னி
ரண்டாநாளும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடிசிலகருமங்கள் செய்
யலாம் விருஷோற்சவமும் விசேஷ தானங்களும் செய்யவேண்டு
வதில்லை மரித்தவன் பாலனையிலும், யுவாவாயினும் விருத்தனாயி
னும், உதகும்பதானம் அவசியம் செய்தல்வேண்டும் மூன்றாம்
வயது பிறப்பதற்குள்மரிக்கும்குழந்தைகளைப்புவியில்புதைத்த
ல்வேண்டும் இருபத்துநான்காமாதம்சிரம்பி இருபத்தைந்தாமா
தம் பிறந்தவுடனே இறந்தவுடன்தைகளை அககினியில் தகனமே

செய்தல் வேண்டும் பிறந்த ஆறுமாதம் வரையில் சிசுவென்றும்
 மூன்றுவயது வரையில் பாலனென்றும் ஆறுவயது வரையில் குமரனெ
 ன்றும் சொல்லவேண்டியதென்று சாஸ்திரம் சொல்லுகின்றது.
 ஓ கருடா ! பிறந்தபதினாறு மாதமவரையில் சிசுவென்றும், இரு
 பத்தேழு மாதமவரையில் பாலனென்றும் ஐந்துவயதுவரையில்
 குமரனென்றும், ஒன்பதுவயதுவரையில் பொண்டகனென்றும்
 பதினாறுவயதுவரையில் கைசோரனென்றும், சொல்வது உண்
 மி, சூத்திரங்குலத்திலுள்ள பிறந்தாச்சாஸ்திரமும், பூனூல் பூணலாகா
 வ, பிரமசூத்திரியபவையரோ பூனூலெனினால் வேண்டும்பூந்து
 வயது பிரமபிப்பூனூல் பூண்டேனும், பூனூலேனும் இறப்பா
 னேன் அவனைக் குறித்து அதிகமந்திரஞ்சொல்லாமல் பத்து நாள்
 பிண்டமோடவேண்டும், அப்படி இறப்பவனுக்கு உடலோடு கூ
 டிய வாழ்வும், தாபத்தையேரோடு நேகமும், விஷயங்களில் உ
 டன்பாடும், பற்றவையுமறிதவாரையால் கிரியையுமறிதாபிற்
 ம, ஐந்துவயதிற்கு மேல் பன்னிரண்டுவயதிற்குள்ளேனும், அப்
 பன்னிரண்டு வயது நிரப்பிபெனும் மரித்தால் விருஷோதசம
 முதலியவை செய்தல் வேண்டும், ஆனால் சபிண்டகரணமென்ப
 லாகாது, பால்வெல்லமுதலியவற்றைச் சேர்த்துப் பிண்டமோ
 டல்வேண்டும் கடமுடி, குடையும், திபமுடி, தானமெய்தல் வே
 ண்டும் செய்யாவிடின் பிறந்தவன் ஒருவனத்தில் மரமாய்த் தோ
 ன்றுவன் - அம்மரமெற்குத்துமடிகளைக்கேடரியதாகும்பூனூ
 லை ஓடாதுபக்கத்தில் தரித்துக்கொண்டு, திருதருப்பையோடு
 கோதிஷ்டமுதலிய சார்த்தங்கள் செயலின், மரித்தவன் மறுசன்
 மத்தில் நல்லகுலத்தில் பிறந்து தீர்க்காயுசோடுவாழ்வன். நல்ல
 புத்திரனையும் பெறுவன் தனக்குத்தன்னுடைய ஆதமாவேபுத்தி
 ராகுக்கச்சுனித்தல் உண்மையால், புத்திரன் இறப்பானேல் அப்புத்
 திரனுக்குத் தந்தையும், தந்தைமாவ்வேன் அவனுக்குப் புத்திர
 னும், கருமம் செய்தல் வேண்டும், ஒருவன் தானே தனக்குப் புத்தி
 ராகுகின்றனென்று வேதமே சொல்லுகின்றது. ஒருவனையுரிய
 னும், சந்திரனும், புனல்நிறைந்த அநேகதடங்களில் தனித்தனியே
 தோன்றுமாபோல ஒருவனே தனக்கு பலபுத்திரர்களாய்ப்பிறக்கி
 ன்றான், ஆதலாலேபெரும்பான்மை ஒருவனுடைய புத்திரன் அவ

னைப்போலவேருபதும். அறிவும், ஒழுக்கமும், உடையவருவன். ஆயின் குருடனுக்குக் குருட்டுப்பிள்ளையும், ஊமைக்கு ஊமைப் பிள்ளையும், செவிடனுக்குச் செவிட்டுப் பிள்ளையும், பிறத்தலைன்பதில்லை, தந்தைக்குள்ளவற்றில் ஏதேனும் தமயனுக்குப் பொருந்தியிருக்கும் என்றருளினன்.

பின்னர்க் கருடபகவான் பரமபதநாதனைத் தொழுது சகந் நாதா ? உலகில்தன்புத்திரனென்றும், தன்னுடையமனைவி வயிற் ற்பிறந்தபுத்திரனென்றும், புத்திரர்பத்துப்பிரகாரமாயுளானைச் சாஸ்திரம்சாற்றுகின்றகே. ஒருவன்னிலைமகளைப் புணர்ந்து புத் திரனைப்பெற்றனேல் அப்புத்திரன் அவனுக்குக் கருமஞ்செய்ய லாமா ? அப்புத்திரன் கருமம்செய்யின் அவனுக்கு நல்லுலகு கி டைக்குமா ? ஒருவனுக்குப்பெண்ணிருக்கின்றாள். புத்திரனிலு ன் அப்பெண்வயிற்றிற் புத்திரனுமில்லை. அவன்மரித்தால்தாவ னால் கருமம்செய்யப்பட வேண்டியது, கூறியருள்கவேனலும்ப க்தவம்சலன் ஒள்ளரசே ! ஒருவன்தனக்கே தனதுஇல்லாள்வ யிற்றில்பிறந்தபிள்ளையின்முகத்தைக்கண்ணாலே பார்த்தால்புத் தன்னம்நாகத்தை அச்சம்மத்தில்பாரான். மணம்புரிந்துகொண் டஒருவனுக்கும், ஒருத்திக்குமேபுத்திரன்பிறந்தால் அவன்குல த்துப்பிதிர்ந்தேவர் அதிகம்உளமுவப்பர், மற்றொன்பது புத்திரரு ம்திகலோகசாதகமாவரேயன்றிப்பரலோகசாதகத்துக்கு முற்று ம்உரியராகார், தனக்குத்தனது மனைவியிற்றில் பிறந்தபுத்திர னேமரித்தகால்திற்செய்கடன்எல்லாம்செய்யக்கடவன்மற்றபுத் திரருளரேல் இறந்ததகப்பனைக்குறித்துச் சிறிதுகருமமும்சிரா ர்த்தாதிகளும்செய்யக்கடவர். ஒருவன்தனக்குப்பெயரன்பிறந்து அவனை எடுத்துப் பார்த்தபின்னர்மாய்வனேல் இறுதிக்காலத்தி ல்அவன்நல்லுலகடைவன், கொள்பெயரனைப் பார்த்துமாண்ட வன்அதனினும் நல்லுலகடைவன். பெண்ணைப் பெற்றவனுக்கு மணமகன், பெண்ணுக்கு விலைகொடாமல் திருத்துமாயோடுஅ வன்கன்னிகாதானம்செய்ய, மணம்புரிந்துக்கொண்டுஅவளோடு வாழ்ந்துபுத்திரனைப்பெறுவானேல், அப்புத்திரன்இருபத்தொரு தலைமுறையையும்கரையேற்றுவன். அப்படிப்பிறந்தபுத்திரனே தாய்தந்தையருக்குக் கருமம்செய்யஉரியவன். ஒருவன்மரித்தா

லஅவனுடைய வைப்பாட்டிபுத்திரன்சிறிது கருமமாத்திரம்செய்யலாம் சிறிதுசெய்யாமல் முற்றும்செய்யின் செய்தவனும் மரித்தவனும்நரகம்சேர்வர். ஆனால் வேசிபுத்திரன் தன்னைப் பெற்றவனைக் குறித்துமாத்திரம் வருஷந்தோறும் கொத்தம்செய்யலாம், பெற்றவனைக் குறித்தன் றி அவன் தலைமுறையில் உள்ளோரையும் குறித்து ஒன்றும்செய்யலாகாது, வேசபுத்திரனானும் அவனைப் பெற்றவன் இறப்பானேல் அவனைக் குறித்துத் தானங்களெல்லாம் செய்யலாம். பிராமணருக்குப் போசன முதலியவை செய்வீக்கலாகாது. போசனத்தின்பொருட்டு அரிசு முதலியவைகொடுக்கலாம் சிலர் வைப்பாட்டிக்குப் பிறந்தபுத்திரனைத் தம்மனைவிக்குப்பிறந்த புத்திரன் போலவே நினைத்துக் கொண்டாடுகின்றனர். சற்புத்திரன் தீர்த்தயாத்திரைசெய்தல் தனதுபிதிர் தேவரைக் குறித்து அன்னரூபமாயும், ஆமைரூபமாயும், இரணியரூபமாயும், சிராத்தம்செய்யலாம், வேசிபுத்திரன் தீர்த்தயாத்திரை செய்யின் அன்னரூபம் தவிர மற்ற இரண்டிரூபமாய் சிராத்தம்செய்யலாம், சூத்திரமரபில் எச்சாதியானேனும், அன்னரூபமாய்ச் சிராத்தம்செய்யின், செய்தவனும் சாப்பிட்ட பிராமணனும், பிதிர் தேவரும் நரகம்டைதல் போல வேசிபுத்திரன் அன்னசிராத்தம் செய்வானேல், அவனும், சாப்பிட்ட பிராமணனும், பிதிர் தேவரும் மீளாநரகம் எய்துவர். ஈகருடா ! ஒருபார்ப்பினிக்கும் பாப்பாரசாதிக்குத் தாழ்ந்தசாதியான் ஒருத்தனுக்கும் பிறந்த புத்திரனும், பார்ப்பன்மகனுக்கும், சந்நியாசிக்கும் பிறந்த புத்திரனும், பிரமகுலமாதுக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தபுத்திரனும், சகோத்திரத்திலு, மணம்செய்துகொண்டவனுக்குப் பிறந்தபுத்திரனும் சண்டாளராவர், ஒருவன் தன்னுடைய சாதியிலே ஒருபெண்ணை மணம்புரிந்து பெறுகின்றபுத்திரனை கிரேஷ்டனாவன் ஆதலால் பாவரும் சத்புத்திரனைப் பெறுதல் வேண்டுமென் றருளினன்.

பதினான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பதிவணந்தாம் அத்தியாயம்

சூதபுராணிகர் வைதிகாசாரணமிசாரணியவாசிகளே! கருடபகவான் அச்சுதபிரானைத்தொழுது சர்வசுகந்தாதா ! மரித்தவனைக்குறித்து எப்போது சபிண்டகரணம் செய்தல்வேண்டும் சபிண்டகரணம்செய்யின்றிறந்தவன்ககதியடைவன். அஃதுசெய்யபாவிழன் எக்கதியடைவன். மரித்தவனுக்கும், மரித்தவனுக்கு மீண்டம் ஒன்றுசேர்ப்பது எவ்வனம் ? ஒன்றுசேர்த்தால் எக்கதிபடைவர், ஆமுடையான் உயிரோடிருந்து ஆமுடையான் இறந்தால் அவனுக்குச்சபிண்டகரணம் எவ்வனம் ? இவற்றையெல்லாம் உலகநன்மையின்பொருட்டு அடியேனுக்குச்சாதித் தருளவேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தலும், ஆதிமத்தியாந்த ரகிதனாகிய கேசவபிரான் ஒவிறைதபுத்திரா ! உயிமாண்டவனுக்குவருடம்முடியுங்காலே சாஸ்திரப்படியாவும் புரிந்துசபிண்டகரணம்செய்து, அவன்குலத்தில் முன்னமே மாயந்தோருடைய பிண்டத்தோயி இறந்தவன்பிண்டத்தையும் சேர்த்தல்வேண்டும் அவ்வனம் செய்தால் மாயந்தவன் பிரேதத்துவம்நீங்கி, பிரிதேவரோமுசேர்வான். இறந்தபன்னிரண்டாநாளிலும், மூன்றாம் பசுத்திலும், ஆறாமாதத்திலும், சபிண்டி கரணம்செய்யலாம் தந்தைஇறக்கப் புத்திரன் அவனுக்குக் கருமமெல்லாம் செய்து சபிண்டிகரணம் செய்யாமல்கொடுத்தி வைத்திருந்தகாலே கருமம்செய்த புத்திரனுக்குக்கலியாணம்நேர்த்தால்உடனேசபிண்டிகரணம்செய்துபின்பு மணவினைசெய்தல்வேண்டும் சபிண்டிகரணம்செய்யும்வரையிலும் மாயந்தவன் பிரேதத்துவத்தோ டிருக்கின்றமையால் கருமம்செய்தவனுக்குச் சிறிதுஅசுத்தியுளதாகலால் அவன்சுபகாரியங்கள் ஒன்றும்செய்யபலாகாது. சந்தியாசிகளுக்குப் பிணையும்கொல்லலாகாது பிண்டம்சேர்த்தபின்பு இறந்தவன் பிரேதத்துவம்நீங்கிப்பிரித்தவம்பெற்று மகிழ்தலாலும் தேகம்அரித்தியமாகலாலும் கிருதகிருத்தியம் பலவிதமாகலால்பன்னிரண்டாநாளில் தானேசபிண்டிகரணம் செய்தலேஉத்தமமாம். ஓளபாசனம்செய்து விக்கினம்நேரிலும் பன்னிரண்டாநாளில் சபிண்டிகரணம் செ

ய்யலாம். சபிண்டகூரணம் செய்தபின்னர் த் தாயத்தையர்குலத்
 தில் மூன்றுதலைமுறையிலுள்ளவருக்கும்சிரார்த்தம்செய்தல்வே
 ண்டும். ஒருவருக்குமாத்திரம் சிரார்த்தம்செய்யக்கூடாது சோட
 சம்சபிண்டி. கரணம் முதலியசெய்தால் இறந்தவன் பிரேதத்துவ
 ம் நீங்கிப்பிரார்களோடு சோந்து இன்புறுவன் பெண்ணைப்பெ
 ற்றவன் பொருள்கிறிதுவ்வாங்காமல் அவனைக்கன்னிகு தானம்
 செய்திருப்பனெல் பின்புஅவளிற்றால் அவளுக்கு அவளுடை
 ய ஆழிடையான் கோத்திரஞ்சொல்லிச் சமஸ்தகிரியையுந் செ
 ய்தல்வேண்டும். மாமிசவிற்றிரயம் செய்தல்போலப்பெற்றவன்வி
 லைபற்றிப் பெண்கொடுத்திருப்பானேல் அவளிற்றால்அவளு
 க்கு அவளுடைய பிதாவின் கோத்திரம்சொல்லிக்கிரியைசெய்தல்
 வேண்டும். பிதாவுக்குப் புத்திரனே கருமம் செய்தல் வேண்
 டும், புத்திர னில்லாவிடின் இறந்தவ ளுடைய கனிஷ்ட னியினும்
 சேஷ்ட னியினும் அவரில் ஒருவனுடைய புத்திர னுமினும் கரு
 மம்செய்தல் வேண்டும். மாய்ந்தவனுடைய சகோதரர் பங்கு பி
 ரித்துக் கொண்டு தனியே வாழும் பட்சத்தில் அவனுடைய ஆ
 முடையார் கருமம்செய்தல் வேண்டும், செத்தவனுக்குப் புத்தி
 ரனும் சகோதரரும் அவர் புத்திரனும் மனைவியும் இல்லாவிடின்
 மரித்தவ னுடைய தாயாதிசெய்தல் வேண்டும். தாயாதிபுயில்
 லாவிடின், மாணககனுளனேல், அவன்செய்தல்வேண்டும் மேற்
 சொன்னவரில் ஒருவரும் இல்லாவிடின்புரோகிதனே கருமம்செ
 ய்யலாம், நாலேந்துபேர் சகோதர ரிருந்து அவரில் ஒருவனுக்கு
 மாத்திரம் புத்திரன் இருந்தால் மற்றவரும் புத்திரனுடையாரே
 யாவர் அங்ஙனமே ஒருவனுக்கு நாலேந்து மனைவியிருந்து அவ்
 ரில் ஒருத்திக்குமாத்திரம் புத்திரனிருந்தால் மற்றமனைவியரும்
 புத்திரனுடையாரேயாவர். புத்திரன் பூணூல் அணித லுக்குமுன்
 னமே தாய்தந்தையர்தஞ்சினல் அப்புத்திரனே கருமம்செய்த
 ல்வேண்டும். புத்திரனைப்பெறாதவுளிற்றால் அவளுக்கு அவளு
 டையகணவன் கருமம்செய்தல்வேண்டும்சபிண்டகூரணம்செய்தபி
 ன்னர் த்தெரியாமையாலாயினும்பிதிர் தேவர்எல்லாரையும்குறித்
 தல்லாமல்இறந்தவனைமாத்திரம் குறித்துச் சிரார்த்தம் செய்யின்
 இறந்தவனும் சிரார்த்தம்செய்கின்றவனும் செய்விக்கின்றபுரோகி

தனும் நிரயம்புகுவர். மாண்டவனுக்குப்புத்திரர் பலருளராயினும் ஓராண்முவனாயினும் கிரியையெல்லாம் ஒருவனேசெய்தல்வேண்டும். வருஷம் நிரம்புகாலமும் நித்திய சிராதத்தோடு பெரிய கடத்தில் புனல்நிரைத்து உதககுப்பதானமும் செய்தல் வேண்டும். கருமங்களைத் தவிராதுசெய்யின் இறந்தவன் பிபானத்தின் மேலேறி நல்லுலகுசேவன் பாட்டன் உயிரோடிருக்குங் காலே தந்தைமாய்ந்தால் அவனுக்குச் சபிண்டகரணம் செய்யலாகாது. பாட்டனிற்றத்தின்னா அப்பாட்டனுக்குச் சபிண்டகரணம் செய்து பின்புமுன்பு இறந்த தந்தைக்குச் செய்தல் வேண்டும். பிதாவும் பிதாவைப்பெற்ற பாட்டியும் உயிரோடிருக்குங்காலே தாய் மாய்ந்தால் அவளுக்குச் சபிண்டகரணம் செய்யக்கூடாது. அவ்விருவரும் மாண்ட பின்பு அவளுக்குச் சபிண்டகரணம் செய்து பின்பு தாய்ச் சூப்பிரிதல்வேண்டும். ஓ கருடா! இவ்விதியே உறுதியன்று இது ஒருவர் பஷ்டமென்றுணர்க யாவனொருத்திதனது கொழுக்கே தெய்வமென்றெண்ணிப் பத்திமைசெய்து அவன்மரித்தபின்பு அவனுடைய சரீரத்தோடு சிவையில் உயிர்விடுகின்றாளோ! அவள் எவரினும் நற்கதியடைவாள். அவள்மகாபாபம்செய்தவனாயினும் கணவனோடு உயிர்மாய்ந்தமையால் மகாபுண்ணியவதியாகிக்கணவன் பாபிபேல் அவனையும் புண்ணியவாணக்கிச் சுவர்க்கலோகத்தில் நெடுங்காலம் சுகமாய்அவனோடுவாழ்வான், அப்படி இறந்த தாய்க்கும் தந்தைக்கும் புத்திரன் ஒரோ சபிண்டகரணம்செய்தல்வேண்டும். விருஷோற்சரீரமும் தானங்களும் தனித்தனியேசெய்தல்வேண்டும். அவ்விருவருக்கும் தனித்தனியே பிராமணர்களைவரித்துச்சீராதம்செய்தல்வேண்டும், பாகமாத்திரம்ஒன்றுச் செய்யலாபிண்டம் தனித்தனியேபோடவேண்டும். ஓராண்முகாறுய்யாவும் தனித்தனியேசெய்யின் அவ்விருவரும் திருப்தியடைவர் புண்ணியசேஷத்திரங்களிலும், சிரகணம் மாளியம் முதலியபுண்ணியகாலங்களிலும் அவ்விருவருக்கும் சிராதத்தம்செய்து வேறாய்ப்பிண்டம்போடவேண்டும். மாசமுடிய பொன்னை அக்கினி அம்மாசைமாத்திரம்போக்கி அப்பொன்னைக்கெடுக்காமைபோலக் கொழுநனோடு உயிர்விடும்புண்ணியவதியின் மேனியைமாத்திரம் அவ்வக்கினி தகிப்பானேயல்லால் அவளைச்சிறிதுமவருத்தான், தாய்தந்தை-மகன்-மகள்-பெ

புரன் அண்ணன்-தப பிமுதலியோவார்ப்புமற்றுமுள்ளுகற்றத்தா
 னார்ப்பும் மனைமுதலிய பொருள்களையும் உயிரையும் துறந்து கண
 வனே தெய்வம் அடைபிழிந்தவாழ அடிக்காதென்று ஆமுடைய
 யானே துஞ்சும் உத்தமியை யொப்பானவா உலகியாருள்
 சககமனம் செய்துண்ணியவதி மூன்றணைக்கோடி தேவவருஷகா
 ளமும்சுவர்க்கத்தில் கணவனே இன்பம் துய்ப்பள, பின்பு ஒரு
 மகாபொதியின் குலத்தில் கணவனும் மற்றொருபொதியின் குலத்
 தில் தானும் பிறந்து அவனையே மீண்டும் பர்த்தாவாயடைந்து
 யோகமகிமையால் மேன்மைபெறுவள். நாயகனுடன் இறக்காத
 மங்கை எச்சன்மத்திலும் துக்கமேயடைவா பிறனுக்கு உடன்
 பட்டு அவனுடைய இஷ்டப்படி நடந்து அவன்ரவலால் புருஷ
 னை இகழ்ந்து பிறந்த குலத்துக்கும் புகுந்த குலத்துக்கும்தோஷ
 ம உண்டாக்குப்பெண்பேய் எனதும் மீளாநரகம் எய்தும் மகிழ்
 ன்நல்லவனாயினும் கெட்டவனாயினும் அறிந்தவனாயினும் அறி
 யாதவனாயினும் அவன உயிரோடிருக்குமபோதும் அவனிறந்த
 பின்பும் அவனே உதயவென்று பத்தியை செய்து ஒழுக்கத்தில்
 நிற்பவனே உத்தமியாவள். கொணடநாயகனை மதிபாமல் அல
 சுதியம்செய்பவள் சீசு இவளும் ஒருபெண்ணே? என்றுபலராலு
 ம் ஏசப்பட்டி மறுசன்மத்தில் ஒரு பரமதஷ்டனைக் கணவனாய்
 டைந்து அவனாலே அடிதடித்து தண்டிக்கப்பட்டு அதிகம் து
 ன்பப்படுவள் கணவன் தேவதாராதனம் அதிதியாராதனமுத
 லியவை செய்வனேல மனைவியும் அவனுக்கு அனுகூலியாகவே
 யாவும்செய்தலவேண்டும் பிராமணகுலத்தாருக்கு ரவல்செய்த
 லே சூத்திரகுலத்தாருக்குத் தருமமாயதுபோல நாயகனுக்குப்
 பணிசெய்வதே நாயகிக்குத் தருமமாம் இத்தருமம் எச்சாதிய
 ருக்கும்பொதுவாகும் ஆமுடையானே தெய்வமென்றெண்ணி
 நடப்பவள் இறுதியுற்ற பின்பு உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்து உத்த
 மனைப்பதியாயடைந்து நன்மக்களைப்பெற்றுக்குலநீருத்தியெய்
 து தந்தைக்கும் கணவனுக்கும் புகழுண்டாக்கிச் சுடங்கலியாக
 லிவ மரித்து உத்தமலோகமடைவள் ஓகாசியப்புத்திரா? மரித்
 தவன் துன்பப்படுமல் இன்பமடையும்பொருட்டு இன்னும் ஒரு
 வேகம் சொல்லுகின்றம். பன்னிரண்டாநாள் சாஸ்திரப்படி

சீதைக்குப் பூம)

தேவன்

யப்புரவாகரஜன்)

சபிண்டிகரணமசெய்து ஒருவருஷம் வரையிலும் நித்திய சராசரம் செய்தல்வேண்டும் நித்திய சராசரம் எவனைக் குறித்துச் செய்யப்படுகின்றதோ அவன் மாத்திர மல்லன் அச்சராசரம் செய்கின்றவனும் நன்மைபெறுவன் என்றருளினன்.

பதினேந்தாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பதினொன்றாம் அத்தியாயம்

சூதமசாமுனிவா, அந்தணர்களே ! பின்னர் வைணதேயன் பரமபதியைத்தொழுது, பரமபுருஷா பிழாதசனமததைக்குறித்து முன்னமே அருளிச்செய்யக் கேட்டேனே ! பிழாதசன்மமடைந்தவனைக்குறித்து ஏகேஜம சித்திரமுளதேல் அதனைக் கூறியருளவேண்டுமெனலும், ஆதிநாயகன் ஏ ! பகூநாயகா? நன்குவினவினை. ஒருகாதையுளது பக்தஞ்சிய நினக்கு அதனைச் செப்புகின்றும் கேணமோ? திரேதா யுசத்திலபப் பருவாகணை ஒரு அரசன் தாமிஷ்டனாயும், பெரியோர்களால் கொண்டாடத்தக்கவனாயும், மகோதயமென்ற நகரத்திலே வீற்றிருந்து உலகாண்டான். ஒருகாலத்தில் அவன் வேட்டையாட இச்சித்து, அரணியத்தினாடு சென்று ஒருமானைக்கண்டு அதனை அப்பால் அடித்தான் அந்தமான் அடிபட்டு அந்த யிடத்துக்கப்பறம் ஓடிற்று. வேந்தன் அது கண்டு, மீண்டும் அமையான எய்வான் முன் எய்தவாளி தைத்த புண்வழி பொழிகிய அரசுதம் சிறிய வழியூழி நடந்து. தான் ஒருவனாகவே மற்றொரு வனம் சாரந்து, கலையைக்காணமையாலும், வழிநடந்தமையாலும்க ஸ்சோர்வடைந்து உண்ணிர் நசையுற்று வனமுழுதும் தேடி ஒரு தாடரைப்பொய்கைகண்டு அதனுளிறங் கிரீடாடி, நளிர் புனல்பருகி, அக்குளக்கரையிலுள்ள தாகிய ஒரு ஆவின் புடையமர்ந்

றது. ஒநைமிசாசனியவாகிகளே? பின்னர்ப்பரமபதிபெரிய திருவழியைநோக்கி ஏ காசியபதனயா அப்பிரேதம்! அங்ஙனம் சொல்லும், அம்மன்னனுடையசேனைவந்தது. பெருங்கூட்டத்தைக் கண்டவுடனே அப்பிரேதம் எண்ணுக்குத் தெரியாமல்மறைந்து விட்டது அரசன் ஒஹ சேனையைக்கண்டதும்பிரேதம்மறைந்து போயிற்றே, அப்பிரேதம்புகன்றவாறு கருமம்செயதல்வேண்டுமென்றெண்ணி, வனத்தினின்றெழுந்தநகரணைந்து அந்தப்பிரேதத்தை யுத்தேசித்துக்கருமம்செய்தான். உடனே அப்பிரேதம் அச்சன்மம்நீங்கித் துறக்கமுற்றது என்றருளினன். வேதவுருவாய்எம்மடிகள் சகத்காரணைநோக்கி ஏசர்வலோகசாசனியா! பின்னும் எதனால் பிரேதசன்மம் நிவர்த்தி யாகும். அதனையும்நின்றருளுகவெனனும், ஆதிபகவான் ஓ கருடா? எண்ணெய்நிறைந்த குடத்தைப்பெரியோர்களுக்குத்தானம்கொடுத்தால்சமஸ்தபாபமும்நசித்துப்பிரேதசன்மமும்நீங்கும். மரித்தவனுக்குஇன்பமும் உண்டாகும். பொன்னுல்குடங்களசெய்து பாலும்நெய்யும்அவற்றில் நிறையவார்த்துத்திகபாலரோடு அஜசங்கரரையும் ஸ்ரீஹரி பகவானையும், ஆராதித்து அக்குடங்களை உத்தம பிராமணர்களுக்குத் தானம்கொடுத்தால் மிகவிசேடமாம் என்றருளினன்.

பதினேழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசாகள திருவடிகளே சரணம்.

பதினேழாம் அத்தியாயம்

—[0]—

சூதபுராணிகர் நைமிசவன ஸ்ரீமத்பரமவைதிகர்களே! பின்னர்க்கருடபகவான்ஸ்ரீதரமூர்த்தியைத்தொழுதுசர்வேசா!இங்ஙனம்சுருக்கமாய்ச்சாதித்தருளியதுபோதாது. கருமங்கள்செய்யும்போதுஸ்வதலத்தைக் கோமயத்தால்மெழுக்கிடுவானேன்?பிதிர்கருமமுதலியவைசெய்யும்போது எள்ளையும்தருப்பையும்உபயோ

கப்படுத்துவானேன்? கட்டிலில் படுத்தபடியே தஞ்சினவனும் உப்பரிகையில் மாய்ந்தவனும் நற்கதியடையாரென்று முன்னர் ச்சாதித்தமைபால், இறப்போன்எந்தஇடத்தில்தப்படிஇறத்தல் வேண்டும். தானங்களெல்லாம்எங்ஙனம்செய்தல்வேண்டும். செய்யப்படுந் தானங்களுக்குப் பயன்யாது? இவற்றையெல்லாம் சனிஸ்தாரமாய்க் கூறிபருளவேண்டும், என்று பிரார்த்தித்தலும்பு புருஷோத்தமன் வைனதேபா! நன்குவினவினா? மாய்ந்தவனைக் குறித்துச் செய்பவேண்டியவற்றை யெல்லாம்விஸ்தாரமாய்ச்சொல்லுகின்றும் கேண்மோ? புத்திரனைப் பெறுதலனுக்கு எவ்வுலகினும்இன்பமில்லை. இகத்திலும், பரத்திலும்இன்பம்வேண்டியவன், தருமமுதவமும்செய்து சதபுத்திரனைப்பெறுதல் வேண்டி, தருமமும் தலமும்செய்யானாயின், மனைவியறிநிலில் கருப்பந்தரியாகு. தரிப்பினும்பத்துமாதம் நிரம்புமுன்னரேகரைந்து போதும் கருக்கரைந்தால்புருஷனுக்குநற்கதிகிடையாகு. சற்புத்திரனைப்பெற்றவனேஎவ்வுலகினும்நன்மைபெருவன். ஓகருடாகருமங்கள்செய்யத்தொடங்கு முன்னரே குறிப்பட்ட ஸ்தலத்தைத் திருவலகால்துடைத்துக் கோமயத்தால் மெழுகிட்டுப் பின்பு எக்கருமமும்செய்தல்வேண்டும், அங்ஙனம் சுத்திசெய்யாமல் கிரியைசெய்யின், அரக்கரும் பூதப்பிரேதபைசாரும் அவ்விடம்வந்து கருமம்முற்குப்பெருவண்ணம்வீரோதமசெய்வர், சுத்திசெய்தஸ்தலத்தில் கருமம்செய்யின்தேவர்களெல்லாரும் அங்கண்வந்து முற்றுவன்பர். மரித்தவனுக்குத் தூய்மை செய்யாத இடனில் கருமஞ்செய்யின், அதுசிறிதும் பயன்படாமல் அவன் நாகமேசேர்வன், எள்ளுஎமது 0 வேரினின்று உண்டானமையால். மிகப்பரிசுத்தமாயது, அதனைக்கண்டால்அசாரும்,பூதப்பிரேத பைசாசர்முதலியோரும், வெருண்டோடுவர். அவ்வெள்கருப்பும், வெளுப்பும். எனஇருவகைத்து. எந்தநிழமுள்ள எள்ளையேனும் தானங்களோடுசேர்த்துக்கொடுப்பின், அதிகம்பயனுளதாகும், கிரார்த்தத்தில் கறுப்புள்ளைச் சேர்த்தால் பித்திரதேவர்அகிமுளமுவப்பர். குசைப்புல ஆகாயத்திலுண்டாயது அத்தருப்பையின் இருகடையிலுமபிரமனும். கிவனும். அதனடுவிஸ்புரி

ஹரியும் இருக்கின்றனர். தருப்பையில்லாமல் கொத்த முதலிய கரும்புகளொன்றும் செய்பலாகாது. பிராமணருக்கும், மந்திரத்துக்கும், தருப்பைக்கும், அக்கினிக்கும், திருத்துழாய்க்கும்மின் மாவியதோஷமில்லை. உபயோகப்படுத்திபதருப்பையையேமீண்டும் உபயோகப்படுத்தலாம் ஏகாதசி விரதமும், திருத்துழாயும் பகவத்கீதையும், பசுவும் பிராமணபத்தியும், ஸ்ரீஹரிசரணமும் சம்சாரசாகரத்தைக் கடப்போருக்கு நல்லதெப்பமாகும். மாய் வோன்கோமயத்தால் மெழுகிட்ட புனிதஸ்தலத்திலிருகைப்புல்பாப்பி எள்ளிறைத்து அப்பள்ளியில் சயனம் செய்து, தருப்பையையும், திருத்துழாய்க்கரத்தில்கொண்டு. எமது நாமங்களைவாயாரப் புகன்றவாறே துஞ்சுவனேல் அயனானுதியருக்கும்அரிய நிரதிசய இன்பவீடாகிய நம்முலகுசார்வன். மாய்கின்றவன் தருப்பசயனத்தில் குப்புறக்கிடக்கலாகாது, முதுகுசீழுவேபள்ளி கொள்ளவேண்டும். உயிர் நீங்குமுன்னரே திருத்துழாயோடுதானங்களெல்லாம் தொடுத்தல்வேண்டும் உப்புத்தானம்செய்யின்மிகவிசேடமாம். அவ்வுப்புவிஷ்ணுலோகத்தில்உண்டானமையால் அதற்கு அதிகம் மகிமை யுண்டாயிற்று. மரித்தவன் உப்புத்தானத்தால் சுவர்க்க லோகம் சேர்வன், என்றருளிப் பின்னும்சாற்றுக்கின்றனன்.

பதினேழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராம தாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

—0—

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்

குதர் ஓ அருந்தவர்களே! பரமாத்மன்வேதவுருவனைப் பார்த்து ஓ கருடா! தானங்கள் செய்ய வேண்டிய விதத்தையும் அத்தானங்களால்வரும் பயனையும், கூறுகின்றும்கேண்மோ? தானங்களிலெல்லாம்பருத்தித்தானம் மகாதானமாகும்அறமேகூறு

நாவினையுடைய நான்கு வேதத்தினையுமுற்ற அறிந்த பாரப்பார் பூனாவும் பூனாவுக்குப் பருத்தியேதுவானமையின், அதுமிக விசேடமாயிற்று பருத்தித்தானம் செய்யின் மகருஷிகளும், பிரமருத்திரேந்திராதிதேவர்களும் உளமுலப்பார்கள். பருத்தித்தானம் செய்தவன் வாணஸ்முடிக், தகாலே சிவலோகம்சாரந்து அவகணவசித்துப்பிளபுசகலகுணசம்பன்னனும், அழகியமேனிபுடையவனும், மகாபலிஷ்டனும், உலகாரும் அரசனும், தீர்க்காயுளானும், புனியிற்றிறந்து யாரும்போற்ற நெடுவகாலம்வாழ்ந்து சுவாக்கலோசம் ரேர்வன். திலதானமும், கோதானமும், பூதானமும், சுவர்ணதானமும், தானிபதானமும், செய்யின் மகாபாபங்களெல்லாம் உடனேநசிக்கும். திலதானமும் கோதானமும், மகாதானமும், அவ்விரண்டும் மகாபாவவகளையெல்லாம்போக்கும். கோதானமும், திலதானமும், பூதானமும், சாமானியபிராமணருக்குக்கொடுக்கலாகாது உத்தம பிராமணருக்கே கொடுத்தல்வேண்டும். ஸ்திரீகளுக்கும், தனக்குவேண்டியவர்களுக்கும் அம்முன்றையும், வெறுமனே உத்தேசமாய்க் கொடுக்கலாமெயல்லது தானமாய்க்கொடுக்கலாகாது. தானங்கள் செய்வதற்குச் சீவன்மரிக்கும்காலமும், கிரகணகாலமும், உத்தமகாலமும், ஓவையனதேயா! எந்தமனிதனும் தான் இனியறையும் வாழும்போதே கனக்காகத்தானதருமங்களைச் செய்துகொள்ளுதல் வேண்டும். அவநனம்செய்ய விரும்புவோனுக்குப் புத்திரன் இருப்பனே, அவனுடைய சம்மதம்பெற்றுக்கொண்டு தானம்செய்தல் வேண்டும். மரிக்குங்காலத்தில் திலமும், இரும்பும், லவணமும், பருத்தியும், தானியமும், பொன்னும், பூமியும், சோவும், தானம்செய்யின் மிகவிசேடமாம். திலதமும் இரும்பும், தானம்செய்தால், யமன் உவக்கின்றான். லவணதானம் செய்தால் இறக்கின்றவனுக்கு நமனிடத்தில், அச்சமுண்டாகாது. பருத்தித்தானம் செய்தால் யமதுதர்களிடத்தில் பயமுண்டாகாது. பருத்தித்தானத்துக்குமுன்னே சொன்னதுதவிர இந்தப்பலனுமுண்டு தானியதானம்செய்தால் கூற்றுவனும், தூதர்களும், சந்தோஷித்துச் சீவனுக்குவேண்டியவற்றையெல்லாம் கொடுப்பார்கள். சுவர்ணதானத்துக்கும், பூதானத்துக்கும், கோதானத்துக்கும், பாபங்களெல்லாம் நசிக்கும்என்றுமுன்னமேஜதினும். மரிப்போன்எம்

மையே தியானித்துமதுநாமத்தையே உச்சரிப்பனேல், அவன்
 நிர்நிசய இன்பவீடாகிய நம்முலகுசார்வன். தந்தைஇறந்தபின்
 பு அவனுக்குப்புத்திரன் கயாசிராதத்தம்செய்தலினும் தந்தை ம
 ரிக்குங்காலத்தில் புத்திரன் ஒக்கவே யிருந்து தான தருமங்கள்
 செய்வித்தலே உத்தமமாகும். குடாரமும், முசலமும், சுரிகை
 யும், இருப்புத்தண்டமும், காலனுக்கு ஆபுதங்களாகும், பொது
 வாய் இரும்பு அவனுக்கு ஆபுதமாகும் அதனாலேதான் மரிக்கும்
 காலத்தில் இரும்புத்தானம்செய்யின்யமன் உவப்பனென்று கூ
 றினேன். அல்லதூஉம், யாவன் இறக்குப்போது எந்தக் கிருகத்
 தில் இரும்புதானம்செய்யப்படுகின்றதோ அந்தமனைச்சண்மன்
 அடிவைக்கவும் அஞ்சுவன். இறப்பவன் யாவனுயினும், இரும்பு
 த்தானம்செய்தலவேண்டும் அத்தானம் செய்தால், சண்டாமி
 ருகன், ஓளதும்பான், சம்பரன், சார்த்தூலன்முதலியயமதூதர்
 திருப்தியடைவர் ஓ கருடா! சீவருடைய காலமுதல் தலைபரிய
 ந்த முள்ள அவகங்களிலபிரமருத்திரோகதிராதிதேவரும், ஸ்ரீவி
 ஷ்ணுபகவானும், இருக்கின்றனன். தாயும் - தந்தையும்- குருவு
 ம்- சுற்றமும், சீவருக்கு விஷ்ணுவேயன்றி மற்றொருவன் இலா
 "சர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்", என்றவாக்கியத்தை நீஉணர்ந்திரு
 க்கின்றாயே, பிரதிவிபும், அப்புவும், தேயுவும், வாயும்வும், ஆகா
 சமும், சுவாணமும், தடூனியமும் தேனும், நெய்யும், கோவும், யா
 கமும், பிராமனரும், அஜகரோந்திராதிதேவர்களும், ஒன்றனை
 க்கொடுக்கின்றவனும், வாங்குகின்றவனும், பின்னும்பாவும், யா
 ரும், யாமேயன்றி மற்றொருவரும் இலர். பிரமருத்திரோந்திரா
 தியோராயிரும் கருமங்களுக்கும் பலதாதாதானமே. சீவன் பூர்
 வம்செய்த கருமத்தை அதுசரித்துப் பாபபுண்ணியங்களில் புத்
 தியை நாட்டச்செய்கின்றோம். புண்ணியஞ்செய்தவன் சுவர்க்க
 ம்புகுவான் பாபஞ்செய்தவன் நரகம் புகுவான் என்றருளி இன
 னும் நவீன்றருளுகின்றனன்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்,

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

சூதமாமுனிவர் மாதவர்களே! பின்னர்ச்சுகத்தாரணஞ்சிய பகவான் கருடா! எம்மையாராதித்து எமது சேஷத்திரங்குளில் தானதருமம்செய்வோன் அதிகபுண்ணியமடைவன் மாயந்த சி வனைக்குறித்துப் பூமிதானம்செய்யின், தானம்செய்யும்பூமி எத் தணையடியுள்ளதோ! அத்தனைபாண்டுகள் அசசிவன் சுவர்க்கத் தில்வசிப்பன் மராடிதானம்செய்யின் குகிளாமிதேறி நல்லுலகு சேர்வோனென்பதுமாத்திரமன்று. மார்க்கத்திவ்ருள்முதல்வற் றுல் துன்பமுமடையான். குடைத்தானம்செய்யின் நிழலுள்ள வழியில் செல்வோனாகல்மாத்திரமோ? மடியாலும் இன்னலு ரான். தீபதானம்செய்யின்முன்னே புகன்றவாறு இருள்வழியி ல் பிரகாசத்தோடு செல்வன். ஐப்பசி, கார்த்திகை, மாசி ஆகிய மூன்று மாதங்களிலேனும் சதுரத்தசியிலேனும், பெளரணமியி லேனும், மரித்த தினத்திலேனும் தீபதானம்செய்தல் விசேட மாம். மரித்ததினமுதல் ஓராண்வரையிலும், நாள தோறும் தீபதானம்செய்யின், மாண்டவன் மேடுபள்ளம்ல்லாநல்லநெறி யூடு யமபுரிசார்ந்து, அவன் குலத்தோர் அப்புரியில் இருப்பபோ ல் அவரையும் நல்லுலகுசேர்த்துத்தானும் நந்தியடைவான். தீ பதானத்தின் மகிமைசிறிதன்று. பிரமாலயத்திலும், தேவாலய த்திலும், வடக்குமுகமாயேனும் சிவக்கு முகமாயேனும் தீபம் வைத்தல்வேண்டும், தீபதானம்செய்வோன் தனக்கு எதிர்முக மாய்த் தீபத்தைவைத்துக்கொடுத்தல் வேண்டும். இறத்தலென் பது நிச்சயமாயுளதென்பதைக்கடைப்பிடித்தவன், மேற்கொண் னதானங்களையெல்லாம் தானே தனக்குசெய்துகொள்வன். ஆ சனப்பலகையும், செப்புஸ்தாலியும் சுயம்பாகப்பொருளும், தா னம்செய்யின் மரித்தவன் மார்க்கத்தில் இனிதாய்ச்செல்வன். அ ரிசியும், திலதமும், பதிமூன்று கடமும், மோதிரமும், குடையு ம், விசிறியும், பாதாசையும், அவசியம்தானம்செய்தல்வேண்டு ம். கரியும் பரியும், தானம்கொடுப்பின், விசேடபுண்ணியமுளதா கும். எருமையேற்றை அதிகப்பொருளோடு தானம்கொடுப்பி

ன் மிகவிசேடமாம் வெற்றிலை, பாக்கும், புஷ்பமும், தாணம்செய்யின் பமதூதர் சந்தோஷித்துச் சீவனை வருத்தார். வஸ்திரதாணம்செய்யின் காரொனக்கருத்தமேனியும், பிறையென இருகடைமில் பிறக்கும் எயிறும், செம்மபிரும், அச்சந்தருநுபமுடைய பமதூதர் சீவனுக்கு முன் கல்லுநுபத்தோடு தோன்றுவர் என்ற ருளினன். கருடபகவான் வைகுந்தநாதனைத் தொழுது, அயனரனுக்கரியோனே! அடியார்க்கெளியோனே! சீரத்தினின் று உயிர் எங்கனம் நீங்கும்? திருவாய் மலரந்தருளல வேண்டிமெனலும், சர்வாந்தரியாபியாகிய பகவான் வைனதேபா! கண்வழியாலேனும், காதுவழியாலேனும், நாசிவழியாலேனும், வாய்வழியாலேனும், மயிர்க்காலவழியாலேனும், உயிரீங்கும். ஞானிகளுக்குக்கபாலம் விண்டு உயிரீங்கும் பாபிகளுகரு அபான மார்க்கமாய்ச்செல்லும், உயிர் நீங்கியவுடன் காஷ்டம் போலச் சீரம் கிடக்கும். தேகம்பஞ்சபூதாத்மகமாகலால், பிரீதினி மண்ணிலும், அப்புப் புனலிலும், தேயு அக்கினிசீலும், வாயுகாற்றிலும், ஆகாசம் ஆகாயத்திலும், லயமாகும், காமமும், குரோதமும், லோபமும், மோகமும், மதமும்மாச்சரியமுமாகிய ஆறும், கர்மேந்திரியம் ஐந்தும், ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் சீரத்திலுதிருட்போல உறைகின்றன உயிரீங்கும்போது அவ்விந்திரியங்கள் மனத்தோடு ஒன்றுசேரும். சேதகன் கருமத்தாலேபே மறுசன்ம மடைகின்றன. பழையபீதியையோன் பொருள்சம்பாதித்து கல்லபுதுமாடக்கட்டி, அதில குடிபுகுமாறபோலப் புண்ணியும்செய்த சீவன்வாணர் முடிந்தபின்பு இந்திரியங்கள் ஐந்தும அமைந்த ஒரு திவ்னியதேகமடைகின்றன மலமூத்திரங்களும் கப பித்தங்களும் ஊனும் வசாசலமும் நரம்பும் எலும்பும் மெய்யோமித கிக்கப்படுகின்றன ஒ கருடா! சீவன்மரிக்கும்விதம் இது. மீண்டுப்பிறக்குமவிதத்தைபும் புகல்கின்றன கேண்மோ. புரம்லநபகளோடு ஸ்தம்பாகிருதிபோல இராநின்ற ஒருபெரிய நரம்புற்றதும் இந்திரியங்கள் பொருந்தியதும் காம- குரோத- லோப-மோக-மத-மாச்சரியமாகிய - உட்பகைகள் கூடியதும் காமக்குரோத)(ராகத் துவேஷங்களால் வியாபிக்கப் பட்டதும் மாயை

யோகூட்டியதுமாகிய தேகமஎல்லாப்பிராணிகளுக்கும் உறுதியாய் உளதாகும், சமஸ்தலோகங்களும் சமஸ்ததேவர்களும் தேசத்தில் இருக்கின்றனர் என்றருளினன்.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.
ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் இருவழிகளே சரணம்.

—0—

இருபதாம் அத்தியாயம்

சூதபுராணிகர்க்கைச்சாரணியவாசிகளே! கருடபகவான் பரமபதநாதனைத்தொழுது, சர்வலோகசரணியா! தோல்நரம்பு, எலும்பு, இரத்தம், மாம்சம் தலை, கை, கால், நா, நாகி, இரகசியப்பிரதேசம், நகம், மயிர், முதலியவைகளால் பரவப்பட்டு இந்திரசாமம்போலத் தோன்றுகின்ற சரீரம் எவ்வளவு முண்டாகின்றது? சாதித்தருளவேண்டும் எனலும், உலகம்பாவையும் படைத்தவனைப்படைத்த பரந்தாமன்காசியபதனயாநன்குதடாவினே. விஸ்தாரமாய்ச்செப்புகின்றோம் பயிஷ்டையானபெண்கள் நான்கு தினவரையினும் முனைக்குப்புறம்பேஇருத்தல்வேண்டும் முன்னொருகாலத்தில்தேவேந்திரன் விருத்திராக்ஷன் என்றவனைக்கொன்றமையால் அவனைப்பிரமகத்திதோஷம் பிடித்து அவ்வந்திரன் பிரமனைவணங்கி அடியேன் உறுதுயரைநீக்குதி என்றுஇரத்தலும் அப்பிரமதேவன் மகபதியைப் பிடித்தபிரமகத்திதோஷத்தைநான்குபாகமாய் பகுப்புகொண்டு ஒருபாகத்தைஸ்திரீகளுக்குக்கொடுத்து ரசவலையாகும்போது அப்பெண்கள்மாட்டிஅத்தோஷம் அணுகுபாறுபெய்ததன். ஆதலால் பயிஷ்டையாஸ்திரீயை நான்குதினவரையினும் ஒருவரும் பார்க்கவுமாகாது பார்த்தால் மகாபாவம வந்தடையும். பயிஷ்டையானவள் முதல்நாள் சண்டாள ஸ்திரீயைப்போலாவாள். இரண்டாநாள் பிரமகத்திசெய்தவனை யொப்பாவாள். மூன்றாநாள் ஆடை ஒலிப்பாளைப்போ

லாவாள். நான்காநாள் புனலாடிய பின்பு சிறிதுபரிசுத்தளாவள், ஐந்தாநாள் கிருக்கிருத்தியங்களுக்கெல்லாம் உரியளாய்ச் சுத்த ளாவள், பயிஷ்டையான ஆறாநாள் முகல்பதினெட்டுநாள் வரையிலும் உள்ள இரட்டைநாள் ஏழில்திராவில் புணர்ந்தால் புருஷப் பிரஜையுண்டாகும் ஐந்துதினமுதல் பதினெட்டுத்தினம்வரையிலுமுள்ள ஏழுஒற்றைநாளில் புணர்ந்தால், ஸ்திரிபிரஜையுண்டாகும், ஆதலால் ஆண்மகவு பெற விரும்பினவன் தன்மனைவியை இரட்டைநாளிலே பேசோததல்வேண்மம். நான்குதினத்துக்குமேல் பதினெட்டுநாள் வரையிலும், இராக்காலத்தில் இரட்டைநாளில் கருப்பம் தரித்தால் குணவாநூவும், ஐசுவரியவாநூவும், தர்மிஷ்டநூவும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபத்தி யுடையவனாகவும், புத்திறன்பிறப்பான் பயிஷ்டையான நான்குதிவசத்துக்குமேல் எட்டுநாட்டுள்ளே பெரும்பான்மை கருப்பம் தரிக்கும் ரசஸுவையான ஐந்தாநாள் ஸ்திரீகள் பாயாசம் முதலாகிய மதுரபதார்த்தங்களை யேயுண்ணுதல்வேண்மம். காரமான பதார்த்தங்களை அருந்தலாகாது ஸ்திரிபுருஷர்கள் சந்தனம் புஷ்பம் தாம்பூலமாகிய குளிர்ந்தவஸ்துக்களைத் தாரணம் செய்து கொண்மிருளிர்ந்த மெய்யினர்களாய். சித்தத்தில் அதிகமோகமுடையவர்களாய்ச் சேர்த்தல் வேண்மம், இவ்வனம் இருவரும் சேரின், சுக்கிலசோணிதங்களால் ஸ்திரிவயிற்றில் கருத்தறித்துச் சுக்கிலபாஷத்துச் சந்திரன்போல அக்கருவிருத்தியாகும் மனமதனும், மனமும், ஒத்தகாலத்தில் இருவராலும் விடப்படும் சுக்கிலசோணிதங்களில் சுக்கிலம் அறுகமாநூல் ஆண்மகவும், சோணிதம் அறுகமாநூல் பெண்மகவுப் பிறக்கும். சுக்கிலசோணிதங்களிரண்டும், ஏற்றக்குறைவின் நிச்சமமானால் அலமகவுபிறக்கும். கருத்தரிக்குமாயின் புணர்ந்த ஐந்துதிவசத்தில் கருப்பையுள் ஒருகுமிழி யுண்டாகின்றது. பதினான்குநாளில் அது சிறிது தசையால் பெருகின்றது, இருபதாநாளில் பின்னும்கிறிது தசை உண்டாகின்றது இருபத்தைந்தாநாளில் பின்னும்கிறிது புஷ்டியாகின்றது ஒருமாதத்தில் பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையுண்டாகின்றது, இரண்டா மாதத்தில் தோல் உண்டாகின்றது மூன்றாமாதத்தில் நரம்பு உண்டாகின்றது. நான்காமாதத்தில் மயிரும் புறவடிபும் உண்டாகின்றன ஐந்தாமாதத்தில் காதும், மூக்கும், மார்பும் உண்டாகின்றன. ஆறாமாதத்தில் கழுத்

தும், சிரசும் பல்லும் உண்டாகின்றன. ஏழாமாதத்தில் ஆண்மகவாயின் ஆண் குறியும், பெண்மகவாயின் பெண் குறியும் உண்டாகின்றன. எட்டாமாதத்தில் எல்லா அவயவங்களும், உண்டாக்கிச் சீவனும் பிரவேசிக்கின்றன. ஒன்பதாமாதத்தில் சீவன் சுழுமுனையென்னும் நாடியின் மூலத்திலிருந்து பூர்வசன்மகருமங்களை நினைத்துச் சன்மம் வந்ததைக் குறித்துத் துக்கித்தப் பத்தாமாதத்தில் பிறக்கின்றன.

கருடா ! பஞ்சபூநாழ்மகவாயிதேகம்பஞ்சேந்திரியங்களுற்றும், பத்துநாடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், பிராண, அபாண, வியாண, உதான, சமான, நாக, கூடாம, கிருகர, தேவதத்த, தனஞ்சய என்னும் பத்துவாய்க்களோடு கூடியும் இராபின்றது. அல்லது உம் அச்சரீரம் சுக்கிலம், எலும்பு, நீர், மயிர், அரத்தம் என்னும் ஆறு கோசமுடையதாகியும் இராபின்றது. நரம்புகளினால் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஸ்தூலசரீரத்தில் தோலும் எலும்பும் மயிரும் மாம்சமும் உசிரும், பிரிதிவினது குணமாகின்றன. வாயில் உண்டாகின்ற நீர் மழத்திரமும், சுக்கிலமும், ஊநீரும் புண்ணீரும், அப்புவிபினது குணமாகின்றன. பசியும் தாகமும்- நித்திரையும் சோம்பலும் கரத்தியும் தேயுவினது குணமாகின்றன. இச்சையும்-கோபமும்- வெட்கமும்- பபமும்- கோபமும்- அவகுமிவகுமோமெதலும்- சுழலுதலும் கைகாலமடங்குதலும். நீட்டுதலும் ஒருவினை செய்யாமலே யிருத்தலும், வாயுவினது குணமாகின்றன. சப்பதமும் எண்ணமும் கேள்வியும்- கம்பிரமும்- சத்தியமும்- ஆகாயத்தினது குணமாகின்றன. காதும்- கண்ணும்- மூக்கும்- நாவும் தொக்கு மாகிய ஐந்தும் ஞானேந்திரியங்களாகும், இடைபிங்கலை-சுழுமுனை-என்னும் மூன்று பெரிய நாடிகளும், கார்தாடி- கஜசிம்மை- பூழை- யச்சு- அலாபு- குரு- விசாகினி என்னும் ஏழு நாடிகளும் சரீரத்தி னு முக்கிய நாடிகளாகின்றன. ஜீவன் உண்ணும் போது முதலியவற்றை மேற் சொன்ன வாயுவே அந்தந்த இடங்களில் சேர்க்கின்ற வயிற்றில் அக்கினிக்கு மேல் புனலும் அப்புனலுக்கு மேல் அன்னமும் இருக்கின்றன, அவ்வக்கினியை வாயு ஊதி விருத்தி செய்யா நின்றது.

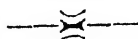
சரீரமானது முன்றரைக்கோடி ரோமங்களும் முப்பத்திரண்டுபற்களும் இருபத்து உகிர்களும், இருபத்தேழு கோடி தலைமயிர்களும்,

ஆபிரம்பலம் தசையும், ஆறுபலம் இரத்தமும், பத்துப்பலம்மே
தகம் பத்துப்பலம்தொக்கும். பன்னிரண்டிபலம்மச்சையும் மூன்
றுபலம்முக்கிய இரத்தமும-சபரமும மலமும-மூத்திரமும-கூடிமு
டிந்திராநின்றது- அண்டத்தி லுள்ளவையெல்லாம் தேகத்திலி
ருக்கின்றன உள்ளங்கால அதலமென்றும், கண்ணக்கால்விதலமெ
ன்றும் முழந்தாள் சுதலமென்றும், அதற்குமேல் நிதலமென்றும்,
ஊருதலாதலமென்றும் முக்யம் ரசாதலமென்றும், இடைபாதா
ளமென்றும், காபிழலோகமென்றும், வயிறுபுவர்லோகமென்றும்,
இருதயம் சுவர்க்கலோகமென்றும், தோள்மேலோக மென்றும்,
முகம் ஜ்ஞலோகமென்றும், நெற்றிதபோலோக மென்றும்,
சிரசுசத்தியலோகமென்றும், சொல்லப்படும, திரிகோணம் மேரு
நிரியென்றுமேழ்க்கோணமமந்தரபருவதமென்றும், அக்கோண
த்துக்கு வலப்பக்கம் கைலாய மென்றும், இடப்பக்கம் இமாசல
மென்றும், மேற்பாகம் நிரோதபருவத மென்றும், தென்பாகம்
கந்தமாதனமென்றும் இடது உள்ளங்கையிலுள்ள ரேசைவருண
பருவதமென்றும் சொல்லப்படும லுமபு நாவலம், தீவுஎன்றும்,
மேதச சாகத்தீவு என்றும், தசைகுரைத்தீவு என்றும், நாமபு
கிரௌஞ்சத்தீவு என்றும், தொக்குசாட்மலித்தீவு என்றும் மயித்
திரள் பிட்சத்தீவு என்றும், உகாபுஷ்கரத்தீவு என்றும், ரொஸை
ப்படும, மூத்திரம் உப்புவேலையென்றும், நீர்பாற்கடலென்றும்
கபம்சுராசிந்துவென்றும், மசைசெய்ச்சமுத்திரமென்றும், வாய்
நீர் கருப்பங்கடலென்றும், இரத்தம் தயிலேயென்றும்,
வாயிலுண்டாகும மதுரப்புனல்சுத்தோதகசிந்துவென்றும் ரொ
ல்லப்படும, சரீரத்திலிருண்டு சக்கரங்களுள் அவற்றில் நாதசக்
கரத்தில்குரியனும், பிந்துசக்கரத்தில்சந்திரனும் நேத்திரங்களி
ல் அங்காரகனும், இருதயத்தில் புதனும் வாக்கில்சுரகுருவும்சு
க்கிலத்தில்சுக்கிரனும், நாபியில்சனியும், முகத்தில் மாகுவும், கா
லில்கேதுவும். இருக்கின்றனர் ஏ கருடா ! மனிதனுடைய சரீர
த்திலே பகிளுன்குலோகங்களும், சப்தகுலசலங்களும், தீவுகளு
ம், நவக்கிரகங்களும், இரானின்ற வகையைச் சொன்னோம் சிவன்
கருப்பவாசமசெய்யுமபோதுதானே அச்சீவனுக்கு ஆயுசு இவ்வள
வென்றும். இன்னவிதத்தை இவ்வளவென்றும். பேசுகமுமயோ

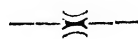
கமும்இவ்வளவெனவும், இன்னசாலத்தில் இன்னவிதமாய்மரண முண்டாகத்தக்கதென்றும், பூரவசருமததை யனுசரித்து, பிரம ன்னிகுககின்றனன். ஆகையாலே நொகாயுளம் ௨ யர்ந்தனித்தகை யும்- போகமும்- யோகமும்- மற்றபாலும், மறுசன்மத்தில் ஒருவ கெய்தும் பொருட்டிச் சீவன்நற்கருமங்கள் செய்தல்வேண்டுமெ ன்று சாஸ்திரம் சாற்றுகின்றது சீவனபூர்வசன்மத்தில் செய்தக ருமபலனையே மறுசன்மத்தில் அடைகின்றனன் என்பதில் ஐய ப்பாடுகிறதும் இலது கருடா! உலகநன்மையின்பொருட்டி நின் க்குயாவும் புகன்றோம். இன்னுமவினவுவ துளதேல் அதனையும் செப்புகின்றோம் என்று திருவாய்மலர் தருகின்றன்.

இருபதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இருபத்தொன்றாம் அத்தியாயம்

ருதர்சொனகாதிமகருஷிகளேநாககி, ஸ்ரீஹரிதாசர்களுள் பகவான் இவ்வளம் செப்பலுமனே தவுலுவலுமிப சருடபகவான் கண்ணனேத்தொழுது, ாசர்வசவாமி! யம்புரிபாண்டையது? அப் புரிசுருசசெல்லுமமாகத்தின் பெற்றிமையை அடியேனுக்கு நி ண்டும் விஸ்தாரமாய்ச் சாதித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தி த்தலும், அபனரனுக்கரிய எம்பிரான். கலுழினைப்பார்த்து, வை னதேயா! முன்னமே அதன்பெற்றிமையை நவின்றிருக்கின்றோ ம, நீவினவினமைபால். எஞ்சியவற்றைஇப்போதுபுகலுகின்றோ ம, கேட்டிடிமன்புரிக்குச் செல்லும்மார்க்கத்தில் செபாகம் உறுக கிவிட்ட செம்புபோலக் காந்திக்கொண்டிரா நின்றன. செபாகம் அண்டை முன்களாலும், திக்கொள்ளிகளாலும், நிறைந்திராநி ன்றனலெபாதத்தில் பொறுக்கவொண்ணாகுளிர்இரானின்றது! பூலோகத்திற்கும் யமலோகத்திற்கும், என்பத்தாராயிரங் கா த வழியுளவதன்றுமுன்னமே சொன்னோமே! அத்தனை காதவழி

பிழலும், பாபமசெய்த சீவனுக்கு மரத்தினிழலும். பருகநீரும், கி
 நிதுகிடைக்கா பாபிளூருக்கு யமலோகமும் அதற்குச்செல்லும்
 மார்க்கமும்மிக்கொடுமையாகவே இரவின்ன ஓ கருடா! இனி
 யமலோகத்தின் தன்மையைச்சொல்லுகின்றோம். தென்திசைக்
 கும, நிருதிதிசைக்கும, நமிவிலயம்புரி வச்சிரமயமாயும், தேவர்
 அசுரர்முதலியோரால் கிதைக்கத்தகாததாயும்இராவின்றது. அ
 ப்பட்டணத்து நதிசதுரமாய் நூறுயோசனை விஸ்தாரமுள்ளதா
 யும், இருபத்தைந்துயோசனையுபர முள்ளதாயும், அநேகசாளா
 வகள் உடையதாயும், துகிற்கொடிகளாலும், முத்துக்கோவைவ
 ளாலும், தோரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டதாயும், சுவர்
 ணம்யமாயும், தர்மராசனுடைய அரண்மனை இருக்கின்றது. அந்
 த அரண்மனையுள் பத்துயோசனை அகல நீளமுள்ளதாயும், அ
 நேக ஆபிரம வைரத் தூண்கள் உற்றதாயும் சைத்தியச் செளரப்
 பிப முள்ள மென்காற்று இயங்குவதாயும் எப்போதும்ஆடலும்
 பாடலும் உடையதாயும்ஒருதில்லியமண்டபம் இராவின்றது, அ
 மமண்டபத்தில் தூதர்கள் கரமகுவித்து ஒப்புறமிற்கவும்ரோக
 ங்களெல்லாம் கோரரூபத்தோடி அவ்வாறே ஒருபுடைநிற்கவும்
 உண்டவாஅஞ்சுபடியாகிய ரூபத்தோடும்உவப்போடும்சமன்வி
 ற்றிருக்கின்றனன். அவன் வீற்றிருக்கும் அமமண்டபத்தின் ப
 க்கத்தில்இருபத்தைந்து யோசனையகல நீளமும் பத்துயோசனை
 உயரமும் உள்ளதாய் பல்விதஅலங்காரமுடையதாய் சித்திர கு
 ப்த னுடைய அரண்மனை யிருக்கின்றது. அந்தமனையில் ஒருதி
 வனியமண்டபத்தில் சித்திரக்குப்தன் வீற்றிருந்து சமஸ்தசீவர்
 கள் செய்யுமபாபபுண்ணியங்களைச் சிறிதும் விடாமல்கணக் கெ
 முது கின்றான் அவன்எழுதுவதில் சிறிதும்பிசுகும் உண்டாகாது
 அசசித்திரகுப்தனுடைய அரண்மனைக்குக் சீழ்ப்புறத்தல்ல ச
 ரத்துக்கும, தென் பக்கத்தில் சூலையோடி வசூரிக்கும், மேற்பக்
 கத்தில் காலபாசத்தோடி அசீர்ணத்துக்கும், அருகிக்கும், வட
 பக்கத்தில்வழிற்றுவலிக்கும், வடகிழக்கில்தலைவலிக்கும், தென்
 கிழக்கில் மயக்கத்துக்கும் தென் மேற்கில் அதிசாரத்துக்கும்,
 வட மேற்கில் சன்னிக்கும் கிருசங்கள்இருக்கின்றன. அந்தரே
 கவக ளெல்லாம் யமனுடைய உத்தறவை எதிர் பார்த்துக் கொ
 ண்டி அமமனைகளில் வொக்கின்றன.

ஏ கருடா! அவ்மமலுடைய அரண்மனைக்குத் தென்பக்கத்தில் பாபம்செய்தசேதநர்களைத் தூதர்கள் பலவிதமாய் இம் சிககின்றார்கள் சிலசீவரை உலக்கையால் புடைக்கின்றனர். சிலரை ஆயுதங்களினால் சிதைக்கின்றனர். சிலரைச்சூரிகையாலசீவுகின்றனர். சிலரைச்செக்கில்போட்டு அரைக்கின்றனர் சிலரை இருப்புச் சலாகையிற் கோத்துப்பெருந்தழலில் வாட்டுகின்றனர். வைனதேயா! ஒரு ஆண்பாவையும், ஒரு பெண்பாவையும், செய்பிலுச்செய்யப்பட்டு அக்கிரியால் எப்போதும் தப்பாமாயிருக்கின்றன. தூதர்களபரஸ்திரீ கமனமரெய்த சீவர்களைநோக்கிப் பாபிகள் () தருமமும் மானமும் பாராமுட்பிறர்மனையியாப் புணர்ந்ததற்குவந்தபயன் இஃதெனது அத்தட்டிச்சொல்லி அப்பெண்பாவையோடு ஒன்றுசேர்ப்பர் பரபுருஷனோடு சேர்ந்தஸ்திரிகளையும், அவ்வாண்பாவையோடு அங்நனமேசேர்ப்பா விந்தை புத்திரா? புருஷன் தனதுஸ்விரீயை யன்றிப்பரஸ்திரீயைப் புணர்வதற்கும், ஸ்திரீ தனது புருஷனைப் பரிப்பரபுருஷனைக்கூடுவதற்கும், யமலோகத்தில் உளதாகியதண்டனையைப்பாராய் இங்கனமகொடிய தண்டனையுள தாயிருக்கவும், ஸ்திரீபுருஷர்களில் நல்லொழுக்கத்தில் நிற்போகைகண்டால் அரிதாயிருக்கின்றதே. சிலரைக்கருமபைப்போல ஆலையில் கொடுக்கின்றார்கள் சிலரைநகங்களில் தள்ளிப்பாதாளங்காறும் அழுத்துகின்றார்கள்சுடன்வாங்கி மீண்டும் கொடாதசீவரைக்கொடுத்தவனுக்குகடனைக்கொடாமல், வண்கண்மைபேசினீரே என்றுமுனிந்துபுடைக்கின்றனர். பாபிசுள்படுத்துயரை விரித்துச் சொல்லுதலால் பயன்என்ன? இன்னுன் தருமிஷ்டன், இன்னுன் அத்தருமிஷ்டன், இன்னுன்சுவர்க்கமபுகுகின்றவன் இன்னுன் நிரையமபுகுகின்றவன் என்று அவரவர் ஒழுக்கத்தாலே உணரலாகுமே. தருமம் செய்தவனே சுவர்க்கமபுகுவானென்பது திண்ணமாகலாயாவரும் தருமமே செய்தல்வேண்டும் என்றுகூறிப்பின்னும் அருளுகின்றனன்

இருபத்தொன்றாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

சூதர் மகாமுனிவர்களே! கேண்மின் அகாரவாச்சின்வேத
 வருவனைப்பார்த்துக் கருடா! நிலதருமங்களைச் சொல்லுகின்றம
 கேண்மோ மானிடர்கிருதயுகத்தில் மாதவம் செய்தல் உத்தம
 மாயது திரேதாயுகத்தில் கியானம்செய்தல் உத்தமமாயது. து
 வாபயுகத்தில் யாகாதிகள்செய்தல் உத்தமமாயது. கலியுகத்தி
 ல் தானம்செய்தலே உத்தமமாயது இல்லறத்தி லிருக்கின்றவ
 னுக்கு எந்தபுகழ்களிலும் யாகாதி கருமங்கள் செய்தலும, கோ
 மில் குளங்கள் சத்திரம்-தோட்டமுதலியவற்றை உண்டாக்கித்
 தருமம்செய்தலும் அதிபாராதனம் செய்தலுமே உரியவா
 ரும் இல்லறத்திலிருக்கின்றவன் தனது தாயாதிகளில் யாதேனு
 ம மரித்தால் அவனைக்குறித்துத் தருப்பணம் செய்தல்வேண்டு
 ம மாய்ந்தவன் அப்புனைப்பெற்று மகிழ்கின்றான். மூன்று சி
 றுகர்களை கயிற்றினுல்கட்டி நார்ச்சந்தியில் இறந்ததினாழ்தல் மூ
 ன்றுநாள் இரவில் எரிதல்வேண்டும். சஞ்சயனம்செய்தபின்பு தா
 யத்தார் எல்லாரும்மாண்டவனுக்குத் தருப்பணம்செய்தல்வே
 ண்டும். முதலமுதலாவருணத்தாராகிய பிரம்-சூத்திரிய-வை
 ச்பருக்குச் சூத்திரன் தருப்பணசெய்யலாம் பிர்மாஷத்தியருக்
 கு வைசியன்செய்யலாம். சூத்திரியன் பிராமணனுக்குச் செய
 யலாம் பிராமணன் தன்மாபோர்கூன்றி மற்றகுலத்தாருக்குள்ளு
 னும்செய்யலாகாது, சூத்திரசுவத்தோடு பிராமணன்சுதிதாட்டிக்
 குப்போனால், அப்பாப்பாளுக்கு மூன்று நாளைக்கு ஆரௌச
 முண்டு, மூன்றுநாள் சுழிந்தபின்னர் அவ்விப்பிரமன் காவேரி
 ஸ்நானம்செய்து சூத்திரனாவேண்டும். மாய்ந்தவனுக்குக் கரு
 மம் செய்கின்றவன் பஞ்சணையில் சயனிக்கலாகாது இரந்தவனு
 டைய நற்குணங்களை எப்போதும் மிகுத்துரைத்தல்வேண்டும்.
 யமனைக்குறித்தும் ஸ்தோத்திரம்செய்தல்வேண்டும். பத்துநாட்
 களில்போடப்படும் பிண்டங்களாலே துஞ்சினவனுக்குச்சரிமு
 ண்டாகின்றமையால், பத்துநாட்கிரிபையும்தவிர்த்துசெய்தல்வே
 ண்டும். பத்துநாட்கிரிபை செய்யாவிடின் மாய்ந்தவன் சரிம

பெறாமல்வருந்துவன். தனுவேத முணர்ந்த ஒருவில்லாளன் குறிவைத்து வாளியெய்வானேல், அவ்வாளி அக்குறியில்பிழையாது தைக்குமாறுபோலக் கலைகளுணர்ந்த சற்புத்திரன், மரித்த தாய்தந்தையரைக்குறித்துச் செய்யும் கருமபலன் அவரைத்தன் ராமல் அடையும், மறித்தசேவன் மூன்றுநாள் நீரிலும், மூன்றுநாள் அகசினியிலும், மூன்றுநாள் ஆகாயத்திலும், ஒருநாள் கிருகத்திலும், வசிப்பன். முதல்நாளிலும், மூன்றுநாளிலும், ஐந்தாநாளிலும், ஏழாநாளிலும், ஒன்பதாநாளிலும், பதினொன்றுநாளிலும், நவசிராத்தம்செய்தல்வேண்டும். முதல்நாளில் எந்த இடத்தில் தருப்பணமுதலியவைசெய்யப்பட்டனவோ அந்த இடத்தில்தானே பத்துநாளும் செய்தல்வேண்டும். பிரம ஸுத்திரியவையி ரூத்திரரில் எக்குலத்தாருக்கு எத்தனைநாள் ஆசௌசம் விதிக்கப்பட்டதோ அத்தனை நாளும், பின்னதருப்பணம் அடியெய்தல்வேண்டும். எந்தத்திதியில் மரிக்கின்றனோ? அந்தத்திதியில் மாசுகம் செய்தல்வேண்டும். பதினொன்றுநாள் பல காரத்தோடு சோறமைத்து நாற்சந்தியில் கொட்டி, ஸ்நானம் செய்தல்வேண்டும். அதிகவருத்தப்பட்டி ஒருவன் மரிப்பனேல் அவனைக் குறித்து பகோதிஷ்ட சிராத்தம் விசேஷமாய்ச் செய்யப்படுமாயின் அவன் வருத்தம்நீங்கி இன்புருவன், அந்த பகோதிஷ்ட சிராத்தம் ஸுத்திரியன் பன்னிரண்டாநாளிலும், வைசியன் பதினைந்தாநாளிலும் செய்தல்வேண்டும். தாய்தந்தையர் மரிப்பினும், மகவு பிறப்பினும் ரூத்திர குலத்தாருக்கு ஒரு மாதம் வரையினும் ஆசௌசம் உண்டு அபாயாதம் உளதென பதம் ஒருபட்சமுண்டு. ரூத்திரன் பதினைந்தாநாளுக்கு அப்புறம் ஏகோதிஷ்டம் செய்தல்வேண்டும். ஒருவன் மரித்தால் பத்துநாள் தீட்டுடைய அவனுடைய தாயத்தான சருமம் முடிந்தபின்பு மூன்று மாதத்திற்குட்பட்டி எப்போது கேட்பினும் அத்தாயத்தானுக்கு மூன்றுநினைம் சூதம் உண்டு. மூன்றுமாதத்திற்குமேல் ஆறுமாதத்திற்குட்பட்டிக் கேட்பனேல்தொண்ணூரு நாழிகையுண்டு. ஆறுமாதத்திற்குமேல் ஒரு வருஷத்திற்குள் கேட்பனேல் ஒருநினைமாதிரம்உண்டு. வருடம் முடிந்தபின்பு கேட்பனேல் கேட்ட உடனே ஸ்நானம்மாத்திரம் செய்தல்வேண்டும், இவ்விதி எல்லா வருணங்களுக்கும்பொதுவாகும்.

வீராயக ? சம்யாதானம் செய்ய வேண்டுமென்று, முன்னமே ஓதினோபே ? எந்தப்புருஷனும் அத்தானத்தைத் தனதுகையா லேயேசெய்தல் வேண்டும். நல்லமறத்தில் கட்டிச்செய்து சொன் த்தாலும், வெள்ளியாலும் பூண்கள்கட்டி, முத்துமாலைகளாலு ம், நறுமலர்த்தொடையல்களாலும், அக்கட்டிலை அலங்கரித்தப் பாயல்விரித்துத் தீபமும். சந்தனமும்- புஷ்பமும்-தாம்பூலமும் பின்னும் நறுநாற்றமுடைய மற்றையவும், நீருடன்செம்புஸ்தா லியும், அலங்காரார்த்தபாயும், லீலார்த்தமாயும்ஸ்கிரிபுருஷர்களு க்கு வேண்டியவும், அக்கட்டிலில்வைத்து நவக்கிரங்களைப் பூசி த்துச்சிவன்முதலாகிய தேவர்களும் பார்வதிமுதலாகியதேவஸ் திரிகளும், லட்சுமிநாராயணனும் இந்தச்சம்யாதானத்தால் திரு ப்தியடைதல் வேண்டுமென்று சொல்லி, யோக்கிபநாயும், குசி ப்பியாயுமுள்ள உபாத்தியாயனுக்குத் தானம்செய்து அவனை வ லம்வந்து தண்டம்சமர்ப்பித்தல் வேண்டும் என்றருவினன்.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசாகள் திருவடிகளே சரணம்,

இருபத்திமுனரும் அத்தியாயம்

சூதபுராணிகர் மாதவங்களை நோக்கிமுனிசிரேஷ்டர்களே ! கேண்டின். பின்னாப்பெரிய திருவடி புராரிவணங்கும் முராரி யைத்தொழுது ஸ்ரீசர்வேசா ! தாயைப்பெற்றவனும்அவனைப்பெ ற்றவனும் அவனைப்பெற்றவனும், தந்தையைப்பெற்றவனும், அ வனைப்பெற்றவனும் அவனைப்பெற்றவனும், உயிரோடி. ருக்குங் கால் தாயேனும் தந்தையேனும் இறப்பின், புத்திரன் எங்ஙம் பி ண்டம் சேர்த்தலவேண்டும், நவின்றருளுக வெனலும், ஸ்ரீதாம ர்த்தி வைனதேயா ! தாய் தலைமுறையிலும், தந்தை கலைமுறை யிலும், உயிரோடிருப்பவர்களுக்கு மேலேமூன்று தலைமுறைப்

பிதிரர்கள் பிண்டத்தோடி இறந்தவா பிண்டத்தைச் சேர்த்தல் வேண்டும். பிண்டமுண்ணுப்பிதிரர் மூன்றுபேர் தியாசகர் மூன்றுபேர், லேபகா மூன்றுபேர் பிண்டம்போகும் பந்தியில் வருவோன் ஒருவன் இங்ஙனம் தந்தைமரபில் பத்துப்பேர்களும், தாயமரபில் பத்துப்பேர்களும் உளா ஒருவன்மரித்துப்பிதிரரோடு போர்க்கலும், நான்காட்பாட்டன, முதல் தியாசகனாகின்றான் மூன்றாம் லேபகன் பந்தியில் வருவானாகின்றான் பந்தியில் வருவோன், வாராமல ஒழிக்கி ஒன்பத்திரன் சிராத்தம் செய்பினதற்கை சந்தோஷித்து அபித்திரனுக்குப் புத்திரன் கொடுக்கின்றான். பாட்டன்கோ முதலிய பொருள்கள்கொடுக்கின்றான் சிராத்தம்செய்தலில் பிதிராகுத் திருப்தியுண்டாத லன்னிச்செய்கின்றவனுக்கும் மிக்க பலனாகுது. அவிட்டம் முதல்ரேவதிவரைபிலுள்ள ஐந்து நாட்கள் கிரேஷ்டமானவையல்ல. அவ்வைந்து நட்சத்திரங்களில் மரிக்கின்றவனுக்கு உடனே சமஸ்காரமுதலிப கிருத்தியங்கள் செய்யலாகா. அந்த நட்சத்திரங்கள் கழிந்தபின்பேசெய்தல்வேண்டும் இவ்விதியை ஒருபக்ஷமாகக்கொள்க. உயிர் நீங்கியபின்பு தேகத்தைவைத்திருக்கசிறிதும் அமையாதாகலால், உடனே சமஸ்காரம்செய்தலேவேண்டும். தனிஷ்டா பஞ்சகத்தில் இறந்த தோஷிவர்த்தியின் பொருட்டுச் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி சிலநாளும் அதிகமாய்ச்செய்தல்வேண்டும். மேற்கொன்ன ஐந்துநட்சத்திரங்களிலும், இறந்தவர் நற்கதியடையார். ஆதலால் எள்ளுகோவும் இரணயமுடசெய்யும், தான்கொடுத்தல்வேண்டும் தனிஷ்டாபஞ்சகத்தில் மாய்ந்தவருக்குச்சாஸ்திரம்சொல்லியபடி செய்யாவிடின்ரும்கூடும்செய்யும் கருத்தா துன்பமடையவன் பிரேதத்தை யுத்தேசித்துச்செய்யப்படும் சிராத்தத்தில், பிராமணர் ஆசீர்வதித்தலும்; அன்னவர் ஷேஷம்கொருதலும் இரட்டைக் குசையும் பணவமும் ஒழும் எச்சிலைநாய் நுகரலாகாதென்றிதியும் சேஷத்தையுண்ணலும், விகாரமும் ஸ்வதாக என்கிறசங்கமும், பிதிராசப்தமும் உடன் சொல்லுதலும் ஆவாகனமும் நமஸ்காரமும் எல்லைவரையில் பின்சொல்லுதலும், வலமவருதலும் சம்பிரதாயப்படிபுண்டரம் தரித்தலும், அக்கினியில்பூர்ணகுதிசெய்தலும், ஏகோதிஷ்டமும் ஆகியபதினெட்டும் வேண்டு

வதில்லை. அறியாமல் இவற்றைச் செய்தவன் நரகம்எய்துவன் ஓகருடாமரித்தவுடனே கால்கைகளைக் கட்டல்வேண்டும் உறவினரொலலாரும் சுவத்தண்டையிலேயிருத்தல்வேண்டும். ஒருகிராமத்தில் சவம்கிடந்தால் அதுதகனம் செய்யப்படும்வனாயினும், அக்கிராமத்தில் உள்ளயாவரும் சோறும், நீரும உண்ணலாகாது சோறும் நீருமண்டால் மாம்சமுண்டதோஷமும், இரத்தம் பருகினதோஷம் அடைவர். தாமபூலதாரணம் செய்யக்கூடாது. தந்தசத்தியும் செய்யலாகாது இரவிலினை வகிடந்தால் ஸ்திரீ புருஷர் புணரலாகாது என்றருளினன்.

இருபத்துமூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராம தாசர்கள் திருவடிசுளே சாணம்.

—0—

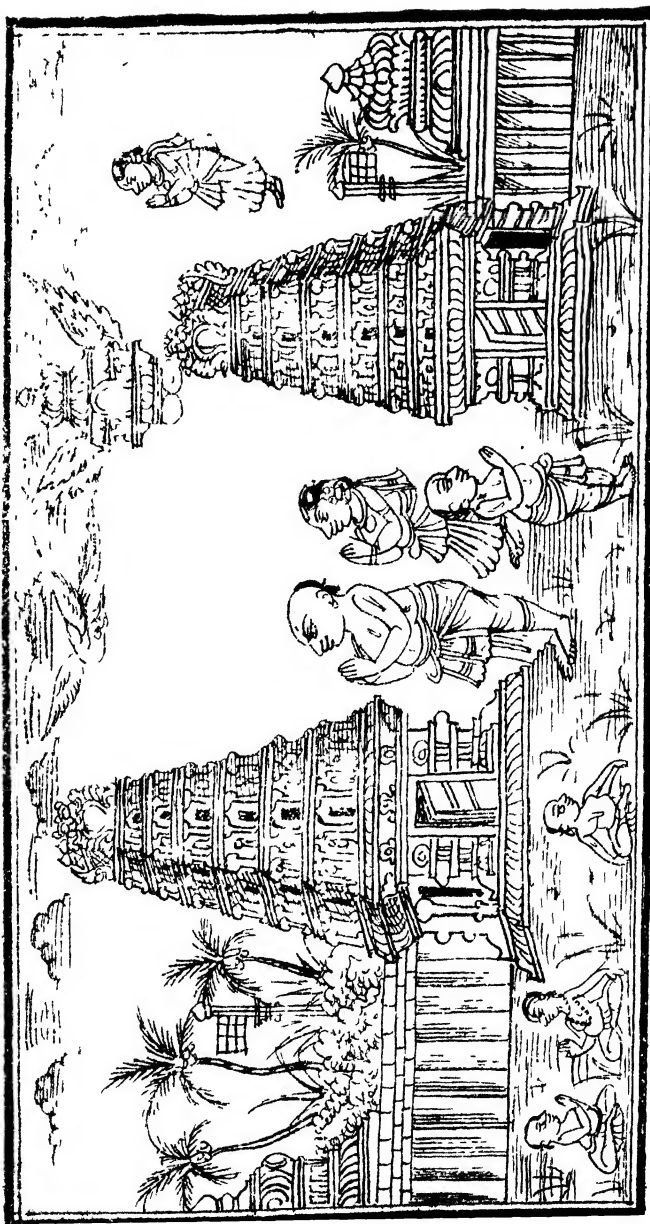
இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீவேதவியாசா மாணாக்கர்நைமிசாரணியவாசிகளே! கருடபகவான் மறைமுதலியைத்தொழுது எந்தையே? பிராயோபவேசம்செய்தல் பாதுகாரணத்தால் சிகோஷ்டமாயது? பிறநதுவளாந்துவாழ்ந்தமனையை நீக்கிப்புண்ணியட் சேததீர்த்துக்குப்போய், அவ்விடத்தில் மரித்தால் அதற்குப்பயன்யாது? தீர்த்தயாத்தினை செய்யப்பூரப்பட்டு மார்க்கத்தில் மாய்வனேல், அவனுக்குபலன் என்னை? நாளெல்லாம் தீர்த்தயாத்தினை செய்கின்றவனுக்குப் பலன் என்னை? சந்தியாசச்சிரமம் பெற்றோன் அவ்வாச்சிரமத்துக்குறிய ஒழுக்கத்தினின்று தவறுவனேல் எக்கதியடைவன்? இவற்றையெல்லாம் சனிஸ்தாரமாய்ச் சாற்றியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தலும், பரமபதி வைணதேயா? பாவநெருவன் ஆகார வியவ காரம ஒன்றும் செய்யாமல், நியமத்தோமி தருப்பசயனம் செய்து ஏம்மைத்தியானித்தவாரே மரிக்க

கின்றானே? அவன் நம்முலகு சராவன். அதனிலே அப்பிராயோபவேசம் ஏற்றமுடைய தாயிற்று ஒருவன் பிராயோபவேசம் செய்த நாள் எத்தனையோ? அத்தனை நாள் களுக்கு ம், நாளொன்றுக்கு ஒருயாகபலன் அவனுக்கு உண்டாகும் மகாரோகங்களால் வந்தப்பட்டி இனி உயிர் வாழ்க்கை வேண்டி வதிலையென்று பிராயோபவேசம் செய்து யெம்மைத் திபானித்து மரிக்கின்றவனும், நல்லுலகையடைவன் மரிப்பதற்குப் பிராயோபவேசம் செய்து விடவில்லாமல் இவ்வாழ்க்கைபெரிந்தும் புலானேல். அவன் பிராமணாழ்வமாய்ப் பிராயச்சித்தங்கள் செய்துகொண்டு பின்பு தருமமாகத்திலே ஒழுநுதல்வேண்டும். சந்திராசம செய்துகொண்டு நியமத்தோடிருந்த மரித்தவனுக்கு அவன் அவ்வாசரிமம் பெற்றநாளமுதல் மரித்ததினவரையிலுமுள்ள நாள்களுக்கு நாளொன்றுக்கு இரண்டியாகபலன் உண்டாகும் பிணியால் துன்பப்பட்டு மரணமால் அடித்துத் தென்று எண்ணிச் சந்திராச சாச்சரிமம் பெற்றுப்பின்பு பிணிரீங்கிப்பிணைத்து இவ்வாழ்க்கையில் உடன்படுவனேல் அவன் மகாரோகம் அடைவான். அவனினும் பாபி யொருவனும் இவன். அவனைப் பொருவார் பார்க்கலுமாகாது மனைமனைவிமககள் முதலியோரை நெடுங்காலப்பிரிந்து, நெடுநூரம் சென்று திர்த்தயாத்திரை செய்கின்றவனுக்குப் பிரமாதிகேவரெல்லாரும் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கின்றனர் திவ்யதேசயாத்திரையை உத்தேசித்துச் சென்று விதிபால வழியில் மரிப்பனேல், அவன் சுவாககம்புகுவான் சந்திபாசிகளையும், யாத்திரை செய்வோர்களையும், தேவரெல்லாரும் காப்பாற்றுகின்றனா. விசேஷமாய் விஷ்ணுகணங்களே அவர்களைக் காக்கின்றார்கள். மரிக்கவேண்டுமென்றே புண்ணியசேஷத்திரத்தில் நெடுங்காலம்வசித்துச் சிறிது தீவினையால், வேரிடத்திலு மரிப்பனேல், அவன் மதுசன்மத்தில் காவேரிதிரத்தில் வைகி பிராமணகுலத்திற் சாவசாஸ்திர சம்பன்னராய நல்லொழுக்க முடையவனாய்ப் பகவத்பாகவத ஆசாரியபக்தியுடையவனாய்ப் பிறந்து, இறுதியில் நல்லுலகடைவன். இன்னசேஷத்திரம்போய் அதிலே மரிப்பேன் என்றும். அதில் மரிக்காமல் மீளேனென்றும், அறங்கரைநாவின் நான்மறைமுற்றிய அந்தணர் சந்தியில் சங்கற்பம் செய்துகொண்டு

சென்றவன்மிண்டும் மனைக்கண் வருவானேல், அவன் மகாபாபி ஆவன். அவனும் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும் மரணகாலம் அளித்தநாயது என்பதைபறித்து விஷ்ணுமேஷத்திரங்குளில் மரிக்கவேண்டுமென்று யாவன்நடக்கின்றானே! அவன்நடக்கும் அடிகளுக்கெல்லாம், அடியொன்றுக்கு ஒருகோதான பலன் அடைவன் எக்காரணத்தினாலேனும் அங்ஙனம்சென்றவன் திருப்பிவருவானேல் அவன்நடந்த அடிகளுக்கு அடியொன்றுக்கு ஒரு கோவைக்கொன்ற தோஷம் அடைவன்கிருகத்திலுந்ருவன் செய்கின்றபாபங்கள் துவளியதேசங்குளில்பகவத்பாகவதசேவையாலும் தீர்த்தப்பிரசாதங்களாலும் நிவர்த்தியாகும்மேஷத்திரங்குளில்செய்யும் பாபம் எவற்றாலும்எந்நாளும் நிவர்த்தியாகா.

கருடா! அந்நியனுக்கு உதவிபுரிதலினும் தனது தாய்தந்தையருக்கும் உடன் பிறந்தாளுக்கும் உடன்பிறந்தானுக்கும்வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தலவிசேடமாம், புத்திரன்தந்தைக்குப் பொருளமுதலியவைகொடுத்தால்உத்தமபிராமணனுக்குக் கொடுத்ததால் உளகாகும் புண்ணியத்தினும் நூறுபங்குஅதிகம் புண்ணியம்பெறுவன் தாய்க்குக்கொடுத்தால் ஆயிரம்பங்குஅதிகம்பெருவன்சகோதரிக்குக்கொடுத்தால் லட்சம்பங்கு அதிகமாய்துவன். சகோதரனுக்குக் கொடுத்தால்புண்ணியத்துக்குக் கணக்கேயில்லை, வருஷத்தான் பெற்றபொருளைநல்லநிதியாகம்செய்தல்வேண்டும்யாவன்இறத்தலைமறந்து, நிலையிலாதசரிதத்தைப் போஷித்து ஆடையாபரணங்களால் அதனையலங்கரித்துசமுசாரசாகரத்திலேயே முழுகுகின்றானே! அவனைப் பார்த்து இச்சீவன் திறன இங்ஙன்மோ மானிடசன்மம்பெற்றும், கருமத்தால்இவன்நமது கைப்படுவோனே யானானென்றுயமன்சிநிக்கின்றான் ஒருத்திரா புருஷனைச் சேர்ந்து பெற்றமகவை அவன் ஆழடையான் விடுத்து மடியில்வைத்துக் கொஞ்சிக் குலாவும்போது இக்குழந்தையை இவனோபெற்றான் நம்மைப்புணர்ந்துபெற்றவன் வேறொருவனாயிருக்க, அஃதுணராமல், இவன்தான் பெற்றான் போலவும் தனக்குறிபது போலவும் கொண்டாடு கின்றானே என்று நினைந்துக் கணவன் குழந்தையோடு குலாவுதலைக்கண்டு மகிழ்வானெனஎண்ணுமாறு இதம்பிதுக்கி நகைபிரிபும் கள்ளமா

(காசிசுருதிமூலம்)

துபோல பூதேவி யானவள் அளவற்ற நிலையும், கொள்ளக் குறையா நிதியையும் அடைந்தும் தான் உடாது உண்ணாது, பிறர்க்குக் கொடாதும் பொருளீட்டி வைக்கும் முழுமகினைப் பார்த்து இவனுக்கே யாமுரிபேமோ? அஃதுணராதானது எனது என்கின்றனே என்றுவாயாரச்சிறிப்பாள். பூட்டியும் மற்றபொருளும் ஒருவனுக்கே உரியவோ? நமது நமது எனது பிதற்றித்திடுநதோ ரெல்லாரும் இவ்வுதியில் நீத்தேகினரே என்று நல்லாற்றில் ஒழுக்கியிருக்கருக்கு உதவி செய்து பூதானம் செய்கின்றவனைப் புன்மகள் நம்மாளுடையான நல்லன். அவனும் நாம் சத்பிராமணன் கையில்கோடுக்கப்பட்டோமேயென்று உவககின்றார், பூதானம் செய்தவனும் புனலில் மூழ்கியேனும் பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்தேனும் தவட்செய்தவனும், மகங்கள் புரிந்தவனுப்புத்தத்தில் பிளவாங்காமல் முன்னின்றவனும் இகத்திலும் பரத்திலும் உறுதிபெறுவரென் றருளினன்.

இருபத்திரான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசாசுள் இருவழிகளே சரணம்.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

—[0]—

சூதமாநுனிவர் நைமிசாரணியவாசிகளே ! சருடபகவான் ஆதிமத்தியாந்த ரகிதனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தொழுது, சுகதீசா! நித்தியசிராத்தம் யாவனம்புரியத்தக்கது? நவீன்றருளுக வெனலும் அறவாழியந்தணன் புள்ளரசனை கோக்கி தார்கூரியா நாள்தோறும் ஒருசத்பிராமணனுக்குப் போசனம் செய்வித்து அன்னமும் புனலும் ஒருகடத்திலினைத்து அதனையவ்வேறியனுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும். இந்தநித்தியசிரார்த்தத்தால மாயந்த சீவன் இன்பமடைகின்றனன். அச்சீவனை ஒருவருஷம் வரையிலு

ம் வழியில் நடத்திக்கொண்டி யமலோகம்சாரும் தூதரும் அச்சி
ரார்த்தத்தால் திருபதிபடைந்து அச்சீவனுக்கு இதம் செய்கின்ற
னர். இதந்த பன்னிரண்டாநாள் சங்கற்பப்பூர்வமாய்ப் பன்னிர
ண்டி கடங்கள் தானமசெய்தலவேண்டும். தரித்திரரூபினும் ஸ்ரீ
விஷ்ணுபகவானைக் குறித்துப்பெரிதாய் ஒருகடமும், தருமரா
சனைக்குறித்து ஒருகடமும் சித்திரகுப்தனைக்குறித்து ஒருகடமும்
கொடுத்தல் வேண்டுமென்றருளினான். கருடபகவான் பரமர்த்து
மனை வணங்கிப் பரமபதநாதா ! மோகமும் சுவர்க்கமும் எந்த
சேஷத்திரவகளில் மரித்தால்கிடைக்கும? அவ்விண்டும் எக்கரு
மங்களைச் செய்தால் கிடைக்கும்? புகன்றருளுகவேனலும் ஸ்ரீவை
குண்டநாதன் வைனதேயா அயோத்தியா மதுரா பாயா 0 காசி-
காஞ்சி அவந்திகா துவாரகா என்றசப்த புரிகளில் எதிலேனும்
ஒன்றில் தஞ்சலோன நிரஞ்சயஇன்பவீடாகிய நம்முலகு எய்தா
கின்றனன். சந்தியாசியாச்சிரமம்பெற்று மரிக்கின்றவனும் ஸ்ரீவி
ஷ்ணுபகதிசெய்து மரிக்கின்றவனும் ஸ்ரீராமநிருஷ்ணதிராமங்
களைப்புள்ளவரே இறக்கின்றவனும் சாளக்கிராமம் இருக்கும்
டத்தில் தஞ்சுகின்றவனும் இன்பவீடடைகின்றனர். திருத்தழா
ய் வைதது விருகதிசெய்கின்றவனும், அதற்குப்புனல பாயச்சுகி
ன்றவனும், பாபமநீங்கிக் கல்லுகடைகின்றனர். கோவுக்கும் பிரா
மணனுக்கும், குமுததைக்கும், ஆபத்துவந்தகாலே தன்னுமிரைவி
ட்டாமினும், அவற்றை யாவனாக்கிகின்றானே? அவன் இறுதி
யில் தேவரெல்லாரும் திரிகொள்ளச் சுவாக்கம்சோகின்றான் ஸ்ரீ
ரமசத்தி லேனும் காசியிலேனும் குருடேத்திரத்திலேனும் பி
ருகுட்சேத்திரத்திலேனும் பிரபாச திரத்தத்திலேனும், ஸ்ரீ கா
ஞ்சியிலேனும், திரிபுஷ்காத்தி லேனும், பூதேஸ்வரத்திலேனும்,
மாண்டவனவீட்டுலெ கெயது கின்றனன். பழுஅல்லது எட்டுவ
யதுள்ள கன்னிகையை மணம் புரிந்தவனும் வேத சாஸ்திரங்

0 காசி. இப்போது சிவசேஷத்திரம் ஆதியில் விஷ்ணுட்சேத்திர
ம், சிவன்பிரமசத்திதோஷத்தால் பிடிக்கப்பட்டபுனியெங்கும்தி
ரிந்து காசிசேஷத்திரம்வர. உடனே அம்மகாபாதகம் நீங்க அச்சி
வன அப்போது அந்தட்சேத்திரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீயப்
பதியைத்திருவடிதொழுது கைலைமலேசேர்வான் அகல மீண்டும்

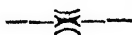
அப்பாதகம்வந்து பற்றசபாலிதிரும்பிக் காசியினுட்புகுந்து உலகையுண்மெழந்த ஒருவனை வணங்கிடற்றவா றுணர்த்துச்சுருதி மூர்த்தி! நீ எழுந்தருளி யிராபின்ற இந்த ஷேத்திரத்தை அடியேனுக்குத்தந்தருள்வையேல் மகாபாதகத்தாலேபிடிக்கப்படாமல் இங்கணிநுப்பேனென்று பிரார்த்திக்க, பரமகாருணிக னாகிய பகவான்காசியை அரணுக்குக்கொடுத்துப் பிரயாகையில் எழுந்தருளினனென்று நாரதியபுராணம்நவிலாபின்றது. பின்புசிலாசுவனைக்குறித்துத் தவம்புரிந்து முத்திவேண்ட அச்சஞ்கான் பிரமனோக்கி எந்தையே அடியேன் முததிகொடுக்கும் தெய்வமென்று அண்ணி அடியேனைச்சிலர் முத்திகேட்கின்றனர் அவர்களுககுநான்முத்திகொடுக்க ஒருபாயம் அருளுதியென்று பிரார்த்திக்கச்சதுமுகன் சம்புவைநோக்கி இராமநாமத்தையோதிக் காசியில் இறப்போர்க்கு முத்திகொடுவென்றுஅருள அரன்அது முதல் அங்ஙனம்முத்திகொடுக்கின்றன நென்று அகத்திய இராம அரசங்குதை கூறுபின்றது.

சுக்லையுணர்ந்தவனும்-கன்னிகையேனும்-பூமியேனும்-கிருகமேனும்கோவேனும்- திரபருவதமேனும் யானையேனும் தானங் கொடுத்தவனும்சுவர்கமஎய்துவா. கிணற்றையும் நடவாபியையும், குளத்தையும், தேவாலயத்தையும் புதுக்கினவன் முன்னே அவற்றை யுண்டாக்கினவனும் அதிகம் புண்ணிப மடைந்து விண்ணுலகு சார்வன் குசைப் புல்லாலேனும் வீடுகட்டித் தானம் செய்தவன் மூன்றறைய கோடிவருடம் சுவாக்கவாசம்செய்வன். பிராமணருக்குவருஷாசனம் கொடுப்பவனும், சுவாக்கம் எய்துவன் என்றருளினன்.

இருபத்தைத்தாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இருபத்தாரும் அத்தியாயம்

ருதர் ப்ரீதிதாசாகளே ! பின்னர்வேதவுருவன் சகத்கார
 ண்ணேனோக்கி, ஸ்ரீசர்வேசா ! ஆசௌசம்இன்னவகையுள்வென்று
 அடியேனுக்குக்கூறியருளவேண்டுமெனலும, ஆதிநாயகன்வீரநா
 யகா ! பிராமணனுக்குப் புத்திரன்பிறந்தாலும் வீட்பிரன்மாய்ந்
 தாலும் தாயத்தார்களுக்குப் பத்துநாள் வரையில்ஆசௌசம் உ
 ளது ஆசௌசமுடையோர் தேவதாராதனம், ஓமம்முதலியவற்
 ரைச செய்யலாகாது ஆசௌசமுடையோர் வீட்டில்அதுநீங்கு
 ம் வரையினும் எவரும்உண்ணலாகாது நெருப்பில்நீங்குநிறந்
 தவனுக்கும்சிவகம் முதலியமிருகங்களால் மாய்ந்தவனுக்குதேசா
 ந்தாவகனில் துஞ்சினவனுக்கும் உடனேகருமம்செய்யலாகா தா
 தலால கிரியைசெய்யத்தொடங்கு நாள்முதல்ஆசௌசம்உண்டா
 கும். இறந்தானென்றுகேட்டவுடனே ஸ்நானமாத்திரம் செய்த
 ல்வேண்டும் அரசனுக்கும் தவம்செய்யும் பூசுரனுக்கும் மகம்புரி
 யும் வீட்பிரானுக்கும் அவர்கள் தாயத்தார் இறந்தால்ஆசௌசமி
 ல்லை. ஒருவனுக்குப் பெண்பிறந்தால் அதன் தாயத்தாருக்குஆ
 சௌசம் இலது. பெற்றதாய்ச்சு மாத்திரப்பத்துநாள் ஆசௌச
 முளதென்பதும் தந்தைக்குஸ்நானமாததிரம் போதுமானதென்
 பதும் சிலர் அபிப்பிராயமாயிருக்கின்றன. மணக்கோலங்கொண்
 டிருக்கும் காலத்திலும் யாகம்செய்யும் காலத்திலும் உற்சவத்து
 ககாகக்கங்கணம் பூண்டகாலத்திலும் ஆசௌசம் நேர்ந்தால் அ
 வ்வாசௌசம் அத்தொழில்பூண்டாருக்கு அககாலங்களில்இலது
 ஒருஆசௌசம் நேர்ந்தகாலத்தில் இடையிலவேறொரு ஆசௌச
 ம வந்தால்முன்னமே வந்த ஆசௌசத்தோம் பின்வந்ததும் தா
 யத்தார்களுக்கு நிவர்த்தியாகும் ஆசௌசம் வருமுன் பிராமண
 ருக்குக் கொடுப்பனவாய் உத்தேசித்திருந்தவற்றை ஆசௌசம்
 வந்தபின்பும் கொடுக்கலாம். பிராமணர்களும் வாங்கலாம். கோ
 க்களையும், பிராமணர் களையும், ஸ்திரீ களையும் ரட்சிக்கும் விஷ
 யத்திலும், யுத்த பூமியிலும், ஒருவன், உயிர், விடுவோன். அவ

னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒருநாள் மாத்திரம் ஆசனமே உளது ஆசனமே யிலது ஸ்நானம்செய்தலே போதுமானது என்பாரும் உளர் என்று அருளினை.

இருபத்தாரும் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

—[0]—

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்

சூதபுராணிகா மாதவர்களே! ஒருபகவான்மாதவனேநோக்கித்துன்மரணமடைந்தவன் ஏக்கதியடைவன், அவனுக்கு எவ்விதம்கருமம் செய்யத்தக்கது? மொழிந்தருளுகவெனலும், இலக்குமி நாயகன காலால தாண்டியேனும் கழுததில் சுருங்கிட்டுக் கொண்டேனும் விஷமுண்டேனும் அக்கிரியில் விழுந்தேனும் வைரப்பொடிஉண்டேனும் மரித்தவனும், பரவைமுக்கினலேயும் எருதுமுட்டியேனும் சலத்தில்விழுந்தேனும் நாய்நரிகள்கடித்தேனும் குஷ்டரோகத்தாலேனும், தேகத்திலபுழுண்டாகியேனும் மரித்தவனுப்பிராமணராலேனும், யவனராலேனும் மிலேசசராலேனும் சண்டாளராலேனும் அடிப்பட்டித்துஞ்சினவனும், இடிவிழுந்தேனும் மரம்விழுந்தேனும் மாண்டவனும், சூத்திரஸீயையேனும் வண்ணத்தியையேனும் தீண்டிஸ்நானம் செய்யாமல் மாபந்தவனும் நற்கெதிபெருமல் நாகமெய்துவா அங்கனம்மரித்தவரைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஆசனமில்லை. அவர்கள் உடனேகிருத்தியம்செய்ய வேண்டிவனுமில்லை. நாராயணபவி செய்தபின்புகருமம்செய்யலாம்- துன்மாண மடைந்தவன் பிராமணனாயின் ஆறுபாதத்திற்கு அப்புரமும் சுஷத்திரியனுயின் இரண்டிமாதத்திற்கு கப்புறமும் வைசியனுயின்பதினைந்து நாளுக்கப்புறமும், சூத்திரனுயின் இறந்தவுடனும், கருமம்செய்யத்தக்கது கங்காதிரத்திலேனும் யமுனாதிரத்திலேனும், கைமகவனத்திலேனும், பு

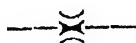
ஷ்காட்சேத்திரத்திலேனும் குளக்களையிலேனும், அரசமரத் துநிலையிலேனும், பசுமாட்டிக் கொட்டிலிலேனும், இல்லத்திலே னும், நாராயணபலிசெய்தல் வேண்டும், வேதமந்திரங்களாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானே யாராதித்துஸ்தோத்திரம் செய்துதெற்கு முகமா யிருந்துகொண்டு சங்குசக்ரபீதாமபரதாசியாயும், நித்தி யநாயும் சர்வாந்தர்யாயியாயும், திவ்வியமங்களளிக்கிரக அனந்த கல்யாணகுண விஸ்வரூப நாகியும், விளங்காவின்ற ஏ ஸ்வாயி : மரித்தவனுக்கு நற்கதி கொடுத்தல் வேண்டு மென்று அப்ப கவானைத் திரிகூண சுத்தியாப் பிரார்த்தித்துத் தியானித்துப் பத்தி பூர்வமாய்ப் பிராமணருக்குப்போசனம் செய்வித்துத் தா னியதானம்கொமித்துப் பிண்டதருப்பணமுநலியயாவும்புரிதல் வேண்டும். அவகனம் புரிந்ததினத்துக்கு மறுதினத்தில் சுவர் னத்தினால் ஸ்ரீவிஷ்ணுபிரதிமையொன்றும், தாமிரத்தினால் உரு த்திரப்பிரதிமையொன்றும், வெள்ளியினால்பிரமப்பிரதிமையொ ன்றும், இரும்பினால் யமப்பிரதிமையொன்றும்செய்து மேற்கில் ஸ்ரீவிஷ்ணுவையும், கிழக்கில் பிரமனையும், தெற்கில் யமனையும்வ டக்கில் உருத்திரனையும் மத்தியில் மரித்தவனையும் வைத்துப்பூதி த்து ஐந்து குமபங்களவைத்து அவற்றில் நவரத்தினங்கள் பெ ய்து பூஜாஸ்சார்த்தி அவங்கரித்துமேற்கூறிபஜந்துதேவர்களை க்குறித்துச் சொர்த்தமசெய்துபிண்டமவைத்து, எட்டுத்தானங் களும்செய்து செம்புப்பாதிரத்தில் திலமும் இரணியமும்வைத் துத்தானம்கொமித்து இருக்குவேதமுணர்ந்தவருக்குப் பயிரு டன் பூதானமும் எசுர் வேதமோதியவருக்குக்கனுடன் ஆனு ம, சாமவேத வல்லவருக்குச்சம்பானெல்லும் கொடுத்தல்வேண் டும். முந்தாற்றறுபதுபலாச இலகாப்பினால் மரித்தவனது சரி ரம்போல ஒன்றுசெய்தல்வேண்டும்.

கருடா! முந்தாற்றறுபது காமபுகளும்விவரம்சொல்லுகின்ற ம. கொசுக்குநாற்பதும், கழுத்துக்குப்பததும், மார்புக்கு இருப தும், வயிற்றுக்கு இருபதும் இரண்டுகைக்கு நூலும்இடைக்கு இருபதும் தொடைகளுக்கு நூலும், முழந்தாள்களுக்கு முப்ப தும் ஆண்குறிக்கு நாலும் விருஷணங்களுக்கு ஆறும் கால்களு

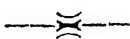
க்குப் பத்தும வைத்து, மீண்டும் ஓரசுக்குத் தேவகாயும் முகத்
துககுப்பஞ்சாந்தமும் நாவுக்குவாழைப்பழமும், மூக்கிற்கு எட்
பூவும், காதுக்குள்ளும், நரம்புக்குத் தாமஸூத்தண்டும், தசை
க்கு அன்னமும். இரத்தத்துக்குத் தேனும், மயிர்களுக்குச் சவரியு
ம், தோலுக்குக் கிருஷ்ணசினமும், ஸ்தனபிரதேசத்துக்குக்குன்
றியும், நாபிக்குத் தாமரைப்பூவும், விருஷணத்திற்குப் பனவகா
யும், வைத்துச் சந்தனபுஷ்பங்களால் அலங்கரித்துச்சாஸ்திரப்ப
டி கிருத்தியம் செய்தல்வேண்டும் இவ்வனம்செய்யின் துன்மர
ணமடைந்தவன் நற்கதியடைவான். இவ்விதம்கருமம்செய்யும்பு
த்திரனுக்குப் பத்துதினமும் மற்ற தாயத்தார்களுக்கு மூன்றுதி
னமும் ஆசௌசம் உளது என்றருளிப்பின்னு மருளுகின்றன.

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

சூதமா முனிவர், மறந்தும் புறந்தொழாத திருமால்படியார்
களாகிய நைமிசாரணிய வாசிகளே! பின்னாச் சர்வஜ்ஞன், எம்
மையாளுடைய பிராணேநாககி, வைனதேயா! விருஷோற்சர்க்க
க்கைக்குறித்துவேறொருபிரகாரம் சொல்லுகின்றார்களேமோ?
முன்னமே சொன்ன தினங்களில் ஒன்றில்ஸ்தலசுத்தி செய்தபின்
னர் அக்கினி பிரதிஷ்டைசெய்து ஒரேவருணமுடைய காளைக்க
ன்று ஒன்றும்அதற்குச்சுநிதாயக்கடாரிக்கன்று ஒன்றும்கொணர்
ந்து அவ்விரண்டனையும் மஞ்சனமாட்டி வஸ்திராபரணங்களால்
அலங்கரித்துவாலிஸ்தருப்பணம்செய்து விடுத்துநாந்திராத்ம்

செய்து. ஒருபட்சம் வரையிலும் பிராமணர்களுக்குப் போசனம் செய்வித்துவெள்ளி-திலம் உதகரும்பம் வஸ்திரம் ஆகிய இவற்றைத் தானம் செய்யின் தூற்றொரு தலைமுறையிலுள்ளோர் சுவர்க் கம்புகுவர் என்றோடு இதனைக்காமிய விருஷோற்சர்க்கம் என்ப ர் என்று பகாந்தருளினன்.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

—0—

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

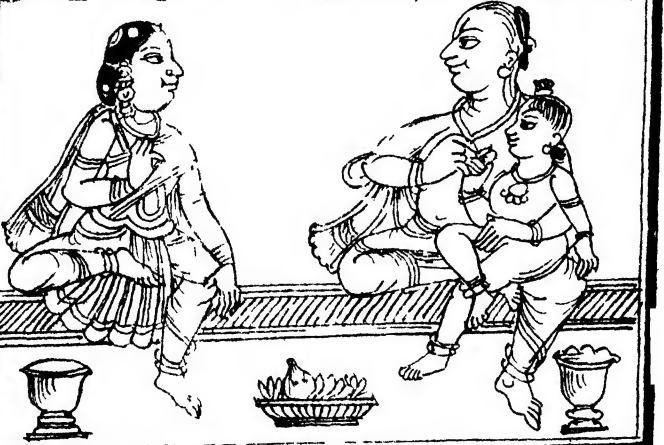
—❧—

நிபாசர் மாணக்கர் ஸ்ரீ ஹரிகதா சங்கீர்த்தன சிலர்களே ? புருஷோத்தமன் வைனதேயா ? சீவன்இன்பம் துன்பம் அடை வதாக்கு அவன் செய்த கல்வினை தினினைகளே காரண மாகவும் சீவர் பூராயிருக்க ஒருசன்மத்தில் ஒருவினாவுல்கெய்யப்பட்டகரு மத்தனைசெய்தவன் இன்னுனென்று எயனனம் அறிந்துமறுச ன்பத்தில் அவனை மெய்ப்படிபடையும்? அனலு? பப்படவேண்டாம லுபிடத்தில் ஆனகள் பலவாபிருக்க கன்றுதன்னையினற் பசுவை யே அடைதல் போலக்கருமம் தன்னைச் செய்தவாயாவனோ? அவ னையே தவிரது அடையும்வைனதேயா! பூதானம்செய்தலினும் உத்தமதானம்வேறிலை மெய்ப்பேசுதலினும். புண்ணியம்வேறில் லைபொய்சொல்வதிலும் பொம்பத்திரம்வழுதுதலினும் பாபமவே றிலலை. பூமிமுதற்கடவுளாகிய ஸ்ரீ விஷ்ணுசம்பந்தியாகலாலும்கா பிகள்ஞர்யனுடையதிருக்குமாரத்திகளாலும் சுவர்ணமும் அக்கி னியின்மகவாகலாலும், அம்மூன்றையும்தானம்செய்வோன்மூன் றுலோகங்களையும் உடையவனும்தானம்செய்தபலன் அடைவன் ஒருகோவினுடையதோலின் அளவுஒருவன்பூதானம்செய்யினும்

அவன்மகாபாபத்தினின்றும் நீங்குவன். பூதானம்கொடுத்து அ

மீ - ம - சி - ம - மரிதமிழ்ணம் - எரு - வது - பக்கம் -

வாவினாள் அப்பூமையை அபகரிக்கத் தனித்தவனும், தானையொ
 மெத்தபூமியின்பலனைத் தானம்வாங்கினான் அடையாடல் கெடுத்
 தவனும் தானம்கொடுத்திலத்தின்போல் ஒருவன் வழக்கிடா
 ல் தானம்வாங்கினவனுக்கு உதவிசெய்யாதவனும், பிரளயகாலம்
 வரையிலும் நரகவாசம்செய்வா. ஒருவன் ஒருநிருத்தியால்வாழ்
 நுகுகொண் டிருக்க, அவ்நிருத்தியைக்கெடுத்தவன் ஆயிரம்கோ
 வைக்கொன்றதோஷமடைவன். ஒருவனுக்கு ஒரு சீவனம்செய்
 வித்தவன் டட்சமயகோதானம்செய்தபலன் அடைவன். நூறுகோ
 தானம் செய்தலினும் ஒரு கோவைக்கோல்கொண்டு ஓச்சாமலு
 ம, களவாடாமலுந்ருத்தல் நலமாம். ஒருவன் ஒருகோவைக்கொ
 ன்று நூறுகோதானம்செய்யினும் கொன்றபாபமே மேலாகும்.
 நல்லசீலனும் நான்மறைபயின்ற நாவின்னும் உள்ள ஒருஉத்தம
 பிராமணனை வழிபட்டுக்கிருக கிருத்தியங்களில் அவனுக்குச்சி
 ந்தையில்லாமற்செய்தல் அளவமேதம் செய்தலினுமரிக்கஞ்சே
 டமாம், யாகம்செய்யின் அப்பிரத்தியட்சராகிய சுரர் உளமுலக்
 கின்றனர் இதனால் பிரத்தியட்சனாகிய பூசுரன் உலக்கின்றான் அ
 ரசன் பிராமணனுடைய பொருளையபகரித்துச் சதாங்கசேனை
 சேர்த்து யுத்தம்செய்யின் அச்சேனை யுத்தபூமியில் ஒருங்குமடி
 யும் தன்னுலையும் தனது முன்னோர்களாலேனும் விப்பிரனுக்
 குக் கொடுத்தபொருளை அபகரிக்கலாகாது அதனையபகரித்த
 வன் அறுபதினாயிர வருடமடிக் கிருமியாய்ப் பிறப்பான். பொரு
 ள்மே ளாசையால் கபடத்தோடு கண்பாடிப் பிராமணாக்குரிய
 தை அபகரித்தவன் நெடுங்காலம்நிறையத்தில் உறைவன் இரும்
 புப்பொடியேனும், கருங்கற்பொடியேனும், விஷமேனு முண்டு
 ஒரு வினையாலே சீரணம் செய்து கொள்ளினும், கொள்ளலாம்.
 பிராமணருடைய பொருளை உண்டுசீரணம் செய்தலுக்குத் திரி
 லோகத்திலும் ஒருவினையும் இலது. தெய்வத்தின்பொருளையபக
 ரித்தாலும், வேதியர்பொருளையபகரித்தாலும், அவ்நிப்பிரரை
 அவமதித்தாலும், குலநாசமடையும். சாஸ்திரப் பயிற்சியும், ஒ
 முக்கமுமுடைய உத்தமபிராமணனையாராதித்து, அவற்றைச் சி
 ரிதும் அறியாதபிராமணனையவமதித்தால், தோஷமில்லது. சகப்
 பிராமணனுக்குக் கொடுத்தல் அக்கினியில் ஆகுதிசெய்தலை யொக்
 கும். அசத்பிராமணனுக்குக் கொடுத்தல்சாம்பலில் ஆகுதிசெய்

தலை பொககும் சங்கராநதி புண்ணியகாலத்தில் தானதருமங்க
ள் செய்யின் அவற்றை ஆகித்தன் அளவில்லாமல் விருத்தி செ
ய்கின்றான இருபிறப்பாளருக்குறிய அறுதொழில்களுள். ஒதுவி
த்தலும்பாகம்செப்பனித்தலும், தானமடற்றலும் ஆகியமுத்தொ
ழில்களில் தானமவாவகலாலே அதிச தோஷமில்லது. வாங்குதலா
லுளதாகும் பாபமஸ்நான சபங்களால்விவாத்தியாகும் மற்றஇர
ண்டாவ்ருமபாபமவிவர்த்தியடைதலுரிதாகும் ஒழுக்கத்தினி
ன்று நீங்காமலும், பரான்னமபுசியாமலும், உள்ளபிராமணன் க
டபுடைசுற்றிப் புவிமுழுதும் தானம் வாங்கினும் அலன்தோ
ஷத்திற்குட்படாமல் தானம் கொடுத்தவனுக்கும் வீசேடபலனை
யும் உண்டாசகுவான் என்றருளிப் பின்னும கூறுகின்றான்.

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்

முப்பதாம் அத்தியாயம்

குத புராணமொ துவாத சேர்த்துவு புண்டரங், தரித்த
திரு மேனியை யுடைய பரம வைதிசர்சனே ? வாசுதேவன் வி
ந்தை புத்திரனை நோகுக, விநாயகா ! நான்கு வயதுக்கு மேல்
பன்னிரண்டு வயது வரையில் குழந்தைகள் செய்யும் பாபம்,
தாய தந்தை யரைச் சாரும் தாய் தந்தைய ரிலராயின் அககு
ழந்தைகளை மட்டிக் கின்றவாகளைச் சாரும், அப்பாபத்துக்கா
க அவர்கள் பிராயச் சிததம் செய்துக் கொள்ள வேண்டிம கு
ழந்தை களுக்குப் பாப மில்லை. குழந்தைகளை அரசன் தண்டிக்
க லாகாது. அதுரிற் பிணியால் பீடிக்கப்பட்டு ஸ்நானம் செய்ய
க் கூடாம லிருக்கின்றவனுக்கு ஆசௌசம் நேர்ந்தால் ஆசௌ
சமில்லா நெருவன் பத்தாவர்த்தி ஸ்நானம் செய்து ஓராவர்த்தி
அவனை தீண்டி மீண்டும் அவ்விதம்பத்து ஸ்நானம்பத்தாவர்த்தி

செய்து, பத்தாவர்த்தி தீண்டிவாணனால் அவன் சுத்தனாகின்றான், பகவான் இவனென்று குழறுகின்றவன்யாவனோ? அவன்மகாபாபிபாவன் அவனுக்கும், துன்மாணமடைந்தவனுக்கும் உத்திரகிரியைசெய்யவேண்டிவந்திலை. அங்ஙனம் இறந்தவன்யாகம்செய்தவனுயின் அக்கிரியைநீரிலும் ஓளபாசனத்தைநாற்சந்தியிலும், பாத்திரங்களே நெருப்பிலும் எறிதல்வேண்டும் பின்பு வருடம் முடியின்ற காலத்தில் தையபுடைய புத்திரன் கக்கில பட்ரம்ரகாதிரியில் ஸ்ரீ விஷ்ணுவையும் யமனையும் ஆராதித்து மரித்தவனைக் குறித்துப் பதகுப்பிண்டங்கள்போட்டி. அவற்றைஎடுத்ததுகொண்டு சென்று புனலில்போட்டு, தெற்குமுகமாய் நின்ற மரித்தவன்பெயரை மூன்றாவர்த்திஇரைந்துசொல்லாநின்று நீராடி, இல்லமனுதி உபவாசியுந்து மறுதினம் வேதசாஸ்திரமோதிய ஏழுஅல்லது ஐந்து பிராமணர்களை வரித்து மத்தியானத்தில் வடக்குமுகமாய் அவர்களை ஆசனத்திலிருத்தி ஆரதித்துப் பீதகவாடைப்பிராணைப்பூசித்து அப்பிராமணர்களுக்குப் போசனம் செய்வித்து, ஸ்ரீ விஷ்ணுவுக்கும் பிரமனுக்கும் உருத்திரனுக்கும் தூதாக்களுடன் யமனுக்கும், மரித்தவனுக்கும் கிரயமாய் ஐந்துபிண்டம் வைத்துத் துஞ்சினவனுடையபெயரையும். கோத்திரத்தையும் சொல்லி, ஸ்ரீவிஷ்ணுநாமங்களையுச்சரித்து, மாயந்தவன் பிதிரோடு சேராமையால், அவனது ஐந்தாம் பிண்டத்தை எடுத்தகறற்பின்பு தண்டம்சமர்ப்பித்துத்தானங்கள் கொடுத்து மேற்சொன்ன பிராமணர்களிலுமரித்தவனதுஸ்தானத்திலிருக்கின்றவனுக்கு அதிகமகக்ஷணை கொடுத்துப் பகவான் இருப்பிடடைந்து கடாக்ஷிக்கவேண்டிமென்று பிரார்த்தித்து, அநதணர்களைப் பிரதக்ஷிணநமஸ்காரம் செய்துபின்பு தெற்குமுகமாய் இருந்து தருப்பணம்செய்தல்வேண்டும். இன்னும் விசேடமாய்ச் செய்யவேண்டுமென்று புத்திரனுக்கு மனமிருந்தால் சுவர்ணத்தினால் சாப்பம்செய்து சாஸ்திரத்தில்கொல்லிய படி யாவும்செய்யலாம் என்றருளிவருடசிரார்த்தம்செய்யவேண்டியபிதி கூறிபருளுவான்.

முப்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று
ஸ்ரீ ராமதாசாக்கள் திருவடிகளே சரணம்.

முப்பத்தொன்றாம் அத்தியாயம்.

சூதர், திருமாஸ்டியார்களே! சாட்டுண்ணியபரமன்பப்சிராஜனைப்பார்த்துக் காமியபதனயா! புத்திரன்முதலியோர்தாய்தந்தையா முதலியோரைக் குறித்து வருடமதோறும் சிரார்த்த

ம்செய்தல் வேண்டும் தந்தைதன் புத்திரனுக்கும், தமயன் தனதுதம்பிக்கும், சிராததம்செய்யும்படி நேரிட்டால் தலை முறையிலுள்ளோரைக் குறிக்காமல் இறத்தவனைக் குறித்து மாதிரிச் செய்தல் வேண்டும் புத்திரன் தாய்தந்தையருக்கு செய்வானாயின் மூன்று தலை முறைபைக்கு நித்தே செய்தல்வேண்டும் அசௌசம், வீருத்தி புசலியவை நேரிட்டால் அவைநீங்கிய தினத்திலே சிராததம் செய்தல்வேண்டும் மரித்தவனுக்குக் கிருத்திபம் செய்யும்போதே சபிணிகரணம் செய்பாமல் மாசுகமாதிரிச் செய்வவருடையோடு அசௌசம் நோந்து மாசுகம் நிறுத்தப்பட்டால் அம்மாசுகத்தை பனுமாசுகத்தோடு சேர்த்துச் செய்தல்வேண்டும் சபிணிகரணம்செய்து மாசுகம் செப்பப்பட்டபின் தால் அசௌசகதவிட நின்றுமாயிடுகதை அவ்வாசௌசம் நீங்கியதினத்திலே செய்யலாம் பூனாபுஷை, புகதிரன் சிராத்தம்செய்யும்படி நேரிட்டால் சபிணிகரணம் செய்துபாபசெய்தல்வேண்டும் ஒரேகாலத்தில்தேசாதிரிக்குப் பலர் துஞ்சினரென்று சேள்வியுற்றால் யாவன் இறந்தானோ என்று முனபுக்கிட்டாடு அவனுக்கு முன்புமற்றவருக்குப் பின்புமறிபைசெய்தல்வேண்டும் மரித்ததினம் தெரிபாமல் செத்தாரென்று மாதிரிச் கேள்விப்பட்டால் அமாவாசையில் கருமம்செய்தல்வேண்டியதினம் தெரிந்துமாகுகெரியாவிட்டால், ஆடி, புரட்டாசி மார்கசி, மாசி, இந்த மாதங்களில்கிருஷ்ணபட்சத்தில் அந்த மீயிலேனும், அமாவாசையிலேனும் செய்யலாம், தேசாதிரி நகரிலிருவனிடமிருந் தமாவ தமாவாவது தெரியாவிடின் யாதற்கைக்கு அவன் புரப்பட்ட சூதியில் செய்தல்வேண்டும். வருது உபபத்திக் கருதல்வன் அவனைச் சோத்திலரோடு தேசாந்தரம் சொற்காடியில் அவன் இருவன்மரித்து அக்காலன் ஆங்கு அசௌசம் அனுத்தித்துப்பின்புமீள்கருவருவானேன், அந்தக்காலத்தில் வீட்டிலிருந்த அவன்புத்திரன் வேறொருவருக்குச் சிராத்தம் செய்து கொணடிநந்தால் வந்ததலைவன் சிராததம் செய்து முடிபுமவரைநிலும், தூரத்திலிருந்து பின்பு வருகல் வேண்டிமாராந்ததற்கு வரிகசப்பட்ட பிராமணன் மேற்சொன்ன சபாசாரத்தை முன்னமே புணரது சிராத்தம் செய்கின்ற புத்திரனுக்கு அகனை சொல்லாமல் சிராத்தத்தில் சாப்பிட்டால் மீதானம் அப்பிராமணன் சையதாகும் காப்பதந்தையா இறந்த திகியை உத்தவிட்டால் அஷ்டா யிலேனும் ஏகாதயிலேனும், அமாவாசையிலேனும் செய்தல்வேண்டும், செய்யாமல் விலலாகாது சிராத்தம்செய்யாமற் விடுகின்றவன் யாவனோ? அவனைசண்டாளன் ஒருவன்மரிக்குக் காலம்வரையிலும் நாள்தோறும் நித்திய சிராத்தம் செய்வனேல் அவனுக்கும் கருமமுண்டாகும், இற

ந்தலனைக் குறித்த லலாமல உபிரோமிள்ளவன் தனவேடார்த்த
மாப்செய்யத் தக்கதாகிய இந்த நித்திப் பரார்த்தத்துக்கு விதி
யொன்று மில்லது, அவாகனமுமில்லது சாப்பிடுகின்ற பிராமணனு
க்கும் யாதொருநிரம்மந்த விதியுமில்லது தினந்தோறும் ஒரு பிரா
மணனுக்குப் போசனம் செய்கிற தலமாததிரமேன்றநாளி, எக
ருடா ! நீவினவியவற்றிற்கெல்லாமவிடை தந்தோய்லுனி பேசே
னும் வினவுவாயேல் செப்புநின்றேம் என்றுபகர் தருளினன்.

முப்பத்தொன்றாம் அததிபாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீராமதாசாகள் திருவடிகளே சரணம்.

முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

ஸ்ரீ வியாசர்மாணுககா பகவத்திருவாராதனீபர்களை ! க
ருடபகவான் வாசுதேவனைத் தொழுதுசுவாம் ! உலகிலுதோன
துகின்றசுவரில் இந்தச்சீவன பூவசனமத்திலு இன்னபாபம்செ
தவன் இந்தச்சீவன் இன்னபுண்ணியம் செய்தவனென்று பகுத
தரியலாகுமா ? பாபம்செய்தவனைத் தண்டிப்பார்யமான்றிலே
றொருவரும் இவரோ பகாந்தருள்க வெனலுய, பக்தவச்சலன்,
காசியபதனயா இந்தச்சீவன் இன்னபாபம் செய்தவனென்று ந
ன்கு அறியலாகும்தென்தவநிப்பாபம்செய்யவேனென, அவனை
அவனுடைய ஆசாரியன் சீட்டுகின்றனன், தஷ்டன் ஆசாரியன்
அணையிலும், அடவகானுகால் அவனை அரசன் தண்டிக்கின்ற
னன், சிஷ்டனாடினும் தஷ்டனாடினும் யாவரும் உணராவண்ண
ம், பாபம்செய்யின் யமனன்கு தண்டிக்கின்றனன் பாபம்செய்த
வன் அப்பாப நிவரத்தியின் பொருட்டுப்பிராயசத்தம் செய்யா
மல மாழ்ப்பனேல், அவனயம் லோகத்தில் நெடுங்காலம் நரகவா
சஞ்செய்து, நாய்நரிமுதலாகிய இழிந்தசன்மமடைந்து பின்புபா
னிடசன்மம்பெற்று முன்மாண்ட சன்மத்தில் செய்தபாவத்தை
யாவரும் அறியத் தக்க குறியுடையோ ஞவன் வார்த்தை சொ
லவொண்ணாமல் நெஞ்சடைப்புடையானைப் பூவசனமத்தி
பொய்சொல்லி நரகவாசம் செய்தவ னென்றும், மூங்கையானைச்
சுரபிவிஷயத்தில் இழுதை நீகழ்த்தினவனென்றும், பிறன்இலல
த்தைக்கொளுத்தினவனென்றும், குஷ்டரோகியைப்பிரமகத்தி
செய்தவனென்றும், புழுக்குற்ற பல்லுடையானை மத்திய பான
ம் செய்தவனென்றும், புழுக்குற்ற நகம் அடைந்தவனைச்சுவர்ண
ம் கிருடனவனென்றும், விகாரமுள்ள மேனியுடையானைக் குரு
ஸ்திர்கமனம் செய்தவனென்றும் சண்டாளசன்மமடைந்தவனை
ததன்சாதிப்பாஸ்திரியைச் சேர்ந்தவனென்றும் வறிஞனே ஒரு
வனுக்கும் ஒன்றும் கொடாதவ னென்றும் உணர்க.

கருடா ! பதிதனுக்கும் அசத்தூத்திரனுக்கும் புரோகிதனு
யிருந்தவன் பன்றிசன்மமடைகின்றனன் ஒருகிராமத்துக்குப்பு
ரோகிதர் பலருளரேல் பாபம்முழுதும் ஒருவனையே சாராமல்பு
ரோகிதரெல்லாரையும் சாரும் அவனயின் னி ஒருகிராமத்துக்கு
ப்புரோகிதன் ஒருவனே இருப்பானேல் பாபம்முழுதும் அவனே
யேசாரந்து அப்புரோகிதன் கழுதைச்சன்ம மடைகின்றனன்
கூனமும்சந்தியுட், தேவதாராதனமுமசெய்யாமல்புசித்தவன்கா
ககைச்சன்ம மடைகின்றன லீல்லம் அல்லதுபந்தம்முதலிய இ
டங்களிலின்றிவெளிபெயிருந்து உண்டவன் மனிதசஞ்சாரமில்லா
தஅரணியத்தில் குரங்குச்சன்ம மடைகின்றனன். யாரும்அஞ்ச
அதட்டிப் பேசினவன் பூனைச்சன்மமடைகின்றனன் செடிகளைக்
கொளுத்தினவன் பின் முனிர் சன்மம் அடைகின்றனன் பிரா
மணருக்குநீயபதார்த்தப்புகொடுத்தவனும். சூத்திரஸ்திரியைப்
புணர்ந்த பிராயனயும் பண்டி யிழக்குமாருதுர்சன்மம் அடைகி
ன்றனா ஷப்பிரனுக்குப் பழஞ்சோறு கொடுத்தவன் கருங்குர
ங்குர்சன்ம மடைகின்றனன், காரணமின்றியாரையும்விரோதித்
தவன்ருருடனும்பிழைக்கின்றவன். புஸ்தகம் திருடினவன் பிறந்
து சிறிதுகாலத்துக்கு கப்புறம் குருடனாகின்றனன் பிராமணகுடு
ம்பத்தை நடுககசெய்தவன் பெறுகின்ற மகவையெல்லாம் இழ
க்கின்றனன் பரித்தூசசோறுதர்மினென்றவனுக்கு அன்னங்கொ
டாதவன் மக்களைப்பெருதபாபிபாகின் றன் ஆடைதிருடினவன்
உடம்புச்சன்ம மடைகின்றான், பிறருண்டுமிடக்கவிஷம் கொடுத்த
தவன்சாப்பாரயப் பிடுக்கினான், சந்தியாசாசிரமம்பெற்றவனு
டைய மனைவியைப் புணர்ந்தவன் பிராச சன்மமடைகின்றான் ம
ற்ற அந்திய ஸ்திரிகளைக் கூடினவன் இறுவயதிலிருக்கின்றான் கு
ருஸ்திரியை அணைய இச்சித்தவன் ஒத்திச்சன்மமடைகின்றான் த
ளக்குக்கீழ்ச்சாதிப்பெண்ணைக்கூடினவன் செந்நாய்ச்சன்மமடை
கின்றான். குளம்வெட்டிக்கிணறுபடுத்துப்பின்பு அவற்றைத் தூ
ர்த்தவன் பின்சன்மமடைகின்றான் நீதிவிரோதம்செய்தவன்கோ
ட்டான்சன்மமடைகின்றான் ஏகோதிஷ்டமசாப்பிட்டவன் நாய்
ச்சன்மமடைகின்றான் கந்தாபகாரம்செய்தவன் நரிச்சன்மமடைகி
ன்றான் இராஜஸ்திரியைப் புணர்ந்தவன் இழிச்சன்மமடைகின்றான்
வேதியருககுத்தோஷம் கற்பித்தவன் ஆமைச்சன்மமடைகின்
றான் மூன்று வருஷம் வரையிலும் தகலினை பெற்று ஆராதன
ம்செய்தவனும் வேதமோது வித்தவனும் சண்டாள சன்ம ம
டைக்கின்றனர். கனிகாய்ப்பூவிருக்கின்ற விருகங்களை வெட்டி

னவன் ஒருகதியுமில்லாதவனாகின்றான் வாசனைபொருளைத் திரு
முனவன் திகாற்றமுடையசரீரமடைகின்றான். பிறனுடைய எப்
பொருளையேனும் கவர்ந்தவன் புழு முதலிய இழிசன்ம மடை
கின்றான் யமபுரிகுஞ்செவலுமார்க்கத்தில் சீயாலும். அரத்தத்
தாலும் பலவகையிருக்கனாலும் முதலைகளாலும், கீடங்களா
லும் நிறைந்தவைதரணியென்ற ஒருகதியுளதென்றேயே! அந்ந
தியில் உருகியபெய்போல ஊன்ற்பெருகாநின்றது. மகாபாபங்
களைச்செய்தவர்களுக்கெல்லாம் அந்நதிஸ்தானமா யிராநின்றது
எவற்றாலும் நம்மைப்போப்பவனும் ஒருவனுள்ளேவென்றுசெரு
க்குற்றவனும், தாபத்தையறையுருகுவையும் புரோகிதனையு
ம் அவமதித்தவனும்தன்னைநேசித்தவனுக்கும் தனக்குச்சீவனம்
செய்வித்தவனாகுந், ஸ்திரீசுருக்கும், குழந்தைகளுக்கும் கண்
முதலிய இநதியிக்குறைவுள்ளவருக்குப்? தீங்குசெய்தவனும்,
விவாகவிஷயத்திலும் பிராமணவிஷயத்திலும் தானவிஷயத்தி
லும் தருமவிஷயத்திலும், மாறுபுரிந்தவனும் பிராமணருக்கு ஏ
தேனும் ஒன்றுதருகின்றெனென்றுசொல்லி, ஒன்றுநாயேயன்
று அலைவித்தவனும், புரோகிதன் மனைவியைப் புணர்ந்தவனும்
ஸ்ரீமத்ராமயண பாரதபாகவதங்கள்படிக்கும்படித்தில் வீண்வார்
த்தைபேசினவனும் மணம்புரியுநகாலே கனனிகைகளுக்குத்தோ
ஷம்கற்பித்தவனும், பசுமுதலியப் பிருகங்களுக்குச்சபாயத தீர்த்
தம்கொடாமல் தனக்குரியவற்றிற்கு, மிகுதியாயும் பிரானுருநிய
வற்றிற்குக்குறைவாயும்கொடுத்தவனும் ஒருபொருளையொருவ
னுக்குக்கொடுத்தது. கொடுத்தோமெனென்றுபின்பு துக்கித்தவ
னும், பிராமணனுக்குறிபகருமாறுஷ்டானங்களைச்செய்த நூத்
திரணம் கருமீதுஷ்டானங்களை விட்டுப்புலவ லுண்ட பிராமண
னும்கவானிலை என்றவனும் எப்போதும்பிரைமுனிந்தவனு
ம், பிறன்பழிகூறினவனும், அந்நதியிலேயேமுழுநி மிருகங்களா
லும், முதலைகளாலும், கீடங்களாலும், துன்பப்படுவர்.

தார்த்தியா! தீவினைசெய்யாமல் நல்லினைசெய்தசீவன் இறு
தியுற்றபின்புசுவர்க்கவாசம்செய்து நல்லசௌந்திரத்தில் உத்த
மகுலத்தில் சர்வசாஸ்திர சம்பன்னனும் அதிகம்தனமுடையனா
யப்பிறந்துவாழ்வன். தந்தைமரித்தகாலே ஆசௌசம்நீங்குவதற
துள் புத்திரன் இப்புராணத்தைக்கேட்பேனல், அத்தந்தைநிர
திசய இன்பவீடாகிய நம்முலகுளய்துவன்தாம்மரித்தகாலேகேட்
பேனல் அத்தாய்புருடசன்மமடைந்துரவர்க்கம். சார்வாளபி
திராகளும் நற்கதியடைவார்கள் சங்கிராந்தியிலும்விஷுவென்
னும் புனயதினத்திலும், கிராணத்திலும் சிரார்த்ததினத்திலும்

இப்புராணத்தைப்படிப்போரும், சேட்போரும் படிப்பிப்போரு
ம், இருதியில்நல் லுலகுசேர்வர் அவர் ஈனடையிதிரர்களும் உத்
தமலோசமடைவார்கள் கோடிசன்னிகாதானம் செய்கலாலும்
நூறு ஆவர்த்திசோடசமகாதானம் செய்தலாலும் கயாசிரார்த்தம்
செய்கலாலும் வரும்புண்ணியம் இப்புராணத்தைக்கேட்டால் உ
ளதாகும, சீவருக்கும் மலோசபயத்தைநீவர்த்திப்பதும், மோக்ஷ
மார்க்கத்தைத் தெரிவிப்பதும் ஆகிய இப்புராணம் உலகநன்மை
யின்பொருட்டி நினக்கு நமமால் சொல்லப்பட்டதென்று பதத
ராவி திருவாய்மலாந்தருளின பின்னாக்கருடபகவான் பரமகா
ருணியானுதிய பகவானை வந்ததுருவடியைத் தொழுதுவே
தாவுக்கு வேதமோதியருளிய திருநாவால் சாவேசன் புராணம்
சொல்லியருளப் பெற்றேனே, எத்தவம்புரிந்தேனோ? எனமகிழ்
வுற்றனன். நாதர் கைம்சாரணிய வாசிகளே புராண சிவவணம்
செய்யயிருப்பிப நுகங்கு அறிந்தவாறு சொன்னேனென்று கி
ளத்தி, ஸ்ரீஹரிநாமங்களைப் புகன்றிருந்தனர். அக்காலே புராண
சிறவணமசெய்தசௌனகாதி மகருஷிகளெல்லாரும் ஆனந்தவே
லையில் ஆழ்ந்துபுராணிகரைநோக்கிசுதமாமுனிவரே ! அடிபோ
ங்களிடத்தில கருணைசெய்து இப்புராணம் பகார்த்தருளிநீர் அநே
கபுராணங்கள் தேவர்முகமாய்க்கேட்டிருக்கின்றோம் சீவனுக்கு
உறுதிகுர்ப்புகும் புராணம் இதுதனினும் பற்றென்றினது, தேவரு
க்கு விசேஷமாய்ச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்
கடகுத் தினுணமாயுளது, நங்கள் நிலமை தேவருக்குத் தெரி
யாதகன்று யான்கள் ஏலலாம் எனியை மாகவே யிருக்கின்றோம்
என்றுபுரன்று கைநகீர் அடிநீர் உண்ணீர் - கொடுத்திப்போற்றி
னர் - அவருள் ஒருவர் வெறுமனே புராணம்சேட்டலாகாதென்
று புராணிகருக்கு ஒருகடகம்சொடுத்தனா, ஒருவர் மரவுரிகொ
டுத்தனர் ஒருவர்புலித் தோல்கொடுத்தனர். ஒருவர்பூனூல்கொ
டுத்தனர், ஒருவர் யாதைக கொடுக்கலாமென்று சற்றே ஆலோ
சித்துக் குசைப்புல் கொடுத்தனா. ஒருவர்கூதரைப் போலப் பு
ராணம் சொல்லுவோர திரிலோகத்திலும் உளரோவென்று வா
யாபப் புகழ்ந்துனர் ஒருவர் பலன்முறைதண்டம்சமர்ப்பித்தனர்,
பின்னர் யவாரும் புராணிகரைவலம்வந்து தண்டம்சமர்ப்பித்து
த் தத்தம் ஆச்சரமமேகினர்.

மூப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ கருடபுராண வசனம் முற்றுப்பெற்றது.

